د سموئيل اول کِتاب

القنه او د هغهٔ خاندان په سيلا کښې

١ ١ يو سړے چې نوم يې القنه وو هغه راما ښار کښې
اوسېدو. د هغهٔ تعلق د اِفرائيم قبيلې سره وو، او د اِفرائيم د
غرونو په مُلک کښې پاتې کېدو. هغه د يروحام زوئ او د
اليهُو نمسے وو او هغه د توخُو د خاندان نه وو چې د صُوف
د قبيلې يوه برخه وه. ٢ د القنه دوه ښځې وې حنه او فِننه،
د فِننه بچې وُو خو د حنه نهٔ وُو. ٣ القنه به هر کال د راما
نه تلو چې په سيلا کښې د ربُ الافواج عبادت وکړی او
قربانی ورته پېش کړی، چرته چې د عيلی دوه زامن حُفنی او
فينحاس د مالِک خُدائ اِمامان وُو. ٤ هر ځل چې القنه
خپله قربانی پېش کوله نو هغهٔ به د غوښې يوه برخه فِننې له
او يوه يوه برخه به يې د هغې هر بچی له ورکوله. ٥ هغهٔ د
حنه سره ډېره مينه کوله نو ځکه هغې له يې يو په دوه برخه
ورکوله، اګر چې مالِک خُدائ هغه شنډه کړې وه. ٦ د
هغې بنې فِننې به هغه رټله او سپکوله به يې، ځکه چې مالِک
خُدائ هغه شنډه کړې وه. ٧ هر کال به داسې کېدل، هغوئ
به چې کله هم د مالِک خُدائ کور ته لاړل نو فِننې به حنه
دومره خفه کړه چې هغې به ژړل او خوراک به يې نهٔ کولو.
٨ د هغې خاوند القنه به ترې نه تپوس کولو، ”حنه تهٔ ولې
ژاړې؟ تهٔ ولې خوراک نهٔ کوې؟ تهٔ هر وخت ولې دومره خفه
يې؟ زهٔ ستا دپاره د لسو زامنو نه ښهٔ نهٔ يم څهٔ؟“

حنه او عیلی

۹-۱۰ یوه ورځ، کله چې هغوئ په سیلا کښې خوړل څښل
وکړل، حنه پاځېدله او د دُعا دپاره لاړله. هغه ډېره زیاته خفه
وه او کله چې هغې مالِک خُدائ ته سوال کولو نو ډېر بد بد
یې وژړل. په دې دوران کښې، عیلی اِمام د مالِک خُدائ د
کور چوکاټ سره په تخت ناست وو. ۱۱ حنه یو پوخ لوظ
وکړو، "اے، ربُ الافواجه، کۀ چرې تۀ په ما غمزېلې رحم
وکړې او زما دُعا قبوله کړې او ما له یو زوئ راکړې، نو زۀ
دا وعده کوم چې هغه به د ټول عُمر دپاره تا ته د نذیر په
حیثیت وقف کړم او د هغۀ د وقف کېدو نښه به دا وی چې
وېښتۀ به یې هیڅکله هم کل نۀ کړے شی." ۱۲ حنه تر ډېر
وخته پورې مالِک خُدائ ته سوال کولو او عیلی د هغې
شونډو ته کتل. ۱۳ هغې په خاموشۍ سره دُعا کوله، د هغې
شونډې خوځېدلې، خو آواز ترې نه نۀ وتلو. نو د عیلی دا
خیال وو چې هغه په نشه کښې ده، ۱۴ او هغې ته یې ووئیل،
"ترڅو پورې به تۀ نشه بازی کوې، د میو نه ځان خلاص
کړه." ۱۵ هغې ورته په جواب کښې ووئیل، "صاحِبه، زۀ په
نشه کښې نۀ یم. ما نۀ مے او نۀ شراب څښلی دی، زۀ سخته
پرېشانه یم او ما دُعا کوله او خپل تکلیفونه مې مالِک خُدائ
ته بیانول. ۱۶ ما یوه بېکاره ښځه مۀ ګڼه. ما هم داسې دُعا
کوله ځکه چې زۀ په سخت غم آخته یم." ۱۷ عیلی ورته
ووئیل، "په خیر لاړه شه او چې څۀ دې غوښتی وی نو د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک دې هغه تا له درکړی." ۱۸ هغې جواب
ورکړو، "په ما باندې د رحم نظر وکړه. بیا هغه لاړه، خوراک
یې وکړو او پرېشانی یې ختمه شوه."

د حضرت سموئيل پېدايښت او وقف کېدل

١٩ په ورپسې سحر القنه او د هغهٔ خاندان وختی پاڅېدل او
د مالِک خُدائ د عبادت نه پس هغوئ په راما کښې واپس
خپل کور ته لاړل. القنه د خپلې ښځې حنه سره څملاستو او
مالِک خُدائ د هغې دُعا قبوله کړه. ٢٠ چې حنه اُميدواره
شوه او يو زوئ يې پيدا شو نو سموئيل نوم يې ورباندې
کېښودو او وې وئيل، "ما دے د مالِک خُدائ نه غوښتے
دے." ٢١ هغه وخت بيا راغلو چې القنه او د هغهٔ خاندان
سيلا ته لاړل او مالِک خُدائ ته يې کلنۍ نذرانه او د منښتې
نذرانه پېش کړه. ٢٢ خو دا ځل حنه لا نهٔ ړه. هغې خپل
خاوند ته ووئيل، "ماشوم چې کله د مور د تى نه منعې شى نو
زهٔ به يې د مالِک خُدائ کور ته بوځم، چرته به چې هغه د
نذير په حيثيت ټول عُمر تېروى." ٢٣ القنه ورته ووئيل،
"ټيک ده، څهٔ چې درته ښهٔ ښکارى نو هم هغه وکړه، تر هغې
پورې په کور کښې پاتې شه چې کله هغه د مور د تى نه منعې
شى او مالِک خُدائ دې وکړى چې ستا وعده پوره شى." نو
حنه په کور کښې ايساره وه او خپل بچى له يې تے ورکولو.
٢٤ چې کله هغه د مور د تى نه منعې شو نو هغه يې سيلا ته
بوتلو، ورسره يې يو درې کلن سخے، لس کېلو اوړهٔ او يوه
ړکه مشکيزه د ميو يوړه. او هغې په سيلا کښې د مالِک خُدائ
کور ته سموئيل بوتلو اګر چې هغه لا وړوکے ماشوم وو. ٢٥
چې کله هغوئ سخے حلال کړو نو هغوئ ماشوم عيلى له
بوتلو. ٢٦ حنه هغهٔ ته ووئيل، "صاحِبه، بې‌ادبى دې معاف
وى، زهٔ تا ته ياده يم څهٔ؟ زهٔ هغه ښځه يم چې دلته ولاړه وم
مالِک خُدائ ته مې سوال کولو او تا وليدم. ٢٧ ما د هغهٔ نه

د دې ماشوم سوال وکړو او چې ما ترې نه د څۀ سوال کړے
وو هغه يې ما له راکړو. ۲۸ نو زۀ دے مالِک خُدائ ته وقف
کوم. تر کومې پورې چې دے ژوندے وی نو د مالِک خُدائ
به وی.“ بيا هغوئ هلته د مالِک خُدائ عبادت وکړو.

د حنه دُعا

۲ ۱ حنه دُعا وکړه او وې وئيل، ”مالِک خُدائ زما زړۀ د
خوشحالئ نه ډک کړے دے، هغۀ چې څۀ کړی دی په هغې
باندې زۀ څومره خوشحاله يم. زۀ په خپلو دشمنانو پورې
خاندم زۀ څومره خوشحاله يم ځکه چې خُدائ پاک زما مدد
کړے دے. ۲ د مالِک خُدائ په شان هيڅ څوک مقدس
نشته، د هغۀ په شان بل څوک نشته، زمونږ د خُدائ پاک په
شان حِفاظت کوونکے نشته. ۳ لوئې لافې وهل بس کړئ،
د غرور خبرې د خولې نه مۀ راوباسئ. ځکه چې مالِک
خُدائ يو داسې خُدائ پاک دے چې هغه پوهيږی، او هغه د
خلقو د هر عمل عدالت کوی. ۴ د تکړه فوجيانو ليندې
ماتې شوې دی، خو کمزوری تکړه کيږی. ۵ کومو خلقو له
چې يو ځل خوراک ورکړے شوے وو نو هغوئ اوس د
خوراک دپاره خپل ځانونه مزدوران کړل، خو چې څوک
اوږی وُو د هغوئ لوږه ختمه شوه. د شنډې ښځې اووۀ بچی
شوی دی، خو د ډېرو بچو مور غمژنه ده. ۶ مالِک خُدائ
مړۀ کول او ژوندی کول کوی، هغه خلق قبر ته ليږی او
واپس يې راولی. ۷ هغه څوک غريب کوی او څوک
مالداره کوی، هغه څوک لاندې کوی او څوک اوچتوی. ۸
هغه غريب د خاورې نه راوچتوی او ضرورتمند د ايرو د

ډېرى نه اوچتوى، او د شهزادګانو مرتبه ورکوى او د عزت په
ځايونو کښې يې کښېنوى. د زمکې بنيادونه د مالِک خُدائ
دى، په دې باندې هغهٔ دُنيا ودرولې ده. ٩ هغه د خپلو
وفادارو خلقو ژوند بچ کوى، خو بدعمله په تيارهٔ کښې
ورکيږى، سړے په خپل طاقت باندې نهٔ بريالے کيږى. ١٠
د مالِک خُدائ دشمنان به تباه شى، هغه به د هغوئ خِلاف د
آسمان د تندر په شان شى. مالِک خُدائ به د ټولې دُنيا
عدالت کوى، هغه به خپل بادشاه له طاقت ورکړى، هغه به
خپل خوښ کړے شوے بادشاه بريالے کړى.“ ١١ بيا القنه
واپس په راما کښې کور ته لاړو، خو سموئيل په سيلا کښې
پاتې شو او د عيلى اِمام د مشرۍ لاندې يې د مالِک خُدائ
خِدمت کولو.

د عيلى زامن

١٢ د عيلى زامن بد عمله کسان وُو. هغوئ مالِک خُدائ ته
هيڅ توجو ورنهٔ کړه ١٣ او نهٔ يې د هغه اصُولو خيال وساتلو
چې د اِمامانو د برخې په حقله وُو. او کله به چې چا يوه
نذرانه پېش کوله او چې غوښه به لا پخېدله نو د اِمام نوکر به
د يو درې غاښى سره راغلو، ١٤ هغهٔ به درې غاښے د پخلى
لوښى ته ورننويستلو او چې درې غاښى به څهٔ هم راوويستل
نو هغه به د اِمام وُو. د هغه ټولو بنى اِسرائيلو سره هم داسې
سلوک وشو چې د قربانۍ پېش کولو دپاره سيلا ښار ته
راغلى وُو. ١٥ د دې نه علاوه، وازګه به هم لا نهٔ وه لرې
کړے شوې او نهٔ به سوزولے شوې وه چې د اِمام نوکر به
راغلو او چې چا به نذرانه پېش کوله نو هغهٔ ته به يې وئيل،
”ما له لږه غوښه راکړه چې اِمام له يې وريته کړم، هغه به

ستاسو پخه شوې غوښه نهٔ قبلوی، صِرف کچه غوښه قبلوی.“ ۱۶ کهٔ هغه کس به ورته ووئیل، ”راځئ چې هغه وکړُو چې څهٔ صحیح وی او اول وازګه وسوزوو، بیا چې دې څهٔ خوښ وی نو هغه واخله.“ خو د اِمام نوکر به ورته ووئیل، ”نه، اوس دا ما له راکړه، کهٔ نهٔ راکوې، نو زهٔ به یې په زور اخلم.“ ۱۷ د عیلی د زامنو دا ګناه د مالِک خُدائ په نظر کښې ډېره لویه وه، ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ د نذرانو دومره بې‌عزتی کوله.

حضرت سموئیل په سیلا کښې

۱۸ په دې دوران کښې سموئیل هلک د مالِک خُدائ خِدمت جاری وساتلو، د لټې یو مقدس پېش بند به یې اغوستو. ۱۹ د هغهٔ مور به هر کال یوه وړه چُوغه جوړوله او چې هغه د خپل خاوند سره کلنی نذرانه پېش کولو له تله نو چُوغه به یې ورورله. ۲۰ نو عیلی به د القنه او د هغهٔ د ښځې دپاره برکت غوښتو او القنه ته به یې فرمائیل، ”مالِک خُدائ دې تا له د دې ښځې نه نور بچی درکړی چې د هغهٔ ځائ ونیسی چې کوم تا مالِک خُدائ ته وقف کړے دے.“ د هغې نه پس به هغوئ واپس کور ته تلل. ۲۱ مالِک خُدائ حنه له برکت ورکړو او د هغې نور درې زامن او دوه لوڼه پیدا شوې. سموئیل هلک د مالِک خُدائ په خِدمت کښې لوئ شو.

عیلی او د هغهٔ زامن

۲۲ عیلی اوس ډېر بوډا شوے وو. هغهٔ د هغه هر څهٔ په حقله اورېدل چې د هغهٔ زامنو د بنی اِسرائیلو سره کول او دا

چې هغوئ د هغه ښځو سره هم څملاستل چا چې د مالِک
خُدائ د حضور خېمې د دروازې په خوله کښې خدمت
کولو. ۲۳ نو هغهٔ هغوئ ته ووئيل، ”تاسو دا کارونه ولې
کوئ؟ تاسو چې کوم بد کوئ هر سړے د هغې په حقله ما ته
وائی. ۲۴ بس کړئ، زما زامنو، زهٔ خبر شوے يم چې د
مالِک خُدائ د خلقو په مينځ کښې يو خراب خبر خورېږی.
۲۵ کهٔ يو سړے د بل چا خِلاف گناه وکړی، نو خُدائ پاک
ته د هغهٔ دپاره سوال کېدے شی خو کهٔ يو سړے د مالِک
خُدائ خِلاف گناه وکړی نو د هغهٔ دپاره هيڅ څوک هم د رحم
سوال نهٔ شی کولے.“ خو هغوئ خپل پلار ته غوږ ونهٔ نيولو،
ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ د وژلو فېصله وکړه. ۲۶
سموئيل هلک غټېدو او د مالِک خُدائ او د خلقو عزت يې
وموندو.

د عيلی د خاندان خِلاف پېشگوئې

۲۷ عيلی ته د مالِک خُدائ نه د دې پېغام سره د مالِک
خُدائ نه يو پېغمبر راغلو، ”کله چې ستا پلار نيکهٔ هارون او د
هغهٔ خاندان د مِصر د فِرعون غلامان وُو، نو ما خپل ځان
هارون ته څرگند کړو. ۲۸ ما د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه
د هغهٔ خاندان خوښ کړو چې زما اِمامان شی، چې د
قربانگاه سره خِدمت کوی، خوشبوئی سوزوی او زما په
حضور کښې پېش بند اغوندی. او چې په قربانگاه باندې
کومې نذرانې سوزولے شی نو د هغې د اخستلو حق مې ورله
ورکړو. ۲۹ نو بيا، تاسو ولې د هغه نذرانو او قربانو لالچ
کوئ چې زهٔ يې د خپلو خلقو نه غواړم؟ عيلی، تهٔ ولې زما نه
زيات د خپلو زامنو عزت کوې چې هغوئ دې پړېښی دی

چې زما خلق ما ته کومې قربانۍ پېش کوی چې د هغې په ټولو ښو حِصو باندې خپل ځانونه څورب کړی؟ ﴿۳۰﴾ ما، مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک په تېره زمانه کښې دا وعده وکړه چې ستاسو خاندان او قبيله به د ټولو وختونو دپاره د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوی. خو اوس زهٔ دا وايم چې نور به داسې نهٔ وی بلکې د دې په ځائ، څوک چې زما عزت کوی نو زهٔ به د هغوئ عزت کوم او چې څوک زما بې‌عزتی کوی نو زهٔ به د هغوئ سپکاوے کوم. ﴿۳۱﴾ واوره، هغه وخت راروان دے چې زهٔ به ستا د خاندان او قبيلې ټول زلمی ووژنم، نو ستا په خاندان کښې به داسې يو سړے هم نهٔ وی چې بوډاتوب ته ورسيږی. ﴿۳۲﴾ تهٔ به په تکليف کړے شې او هغه ټولو برکتونو ته به د ارمان سره ګورې چې زهٔ يې نورو بنی اِسرائيلو له ورکوم، خو ستا په خاندان کښې به هيڅ څوک هم تر بوډاتوب پورې ژوندے نهٔ وی. ﴿۳۳﴾ خو چې څوک ژوندی پاتې شی، نو هغوئ به په پرېشانۍ او غم آخته شی او د هغوئ نور ټول اولاد به په يو سخت مرګ مړهٔ شی. ﴿۳۴﴾ کله چې ستا دوه زامن حُفنی او فينحاس دواړه په يوه ورځ مړهٔ شی، نو دا به تاسو ته ثابِته شی چې ما چې هر څهٔ وئيلی وُو نو هغه رښتيا شول. ﴿۳۵﴾ زهٔ به يو اِمام خوښ کړم چې هغه به زما وفادار وی او چې څهٔ زهٔ غواړم نو هغه هر څهٔ به کوی. زهٔ به هغهٔ له اولاد ورکړم، چې هغوئ به هميشه زما د خوښ شوی بادشاه په حضور کښې خِدمت کوی. ﴿۳۶﴾ ستا د اولاد چې کوم کس هم ژوندے پاتې وی نو هغه به هغه اِمام له ځی او د هغهٔ نه به پيسې او خوراک غواړی او دا سوال به ورته کوی چې ما د اِمامانو سره منظور کړه، نو چې ما ته يوه نوړی روټۍ مِلاو شی.“

د مالِک خُدائ سموئيل ته راڅرګندېدل

٣ ١ په هغه ورځو کښې، کله چې سموئيل هلک د عيلى د
لاربښودنې لاندې د مالِک خُدائ خِدمت کولو، د مالِک خُدائ
وحى نازلېدل کم شوى وُو او د هغهٔ پېغام څرګندېدل بلکل کم
شوى وُو. ٢ يوه شپه عيلى چې اوس د هغهٔ نظر ډېر
کمزورے شوے وو په خپله کوټه کښې ملاست وو. ٣ د
سحر نه مخکښې، چې ډيوه تر اوسه پورې بلېدله او سموئيل
د مالِک خُدائ په کور کښې ملاست وو، چرته چې د خُدائ
پاک د لوظ صندوق وو، ٤ مالِک خُدائ سموئيل ته آواز
وکړو. سموئيل وفرمائيل، ”زهٔ دا يم.“ ٥ او عيلى له يې
منډه کړه او ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ راغلمه، تا ما ته آواز
وکړو.“ خو عيلى ورته ووئيل، ”ما خو تا ته آواز نهٔ دے
کړے، لاړ شه او څمله.“ نو سموئيل لاړو او څملاستو. ٦
مالِک خُدائ سموئيل ته بيا آواز وکړو، ”سموئيله.“ نو
سموئيل پاڅېدو، عيلى له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته
آواز وکړو او زهٔ راغلم.“ خو عيلى ورته ووئيل، ”زما زويه، ما
خو تا ته آواز نهٔ دے کړے، بيا لاړ شه او څمله.“ ٧ خو
هلک ته پته ونهٔ لګېده چې دا مالِک خُدائ وو، ځکه چې د دې
نه مخکښې مالِک خُدائ هيڅکله هم د هغهٔ سره خبرې نهٔ وې
کړې. ٨ مالِک خُدائ سموئيل ته په دريم ځل آواز وکړو،
هغه پاڅېدو، عيلى له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته آواز
وکړو او زهٔ راغلم.“ نو عيلى ته پته ولګېده چې هغه مالِک
خُدائ وو چا چې هلک ته آواز کولو، ٩ نو عيلى سموئيل
ته وفرمائيل، ”لاړ شه او څمله، او کهٔ هغهٔ تا ته بيا آواز وکړو،
نو ورته ووايه، مالِکه خُدايه، ستا بنده يې اورى.“ نو سموئيل

لاړو او په خپل ځائ کښې څملاستو. ۱۰ نو مالِک خُدائ
راغلو او هلته ودرېدو او د مخکښې په شان يې ورته آواز
وکړو، ”سموئيله، سموئيله.“ سموئيل ورته ووئيل، ”وفرمائى،
ستا بنده يې اورى.“ ۱۱ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل،
”ګوره، زۀ په بنى اِسرائيلو کښې داسې څۀ کوم چې هغه به
دومره سخت وى چې څوک يې واورى نو حېران به شى. ۱۲
تر اوسه پورې چې ما د عيلى او د هغۀ د خاندان خِلاف څۀ
هم وئيل نو په هغه ورځ به هغه هر څۀ وکړم. ۱۳ ما هغۀ ته
مخکښې وئيلى دى چې زۀ د هغۀ خاندان له د تل دپاره سزا
ورکوم ځکه چې د هغۀ زامنو زما خِلاف خرابې خبرې کړې
دى. عيلى ته پته وه چې هغوئ داسې کول، خو هغوئ يې نۀ
منع کول. ۱۴ نو ما دا قسم کړے دے چې د دې سختې
ګناه د لرې کولو دپاره به هيڅ قربانى او نذرانه د عيلى د
خاندان دپاره کافى نۀ وى.“ ۱۵ سموئيل تر سحره پورې
ملاست وو، بيا هغه پاڅېدو او د مالِک خُدائ د کور دروازې
يې کولاو کړې. هغه د دې نه يرېدلو چې عيلى ته د دې پېغام د
څرګندېدو په حقله ووائى. ۱۶ عيلى ورته آواز وکړو، ”زما
زويه، سموئيله.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ حاضر يم.“ ۱۷
عيلى ترې نه تپوس وکړو، ”مالِک خُدائ تا ته څۀ وفرمائيل؟
زما نه يوه خبره هم مۀ پټوه. خُدائ پاک به تا له سخته سزا
درکړى کۀ تا ما ته هغه هر څۀ ونۀ فرمائيل چې څۀ درته هغۀ
فرمائيلى دى.“ ۱۸ نو سموئيل ورته هغه هر څۀ وفرمائيل،
هغۀ ترې نه يوه خبره پټه ونۀ ساتله. عيلى وفرمائيل، ”هغه
مالِک خُدائ دے، هغۀ ته چې څۀ ښۀ ښکارى نو هم هغه به
وکړى.“ ۱۹ چې سموئيل غټېدو، مالِک خُدائ د هغۀ مل وو
او د مالِک خُدائ هغه ټولې پېشګوئيانې پوره کېدې کومې چې

سموئيل کړې وې. ۲۰ نو د هغه مُلک د يو سر نه تر بل سره
پورې، ټولو بنی اِسرائيلو ته پته ولګېده چې سموئيل په
حقيقت کښې د مالِک خُدائ پېغمبر وو. ۲۱ مالِک خُدائ به
په خپله په سيلا کښې راڅرګندېدو، چرته چې هغه سموئيل ته
څرګند شوے وو او د هغۀ سره يې خبرې کړې وې.

د لوط د صندوق قبضه کېدل

۴ ۱ ټول بنی اِسرائيليان د سموئيل د خبرو نه خبر شول.
نو فلستيان د بنی اِسرائيلو خِلاف جنګ دپاره راغونډ شول او
بنی اِسرائيليان هم د هغوئ سره جنګېدو دپاره راووتل. بنی
اِسرائيلو په اِبن‌عزر کښې او فلستيانو په افيق کښې خپلې
خېمې ولګولې. ۲ فلستيانو حمله وکړه او د يوې لوئې
جګړې نه پس هغوئ بنی اِسرائيلو له شکست ورکړو او تقريباً
څلور زره سړی يې د جنګ په مېدان کښې ووژل. ۳ کله
چې هغه ژوندی پاتې شوی کسان واپس خېمو ته راغلل، نو د
بنی اِسرائيلو مشرانو ووئيل، ”مالِک خُدائ فلستيان ولې
پرېښودل چې مونږ له شکست راکړی؟ ځئ چې لاړ شُو او د
سيلا نه د مالِک خُدائ د لوظ صندوق راوړُو، نو دا به زمونږ
سره ځی او مونږ به د خپلو دشمنانو نه بچ کوی.“ ۴ نو
هغوئ سيلا ته پېغام وړُونکی ولېږل او د ربُ الافواج د لوظ
صندوق يې واپس راوړو، چې د وزرو والا د مخلوق په مينځ
کښې په تخت ناست دے. او د عيلی دوه زامن حُفنی او
فينحاس د لوظ صندوق سره راغلل. ۵ کله چې د لوظ
صندوق راورسېدو، نو بنی اِسرائيلو د خوشحالۍ نه دومره
لويه چغه ووهله چې زمکه وخوځېدله. ۶ فلستيانو دا چغه

واوريدله او وې وئيل، ”د عبرانيانو په کېمپ کښې دا چغې
واورئ. د دې څۀ مطلب دے؟“ کله چې هغوئ ته پته ولګېده
چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د عبرانيانو کېمپ ته
رارسېدلے دے، ۷ هغوئ وېرېدل او وې وئيل، ”د هغوئ
کېمپ ته خُدائ راغلے دے. مونږ غرق شُو. په مونږ باندې
هيڅکله مخکښې داسې څۀ نۀ دی شوی. ۸ زمونږ مدد
وکړه، مونږ به د هغه طاقتورو معبودانو نه څوک بچ کړی؟ دا
هغه معبودان دی چا چې په صحرا کښې مِصريان هلاک
کړل. ۹ فلستيانو، تکړه شئ. د سړو په شان وجنګېږئ،
ګنې مونږ به د عبرانيانو غلامان شُو، لکه څنګه چې هغوئ
زمونږ غلامان وُو. نو د سړو په شان جنګ وکړئ.“ ۱۰
فلستيان سخت وجنګېدل او بنی اِسرائيلو له يې شکست
ورکړو، چې هغوئ په منډه خپلو کورونو ته لاړل. دا يو لوئ
قتلِ عام وو. او دېرش زره بنی اِسرائيلی فوجيان ووژلے
شول. ۱۱ د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو او
د عيلی دواړه زامن، حُفنی او فينحاس ووژلے شول.

د عيلی مرګ

۱۲ د بنيامين قبيلې يو سړی د جنګ مېدان نه تر سيلا پورې
منډه ووهله او هم په هغه ورځ ورسېدو. د خپل تکليف ښودلو
دپاره هغۀ خپلې جامې شلولې وې او په سر باندې يې خاورې
اچولې وې. ۱۳ عيلی د لوظ صندوق په حقله ډېر پرېشانه
وو، هغه د لارې په غاړه په يوه کُرسۍ باندې ناست وو او
انتظار يې کولو. هغه سړی دا خبر په ټول ښار کښې خور
کړو او هر يو کس د يرې نه وژړل. ۱۴ عيلی شور واورېدو
او تپوس يې وکړو، ”دا شور د څۀ شی دے؟“ هغه سړے

عیلی له په منډه لاړو او هغه یې خبر کړو. ۱۵ عیلی اوس د
دوه کم سلو کالو وو او بېخي ړوند وو. ۱۶ سړی ورته
ووئیل، ”زهٔ نن د جنګ نه راتښتېدلے یم.“ عیلی ترې نه تپوس
وکړو، ”زما زویه، څهٔ شوی دی؟“ ۱۷ هغه پېغام وړُونکی
ورته په جواب کښې ووئیل، ”بنی اِسرائیلیان د فلستیانو نه
وتښتېدل، دا زمونږ دپاره ډېر خراب شکست وو، د دې نه
علاوه، ستا زامن، حُفنی او فینحاس هم ووژلے شول او د
خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو.“ ۱۸ کله چې
هغه سړی د لوظ د صندوق ذِکر وکړو، نو عیلی د دروازې
سره د کُرسۍ نه په شا وغورزېدو. هغه ډېر بوډا او غټ وو او
په غورزېدو سره یې څټ مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت
کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو.

د فینحاس د کونډې مرګ

۱۹ د عیلی اِنږور، د فینحاس ښځه اُمیدواره وه او تقریباً دا
د هغې د بچی د پیدا کېدو وخت وو. کله چې هغه خبر شوه
چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شوے دے او
سخر او خاوند یې مړهٔ شوی دی، نو ناڅاپه په هغې باندې د
ماشوم د پیدا کېدو سخت درد راغلو. ۲۰ او کله چې هغه د
مرګ په حالت کښې وه، نو چې کومو ښځو د هغې مدد کولو
هغوئ ورته ووئیل چې، ”تکړه شه، ستا زوئ پیدا شوے
دے.“ خو هغې هیڅ توجو ورنهٔ کړه او نهٔ یې جواب ورکړو.
۲۱ هغې په ماشوم باندې یکبود نوم کېښودو او وې وئیل
چې، ”د خُدائ پاک جلال د بنی اِسرائیلو نه تلے دے.“ دا
ځکه چې د لوظ صندوق قبضه شوے وو او د هغې سخر او
خاوند مړهٔ شوی وُو. ۲۲ هغې ووئیل، ”د خُدائ پاک جلال د

بنی اِسرائیلو نه تلے دے، ځکه چې د خُدائ پاک د لوظ
صندوق قبضه کړے شوے دے.“

فلستیانو سره د لوظ صندوق

۵ ۱ کله چې فلستیانو د لوظ صندوق قبضه کړو نو
هغوئ د اِبن‌عزر نه خپل ښار اشدود ته راوړو، ۲ د خپل
معبود دجون کور ته یې یوړو او د هغهٔ د بُت په خوا کښې یې
کېښودو. ۳ سحر وختی د اشدود خلقو ولیدل چې د دجون
بُت د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې پړمخې په
زمکه غورزېدلے دے. نو هغوئ را اوچت کړو او واپس یې
په خپل ځائ کښې کېښودو. ۴ په ورپسې سحر وختی
هغوئ ولیدل چې بُت بیا د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په
مخکښې پړمخې په زمکه غورزېدلے وو. دې ځل یې سر او
دواړه لاسونه مات شوی وُو او د دروازې د درشل سره پراتهٔ
وُو، صِرف ډانچه یې پاتې وه. ۵ نو ځکه تر نن پورې د
دجون اِمامان او د هغهٔ ټول عبادت کوونکی په اشدود کښې د
دجون په درشل باندې قدم نهٔ ږدی. ۶ مالِک خُدائ د
اشدود خلقو له سخته سزا ورکړه او په هغوئ او د ګېرچاپېره
علاقې په خلقو باندې یې د پړسوب مرض راوستلو. ۷ کله
چې هغوئ وکتل چې دا څهٔ کیږی نو وې وئیل، ”د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک مونږ او زمونږ معبود دجون له سزا
راکوی. مونږ د لوظ صندوق نور دلته نهٔ شُو پرېښودلے.“
۸ نو هغوئ پېغام وړُونکی ولېږل او فلستی پینځهٔ واړه
بادشاهان یې راغونډ کړل او تپوس یې ترې نه وکړو، ”د بنی
اِسرائیلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق سره مو څهٔ چل

وکړُو؟“ هغوئ ورته په جواب کښې ووئیل، ”دا جات ته
یوسئ.“ نو هغوئ دا د فلستی بل ښار جات ته یوړو. ۹ کله
چې هغه هلته ورسېدو، مالِک خُدائ هغه ښار له هم سزا
ورکړه او په یوه لویه وارخطایۍ یې آخته کړو. هغۀ هغوئ له
داسې سزا ورکړه چې په لویو او وړو ټولو باندې د پړسوب
مرض راغلو. ۱۰ نو هغوئ د لوظ صندوق یو بل فلستی ښار
عقرون ته ولېږلو، خو چې هغه هلته ورسېدو، نو خلقو چغې
کړې او وې وئیل، ”هغوئ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د لوظ
صندوق دلته راوړو، د دې دپاره چې مونږ ټول ووژنی.“ ۱۱
نو هغوئ بیا د فلستیه ټول بادشاهان راوغوښتل او ورته یې
ووئیل، ”د بنی اِسرائیلو د لوظ صندوق واپس خپل ځائ ته
ولېږئ، نو داسې به دا مونږ او زمونږ خاندان ونۀ وژنی.“ ټول
ښار په وارخطایۍ آخته وو ځکه چې خُدائ پاک هغوئ له
ډېره سخته سزا ورکوله. ۱۲ چې څوک لا مړۀ شوی نۀ وُو
نو په هغوئ باندې د پړسوب مرض راغلو، او خلقو خپلو
معبودانو ته د مدد دپاره چغې کړې.

د لوظ صندوق واپس کول

۶ ۱ نو چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د فلستیانو په
مُلک کښې اووۀ میاشتې وشوې، ۲ نو خلقو اِمامان او
جادوګران راوغوښتل او تپوس یې ترې نه وکړو، ”مونږ د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق سره څۀ چل وکړُو؟ مونږ ته
ووایئ چې دا څنګه واپس خپل ځائ ته یوسو؟“ ۳ هغوئ
جواب ورکړو، ”کۀ تاسو د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د لوظ
صندوق لېږئ، نو تاسو به د دې سره خامخا د خپلې ګناه د

تاوان د نذرانې په بدل کښې يوه تُحفه هغۀ له لېږئ. د لوظ
صندوق به د تُحفې نه بغېر واپس نۀ ځى. نو داسې به تاسو
روغ جوړ شئ او تاسو ته به پته ولګى چې هغۀ تاسو له سزا
ولې درکوله.“ ۴ خلقو تپوس وکړو، ”مونږ هغۀ له د ګناه د
تاوان په نذرانه کښې څۀ ولېږُو؟“ هغوئ ورته په جواب کښې
ووئيل، ”پينځۀ د سرو زرو د پړسوب د دانو او پينځۀ د سرو
زرو د مږو نمونې، د فلستيانو بادشاهانو د شمېر په مطابق
يوه يوه ورولېږئ ځکه هم دغه وبا په تاسو ټولو او په پينځو
بادشاهانو باندې راغلې وه. ۵ تاسو د دې دانو او مږو
نمونې جوړې کړئ چې ستاسو مُلک تباه کوى او تاسو به
خامخا د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک درناوے کوئ. کېدے
شى چې هغه تاسو له، ستاسو معبودانو او ستاسو مُلک له
سزا درکول بند کړى. ۶ تاسو ضديان ولې جوړېږئ څنګه
چې فِرعون او مِصريان وُو؟ هغه مۀ هېروئ چې خُدائ پاک
هغوئ له څومره سخته سزا ورکړه، تر دې وخت پورې چې
هغوئ بنى اِسرائيليان پرېښودل چې د مِصر نه لاړ شى. ۷
نو يوه نوې ګاډۍ او دوه غواګانې تيارې کړئ چې اوس اوس
يې بچى شوى وى او چې هيڅکله جغ ورپورې نۀ وى تړلے
شوے، ګاډۍ په دې غواګانو پورې وتړئ او سخى يې واپس
ديرې ته وشړئ. ۸ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق واخلئ،
په ګاډۍ کښې يې کېږدئ او د دې په خوا کښې په يو صندوق
کښې د سرو زرو هغه نمونې کېږدئ کومې چې ستاسو د ګناه
د تاوان د نذرانې په بدل کښې په تُحفه کښې هغۀ له لېږئ.
ګاډۍ په خپله مخه روانه کړئ او پرېږدئ چې په خپله لاړه
شى. ۹ چې ګاډۍ روانه وى نو ورته ګورئ، کۀ دا د
بيت‌شمس ښار طرف ته لاړه شى، نو د دې مطلب دا دے

چې دا د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے چې هغۀ په مونږ باندې
دا سخت افت راوستے دے. خو کۀ داسې نۀ وی، نو بيا به
مونږ ته پته ولګی چې هغۀ ويا نۀ وه راوستې، او په خپله
داسې وشول.“ ۱۰ هغوئ ته چې څۀ وئيلے شوی وُو نو هم
هغسې يې وکړل يعنې، هغوئ دوه غواګانې بوتلې او يوه ګاډۍ
يې ورپورې وتړله او سخی يې په ديره کښې وتړل. ۱۱ هغوئ
د لوظ صندوق په ګاډۍ کښې کېښودو، ورسره هغه صندوق
يې هم کېښودو چې د سرو زرو د مږو او دانو نمونې په کښې
وې. ۱۲ غواګانې د بيت‌شمس په لاره روانې شوې او سيدها
هغه طرف ته لاړې او د لارې نه نۀ اوړېدلې. چې دا روانې وې
نو رمباړې يې وهلې. هغه پينځۀ فلستی بادشاهان د بيت‌شمس
د حد پولې پورې ورپسې روان وُو. ۱۳ د بيت‌شمس خلقو په
مېدان کښې د غنمو لَو کولو، چې ناڅاپه هغوئ وکتل نو د
لوظ صندوق يې وليدو. هغوئ د دې په ليدو ډېر خوشحاله
شول. ۱۴-۱۵ ګاډۍ د يو سړی پټی ته راغله چې نوم يې
يشوَع وو، هغه په بيت‌شمس کښې اوسېدو او ګاډۍ د يو غټ
ګټ سره نزدې ودرېده. ليويانو د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق او هغه صندوق راکوز کړو چې د سرو زرو نمونې په
کښې وې او په هغه غټ ګټ باندې يې کېښودل. خلقو د
لرګی ګاډۍ ټوټې ټوټې کړه او غواګانې يې حلالې کړې او د
سوزېدونکې نذرانې په توګه يې مالِک خُدائ ته پېش کړې. بيا
د بيت‌شمس خلقو نورې نذرانې مالِک خُدائ ته پېش کړې.
۱۶ پينځۀ فلستی بادشاهانو دا هر څۀ وليدل او بيا هم په هغه
ورځ واپس عقرون ته لاړل. ۱۷ فلستيانو پينځۀ د سرو زرو
دانو نمونې مالِک خُدائ ته د هغوئ د ګناه د تاوان د نذرانې
دپاره ولېږلې، د اشدود، غزه، اسقلون، جات او عقرون د

ښارونو دپاره يوه يوه. ۱۸ هغوئ د سرو زرو مږې هم
ولېږلې، د هغه ښارونو دپاره يوه يوه چې په کومو باندې هغه
پينځو فلستى بادشاهانو حکومت کولو او ورسره د پَخو
دېوالونو ښارونو او د کچه دېوالونو کلو ته يې هم ولېږل. د
بيت‌شمس د يشوَع په پټى کښې هغه لوئ ګټ تر اوسه پورې
شته چې په کوم باندې هغوئ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
اېښے وو، دا د هغې ګواهى ده چې څۀ شوى وُو. ۱۹ مالِک
خُدائ د بيت‌شمس اويا سړى ووژل ځکه چې هغوئ د لوظ
صندوق ته دننه کتلى وُو. او خلقو ماتم وکړو ځکه چې مالِک
خُدائ په هغوئ دومره لويه تباهى راوستلې وه.

د لوظ صندوق په قِريَت‌يعريم کښې

۲۰ نو د بيت‌شمس خلقو ووئيل، ”د مالِک خُدائ، د دې
مقدس خُدائ پاک په وړاندې څوک ودرېدے شى، مونږ هغه
چرته ولېږُو چې زمونږ نه لرې شى؟“ ۲۱ هغوئ د
قِريَت‌يعريم خلقو ته پېغام وړُونکى ولېږل چې ورته ووائى،
”فلستيانو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق واپس کړے دے.
راشئ او يو يې سئ.“

۷ ۱ نو د قِريَت‌يعريم خلق راغلل او د مالِک خُدائ د
لوظ صندوق يې د ابيناداب نومې سړى کور ته يوړو، چې هغه
په غر کښې اوسېدو. هغوئ د ابيناداب زوئ اِلىعزر د دې
مشر مقرر کړو.

د حضرت سموئيل په بنی اِسرائيلو باندې حکومت کول

٢ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ډېره موده تقريباً تر شلو کالو پورې په قِريَت‌يعريم کښې ايسار وو. په دې وخت کښې ټولو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د مدد دپاره وژړل. ٣ سموئيل بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”کۀ تاسو د زړۀ د اخلاصه مالِک خُدائ ته راواوړئ، نو تاسو به خامخا د ټولو پردو معبودانو او عستارات بُتانو نه ځان خلاصوئ. خپل ځانونه مالِک خُدائ ته حواله کړئ او صِرف د هغۀ عبادت کوئ او هغه به تاسو د فلستيانو د زور نه خلاص کړی.“ ٤ نو بنی اِسرائيلو د بعل او عستارات د بُتانو نه خپل ځانونه خلاص کړل او صِرف د مالِک خُدائ عبادت يې کولو. ٥ بيا سموئيل ټول بنی اِسرائيليان راوغوښتل چې په مصفاه کښې راغونډ شی او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ به هلته ستاسو دپاره مالِک خُدائ ته سوال وکړم.“ ٦ نو هغوئ ټول په مصفاه کښې راغونډ شول. هغوئ څۀ اوبۀ راوويستلې او مالِک خُدائ ته يې د يوې نذرانې په توګه توئ کړې او ټوله ورځ يې روژه ونيوله. هغوئ ووئيل، ”مونږ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې ده.“ نو سموئيل په مصفاه کښې د بنی اِسرائيلو مشر جوړ شو. ٧ کله چې فلستيان خبر شول چې بنی اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوی دی، فلستی بادشاهان د خپلو سړو سره د هغوئ خِلاف جنګ له راووتل. بنی اِسرائيليان د دې نه خبر شول او ويرېدل، ٨ او سموئيل ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته دُعا کول مۀ پرېږده چې مونږ د فلستيانو نه بچ کړی.“ ٩

سموئيل يو داسې ګډُورے حلال کړو چې مور يې رودله او د
يوې نذرانې په توګه يې ټول مالِک خُدائ ته وسوزولو. بيا يې
مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې د بنى اِسرائيلو مدد وکړى او
مالِک خُدائ د هغۀ دُعا واورېده. ۱۰ کله چې سموئيل نذرانه
پېش کوله، نو فلستيان د حملې دپاره مخکښې ورغلل، خو بيا
هم په هغه وخت مالِک خُدائ د هغوئ خِلاف د يو لوئ تندر
په شان آواز وکړو. فلستيان دومره په وارخطايئ آخته شول
چې وتښتېدل. ۱۱ بنى اِسرائيليان د مصفاه نه روان شول او
تقريباً تر بيت‌کَر پورې په فلستيانو پسې وُو او په لاره باندې
يې وژل. ۱۲ بيا سموئيل يو کاڼے واخستلو او د مصفاه او
شين په مينځ کښې يې ولګولو او وې فرمائيل، ”مالِک خُدائ
زمونږ هر قِسم مدد کړے دے.“ او په دې باندې يې ”د مدد
کاڼے“ نوم کېښودو. ۱۳ نو فلستيانو شکست وخوړو او
مالِک خُدائ دې ته پرې نۀ ښودل چې تر کومې پورې
سموئيل ژوندے وو چې هغوئ د بنى اِسرائيلو په علاقه قبضه
وکړى. ۱۴ بنى اِسرائيلو ته هغه ټول ښارونه واپس مِلاو
شول چې د عقرون او جات په مينځ کښې وُو او فلستيانو
قبضه کړى وُو او داسې بنى اِسرائيلو خپله ټوله علاقه واپس
واخستله. او د کنعانيانو او بنى اِسرائيلو په مينځ کښې هم
امن وو. ۱۵ سموئيل ټول عُمر د بنى اِسرائيلو قاضى وو.
۱۶ هغه به هر کال په بيت‌ايل، جِلجال او مصفاه کښې
ګرځېدو او په دې ځايونو کښې يې لانجې هوارولې. ۱۷ بيا به
هغه واپس په راما کښې خپل کور ته تلو، هلته يې هم د قاضى
په توګه خِدمت کولو. هغۀ په راما کښې مالِک خُدائ ته يوه
قربان‌ګاه هم جوړه کړې وه.

د خلقو بادشاه غوښتل

۸ ۱ کله چې سموئيل بوډا شو، هغۀ خپل زامن د بنى
اِسرائيلو قاضيان جوړ کړل. ۲ د مشر زوئ يې يوايل او د
کشر يې ابياه نوم وو، هغوئ په بيرسبع کښې قاضيان وُو.
۳ خو هغوئ د خپل پلار په لاره نۀ وُو روان، د هغوئ شوق
صِرف پيسې پيدا کول وُو، هغوئ به رشوت اخستو او د
اِنصاف تباهى به يې کوله. ۴ نو بيا د بنى اِسرائيلو ټول
مشران راغونډ شول او په راما کښې سموئيل له لاړل، ۵ او
هغۀ ته يې ووئيل، ”ګوره، تۀ بوډا کېږې او زامن دې ستا په
لاره نۀ دى روان. نو يو بادشاه مقرر کړه چې په مونږ باندې
بادشاهى کوى، نو داسې د نورو قومونو په شان به زمونږ هم
يو بادشاه وى.“ ۶ سموئيل د هغوئ بادشاه غوښتلو باندې
خوشحاله نۀ وو، نو هغۀ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، ۷ او
مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”خلق چې درته څۀ هم وائى
هغې ته غوږ ونيسه. تۀ هغه څوک نۀ يې چې رد کړے شوے
يې، په حقيقت کښې دا زۀ يم چې هغوئ د بادشاه په توګه رد
کړے يم. ۸ چې د کوم وخت نه ما هغوئ د مِصر نه
راويستلى دى، نو هغوئ زما نه اوړيدلى دى او د نورو
معبودانو عبادت يې کړے دے، او اوس هغوئ تا سره هغه
څۀ کوى چې هميشه يې زما سره کړى دى. ۹ نو بيا هغوئ
ته غوږ کېږده، خو سخت خبردارے هم ورکړه او هغوئ ته
ووايه چې خپل بادشاهان به ورسره څۀ سلوک کوى.“ ۱۰
نو سموئيل هغه خلقو ته چا چې بادشاه غوښتو هغه هر څۀ
وفرمائيل څۀ چې مالِک خُدائ هغۀ ته فرمائيلى وُو. ۱۱
سموئيل ورته وفرمائيل، ”ستاسو بادشاه به تاسو سره داسې

سلوک کوی، هغه به ستاسو زامنو نه فوجيان جوړ کړی، ځۀ
به د هغۀ د جنګی ګاډو خِدمت کوی، ځۀ به د هغۀ د آسونو
والا وی او ځۀ به د هغۀ د ګاډو نه مخکښې منډې وهی. ١٢
هغه به ستاسو ځۀ زامن د زرګونو سرو او نور د پنځوسو
سرو مشران آفسران جوړ کړی. ستاسو زامن به د هغۀ په پټو
کښې يوې کوی، د هغۀ فصلونه به رېبی، وسله او د هغۀ د
جنګی ګاډو دپاره به نور سامان جوړوی. ١٣ ستاسو لوڼه به
دې ته جوړې کړی چې د هغۀ دپاره عطر جوړوی او د هغۀ
دپاره به د اخلی پخلی والا او نانبايانو په توګه کار کوی. ١٤
هغه به ستاسو ښۀ پټی، د انګورو او د زيتُونو باغونه ونيسی او
خپلو آفسرانو له به يې ورکړی. ١٥ هغه به د ستاسو د غلې
او انګورو لسمه حِصه د خپل دربار د آفسرانو دپاره او د
نورو آفسرانو دپاره اخلی. ١٦ هغه به ستاسو نوکران او
ستاسو ښۀ ځاروی او خرونه واخلی او کار به ترې نه اخلی.
١٧ هغه به ستاسو د رَمې لسمه برخه اخلی. او تاسو به په
خپله د هغۀ نوکران شئ. ١٨ کله چې هغه وخت راشی، نو
تاسو به د دې بادشاه نه د خلاصون دپاره فرياد وکړئ، کوم
چې تاسو په خپله خوښ کړے وی، خو په هغه وخت کښې
به مالِک خُدائ ستاسو شکايتونه نۀ اوری.“ ١٩ خو خلقو د
سموئيل خبره ونۀ منله او وې وئيل، ”نه، مونږ د ځان دپاره
يو بادشاه غواړُو، ٢٠ نو داسې مونږ به د نورو قومونو په
شان شُو، چې په مونږ باندې خپل بادشاه حکومت کوی او په
جنګ کښې مو مشری کوی او زمونږ جنګونه به کوی.“ ٢١
هغوئ چې ځۀ هم وئيل نو سموئيل ورته غوږ نيولے وو او بيا
لاړو او مالِک خُدائ ته يې وفرمائيل. ٢٢ مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”هغوئ چې ځۀ وائی نو هم هغه شان وکړه او

هغوئ له يو بادشاه ورکړه.“ بيا سموئيل د بنى اِسرائيلو ټولو
خلقو ته وفرمائيل چې واپس کور ته لاړ شئ.

د ساؤل سموئيل سره مِلاوېدل

٩ ١ د بنيامين د قبيلې يو مالدار او تکړه سړے وو چې
نوم يې قيس وو، هغه د ابىاېل زوئ او صرور نمسے وو او د
بکورت د خاندان وو، چې د افيخ د قبيلې يوه برخه ده. ٢ د
ساؤل په نامه د هغهٔ يو زوئ وو چې يو ښائسته زلمے وو.
ساؤل په بنى اِسرائيلو کښې د ټولو نه ښائسته سړے وو او
داسې د ټولو نه زيات لوړ هم وو. ٣ د قيس يو څو خرونه
ورک شول، نو هغهٔ ساؤل ته ووئيل، ”د ځان سره يو نوکر
بوځه او هغه خرونه ولټوه.“ ٤ هغوئ د اِفرائيم د غرونو په
مُلک کښې او سليسه په علاقه کښې وګرځېدل، خو پېدا يې نهٔ
کړل، هغوئ د سعليم په علاقه کښې وريسې وګرځېدل، خو
خرونه هلته هم نهٔ وو. بيا هغوئ د بنيامين په علاقه کښې
وګرځېدل، خو بيا يې هم ونهٔ موندل. ٥ کله چې هغوئ د
صُوف علاقې ته لاړل، نو ساؤل خپل نوکر ته ووئيل، ”راځه
چې واپس کور ته لاړ شُو، کېدے شى زما پلار د خرونو
خيال پرېښے وى او زمونږ په حقله پرېشانه وى.“ ٦ نوکر
ورته ووئيل، ”ګوره، په دې ښار کښې د خُدائ پاک يو
خِدمتګار دے چې ډېر زيات عزتمند دے ځکه چې هغه څهٔ
هم وائى نو هغه رښتيا کيږى. راځئ چې هغهٔ له ورشو، کېدے
شى چې هغه مونږ ته ووائى چې مونږ خرونه چرته موندلے
شُو.“ ٧ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، ”کهٔ مونږ هغهٔ له
ورشو، نو مونږ به څهٔ ورکوو؟ زمونږ په بوجو کښې خوراک

نۀ دے پاتې او زمونږ سره هيڅ هم نشته چې هغۀ له يې
ورکړو.“ ٨ نوکر ورته په جواب کښې ووئيل، ”زما سره د
سپينو زرو يوه وړه سيکه ده. زۀ هغۀ له دا ورکولے شم، نو
هغه به مونږ ته ووائی چې مونږ خرونه چرته پيدا کولے شُو.“
٩-١١ ساؤل ورته ووئيل، ”ټيک ده، راځه چې ځُو.“ نو هغوئ
هغه ښار ته لاړل چرته چې د خُدائ پاک خِدمتګار اوسېدو.
کله چې هغوئ هغه ښار ته په غرۀ باندې ختل، نو هغوئ د يو
څو ښځو سره مِلاو شول چې هغوئ اوبو وړلو له راروانې
وې. هغوئ د دې ښځو نه تپوس وکړو، ”په ښار کښې يو
پېشګوئي ورکوونکے شته؟“ په هغه وخت کښې به يو پېغمبر
پېشګوئي ورکوونکے بللے شو، نو چې کله به هم چا د خُدائ
پاک نه د څۀ تپوس کولو، نو هغۀ به وئيل، ”ځه چې پېشګوئي
ورکوونکی له لاړ شُو.“ ١٢-١٣ هغه جينکو ووئيل، ”آو، هغه
شته. ګورئ، هغه ستاسو نه لږ وړاندې دے. کۀ تاسو تېز
شئ، نو هغۀ ته به ورسېږئ. چې څنګه تاسو ښار ته لاړ شئ،
نو هغه به ووينئ. هغه ښار ته هم نن رسېدلے دے نو ځکه
خلق په غرۀ کښې په قربانګاه باندې نذرانه پېش کوی. کوم
خلق چې راغوښتلے شوی دی هغوئ به تر هغې پورې
خوراک نۀ شروع کوی چې هغه هلته تلے نۀ وی، ځکه چې
هغه اول قربانۍ له برکت ورکوی. اوس بره لاړ شئ، نو هغه
به سمدستی ووينئ.“ ١۴ نو ساؤل او د هغۀ نوکر هغه ښار
ته وختل او کله چې هغوئ ورننوتل نو هغوئ سموئيل وليدو
چې په لاره باندې د عبادت ځائ ته د هغوئ په طرف راروان
وو. ١۵ يوه ورځ مخکښې مالِک خُدائ سموئيل ته فرمائيلی
وُو، ١۶ ”سبا تقريباً په دې وخت به زۀ د بنيامين د قبيلې يو
سړے تا له درولېږم، د هغۀ سر په تېلو غوړ کړه چې هغه زما

د خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه شی. او هغه به هغوئ د فلستيانو
نه خلاص کړی. ما د خپلو خلقو تکليف ليدلے دے او د
هغوئ فرياد مې اورېدلے دے.“ ١٧ کله چې د سموئيل نظر
په ساؤل پرېوتو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”دا هغه
سړے دے چې د هغهٔ په حقله ما درته فرمائيلی وُو. هغه به
زما په خلقو بادشاهی کوی.“ ١٨ بيا ساؤل سموئيل له
ورَغلو، چې د دروازې په خولهٔ کښې وو او تپوس يې ترې نه
وکړو، ”مِهربانی وکړه او ما ته ووايه چې هغه پېشګوئې
ورکوونکے چرته اوسيږی؟“ ١٩ سموئيل ورته وفرمائيل،
”زهٔ پېشګوئې ورکوونکے يم. زما نه وړاندې د عبادت ځائ ته
روان شئ. تاسو دواړه به نن ما سره روټئ خورئ. سبا سحر
به زهٔ تا ته هغه څهٔ وښايم چې ستا په زړهٔ کښې وی او تاسو
به رُخصت کړم. ٢٠ چې کوم خرونه درې ورځې مخکښې
ورک شوی وُو، د هغې فکر مهٔ کوئ، هغه پېدا شوی دی. خو
دا تهٔ او ستا د پلار خاندان دے چې د ټولو بنی اِسرائيلو زړهٔ
ور پورې تړلے دے.“ ٢١ ساؤل ورته په جواب کښې
ووئيل، ”زهٔ د بنيامين د قبيلې يم، کومه چې د بنی اِسرائيلو د
ټولو نه وړه قبيله وه او په قبيله کښې زما د خاندان اهميت د
ټولو نه کم دے. نو بيا، تهٔ زما سره داسې خبرې ولې کوې؟“
٢٢ بيا سموئيل ساؤل او د هغهٔ نوکر يې يوې غټې کوټې ته
بوتلل او هغوئ له يې د دسترخوان په سر کښې ځائ ورکړو
چرته چې تقريباً ټول دېرش کسان ناست وُو. ٢٣ سموئيل د
اخلی پخلی والا ته وفرمائيل، ”د غوښې هغه ټُکړه راوړه چې
ما درکړې وه او درته مې فرمائيلی وُو چې جدا يې کېږده.“
٢٤ نو د اخلی پخلی والا د ټولو نه ښهٔ غوښه راوړه او د
ساؤل په مخکښې يې کېښوده. سموئيل ورته وفرمائيل،

”ګوره، دا هغه ټکړه ده چې ستا دپاره ساتلے شوې وه. دا وخوره. د دې خلقو د رابللو نه مخکښې دا ما ستا دپاره اېښې وه.“ نو ساؤل په هغه ورځ د سموئيل سره روټۍ وخوړه. ۲۵ کله چې هغوئ د عبادت ځائ نه ښار ته کوز شول، نو هغوئ په چت باندې د ساؤل دپاره د ځملاستو ځائ تيار کړو، ۲۶ او هغه هلته اوده شو.

د ساؤل د بادشاه په توګه مقرر کېدل

په سحر کښې سموئيل ساؤل ته په چت باندې آواز وکړو، ”پاځه او زۀ به تا رُخصت کړم.“ ساؤل پاڅېدو او هغه او سموئيل دواړه يو ځائ بهر کوڅې ته لاړل. ۲۷ کله چې هغوئ د ښار سر ته ورسېدل، نو سموئيل ساؤل ته وفرمائيل، ”نوکر ته ووايه چې زمونږ نه مخکښې روان شى.“ نوکر لاړو او سموئيل خپله خبره جارى وساتله، ”لږ وخت دلته ايسار شه، نو زۀ به تا ته د خُدائ پاک د طرف نه يوه خبره وکړم.“

۱۰ ۱ بيا سموئيل د زيتُونو تيلو يو لوښے واخستو او تېل يې د ساؤل په سر واړول، ساؤل يې ښُکل کړو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ تا د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره د بادشاه په توګه مقرروى. تۀ به د هغۀ په خلقو بادشاهى کوې او د ټولو دشمنانو نه به يې بچ کوې او دا هغه نښه ده چې تۀ مالِک خُدائ خوښ کړے يې او د هغوئ بادشاه جوړ شوے يې، ۲ چې تاسو نن زما نه لاړ شئ، نو د بنيامين په علاقه ضلضع کښې د راحيل د قبر سره نزدې به تاسو د دوو سړو سره مِلاو شئ. هغوئ به تاسو ته ووائى چې تاسو کوم خروته

لټوئ هغه پېدا شوی دی، نو داسې ستاسو پلار به د خرونو په حقله پرېشان نۀ وی خو ستاسو په حقله به پرېشان وی او بيا بيا به تپوسونه کوی چې زما زوئ چرته دے؟ ۳ کله چې تاسو په تبور کښې پاکې ونې ته ورسېږئ، نو هلته به تاسو د درېو سړو سره مِلاو شئ چې په بيت‌ايل کښې خُدائ پاک ته يوه نذرانه پېش کولو له روان وی. يو به د چېلۍ درې بچی روان کړی وی، بل به درې روټۍ روانې کړې وی او درېم سړه به د ميو نه ډکه مشکيزه وی. ۴ هغوئ به په تاسو سلام واچوی او دوه روټۍ به درته پېش کړی، هغه تاسو قبولې کړئ. ۵ بيا به تاسو په جبعه کښې د خُدائ پاک غر ته لاړ شئ، چرته چې د فلستيانو کېمپ دے. ښار ته د ننوتلو په ځائ کښې به تاسو د پېغمبرانو يوې قبيلې سره مِلاو شئ چې په غرۀ باندې د قربان‌ګاه نه راکوزېږی، بينجو، تمبل، شپېلۍ او رباب به غږوی. او هغوئ به په جذبه کښې پېغام ورکوی. ۶ د مالِک خُدائ روح به ناڅاپه په تاسو باندې راشی او تاسو به هم د هغوئ سره پېشګوئې شروع کړئ. او تاسو به هغه شان نۀ يئ لکه چې څنګه مخکښې وئ. ۷ کله چې دا نښې وشی نو تاسو هغه څۀ وکړئ چې څۀ مناسب وی، ځکه چې خُدائ پاک ستاسو مل دے. ۸ تاسو به زما نه مخکښې لاندې جِلجال ته لاړ شئ، هلته به زۀ ستاسو سره ملګرے شم او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې به پېش کړم. اووۀ ورځې هلته اِنتظار وکړئ تر دې پورې چې زۀ درشم او درته ووايم چې څۀ به کوئ.“ ۹ کله چې ساؤل د سموئيل نه روان شو، نو خُدائ پاک ساؤل ښخی بدل کړو. او په هغه ورځ هغه هر څۀ وشول چې څۀ ورته سموئيل فرمائيلی وُو. ۱۰ کله چې ساؤل او د هغۀ نوکر جبعه ته ورسېدل، نو د

پېغمبرانو يوه ډله ورسره مِلاو شوه، د مالِک خُدائ روح
ناڅاپه په هغۀ باندې راغلو او هغۀ د هغوئ سره پېشګوئې
ورکول شروع کړل. ١١ کومو خلقو چې هغه د مخکښې نه
پېژندلو او چې هغوئ وليدلو چې دا هر څۀ يې کول نو هغوئ
د يو بل نه تپوس وکړو، "د قيس په زوئ باندې څۀ شوی دی؟
ساؤل پېغمبر شوے دے څۀ؟" ١٢ يو مقامی سړی ووئيل،
"کۀ د چا پلار څۀ هم وی نو ولې د هغۀ زوئ پېغمبر
جوړېدے شی څۀ؟" نو بيا دا يو متل جوړ شو، "آيا ساؤل هم
په نبيانو کښې شمېرلے شی؟" ١٣ کله چې ساؤل خپله
پېشګوئې ختمه کړه نو هغه د عبادت ځائ ته وختلو. ١٤ د
ساؤل ترۀ هغه او نوکر وليدل او تپوس يې ترې نه وکړو،
"تاسو چرته وئ؟" ساؤل ورته په جواب کښې ووئيل، "خرونه
مو لټول. کله چې مونږ خرونه پيدا نۀ کړل نو د سموئيل سره
مِلاوېدو له لاړُو." ١٥ د ساؤل ترۀ ترې نه تپوس وکړو، "او
سموئيل تاسو ته څۀ ووئيل؟" ١٦ ساؤل جواب ورکړو، "هغۀ
مونږ ته ووئيل چې خرونه پيدا شوی دی." خو هغۀ خپل ترۀ
ته د بادشاه کېدو په حقله ونۀ وئيل چې سموئيل ورته څۀ
فرمائيلی وُو.

د ساؤل د بادشاهۍ اِعلان کېدل

١٧ سموئيل په مصفاه کښې خلق د مالِک خُدائ په حضور
کښې راغونډ کړل ١٨ او هغوئ ته يې وفرمائيل، "مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې ما تاسو د
مِصر نه راوويستلئ او د مِصريانو او هغه نورو ټولو خلقو نه
مې بچ کړئ چې کومو په تاسو باندې سختی کوله. ١٩ زۀ
ستاسو خُدائ پاک يم، هغه څوک چې تاسو د ټولو تکليفونو

او سختو نه بچ کوی، خو تاسو نن زۀ رد کړے يم او بادشاه
مو رانه غوښتے دے. ښه ده، نو د مالِک خُدائ په
وړاندې ډله په ډله او قبيله په قبيله راغونډ شئ.“ ۲۰ بيا
سموئيل هره قبيله وړاندې راوستله او د بنيامين قبيله د پچې
په ذريعه خوښه کړے شوه. ۲۱ بيا سموئيل د بنيامين د
قبيلو خاندان وړاندې راوستلې او د مِطرى خاندان خوښه
کړے شو. بيا د مِطرى د خاندان سړى وړاندې راغلل او د
قيس زوئ ساؤل خوښ کړے شو. هغوئ هغه ولټولو، خو
چې کله يې هغه ونۀ موندلو، ۲۲ نو هغوئ د مالِک خُدائ نه
تپوس وکړو، ”هغه سړے تر اوسه پورې دلته راغلے دے
څۀ؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”ګورئ، هغه د بوجو په
مينځ کښې پټ شوے دے.“ ۲۳ نو هغوئ منډه کړه او
ساؤل يې بهر خلقو ته راوويستلو او هغه د خلقو په مينځ
کښې ودريدو. هغه د ټولو نه لوړ سړے وو. ۲۴ سموئيل
خلقو ته وفرمائيل، ”هغه سړے دا دے کوم چې مالِک خُدائ
خوښ کړے دے. زمونږ په مينځ کښې د هغۀ په شان بل هيڅ
څوک هم نشته.“ نو ټولو خلقو چغه کړه، ”بادشاه زِندهباد.“
۲۵ سموئيل خلقو ته د بادشاه حقُونه او ذمه وارئ بيان
کړې او بيا يې په يو کِتاب کښې وليکلې او کِتاب يې د مالِک
خُدائ په حضور کښې کېښودو. بيا هغۀ ټول خلق کورونو ته
ولېږل. ۲۶ ساؤل هم واپس په جبعه کښې خپل کور ته لاړو.
يو څو تکړه سړى هم ورسره لاړل چې د هغوئ زړونه خُدائ
پاک بدل کړى وُو. ۲۷ خو څۀ شريرانو خلقو ووئيل، ”دا
سړے به مونږ څنګه بچ کړى؟“ هغوئ د ساؤل سپکاوے
وکړو او تُحفې يې ورله رانۀ وړې. خو ساؤل هيڅ جواب ورنۀ
کړو.

د ساؤل عمونیانو له شکست ورکول

١١ ١ تقریباً یوه میاشت وروستو عمونی بادشاه ناحس
د جِلعاد په علاقه کښې د یبیس ښار خِلاف خپل لښکر روان
کړو او ښار یې محاصره کړو. د یبیس سړو ناحس ته ووئیل،
”مونږ سره د صُلحې تړون وکړه، نو مونږ به تا خپل بادشاه
ومنو.“ ٢ ناحس جواب ورکړو، ”زۀ به ستاسو سره په یو
شرط باندې د صُلحې تړون وکړم، زۀ به د هر یو کس ښئ
سترګه وباسم او دا به د ټولو بنی اِسرائیلو دپاره د شرم خبره
وی.“ ٣ د یبیس مشرانو ووئیل، ”مونږ له اووۀ ورځې
راکړئ چې مونږ د بنی اِسرائیلو ټول مُلک ته پېغام وړُونکی
ولېږُو. کۀ مونږ هیچا هم بچ نۀ کړُو، نو مونږ به تاسو ته حواله
شُو.“ ٤ پېغام وړُونکی جبعې ته ورسېدل، چرته چې ساؤل
اوسېدو او کله یې چې ورته خبر بیان کړو نو خلقو په چغو
چغو وژړل. ٥ ساؤل د پټی نه غوَیی روان کړی وُو او
تپوس یې وکړو، ”څۀ شوی دی؟ دا خلق ولې ژاړی؟“ چې
کوم خبر پېغام وړونکو د یبیس نه راوړے وو نو هغوئ هغه
ورته بیان کړو. ٦ کله چې ساؤل دا واورېدل نو د خُدائ
پاک روح د لوئ طاقت سره په هغۀ نازل شو او ساؤل سخت
غصه وو. ٧ هغۀ دوه غوَیی بوتلل، ټوټې ټوټې یې کړل او د
دې خبرداری سره یې پېغام وړُونکی ولېږل چې د بنی
اِسرائیلو ټول مُلک ته دا ټوټې یوسئ، ”څوک هم چې د جنګ
دپاره په ساؤل او سموئیل پسې نۀ ځی نو د هغۀ د غوَیانو سره
به دا چل کیږی.“ نو د دې په وجه د مالِک خُدائ یره په بنی
اِسرائیلو باندې راغله او هغوئ ټول په یو ځائ راووتل. ٨
ساؤل هغوئ په بزق کښې راغونډ کړل، هغوئ درې لاکه د بنی

اِسرائيل نه وُو او دېرش زره د يهوداه د قبيلې کسان وُو. ۹
هغوئ د يبيس پېغام وړونکو ته ووئيل، "خپلو خلقو ته ووايئ
چې سبا د غرمې نه مخکښې به هغوئ خلاص شی." کله چې
د يبيس خلقو ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغوئ ډېر خوشحاله
شول ۱۰ او ناحس ته يې ووئيل، "سبا به مونږ تا ته خپل
ځان حواله کړُو او چې ستا څۀ خوښه وی نو هغه راسره
وکړه." ۱۱ په هغه شپه ساؤل خپل سړی په درېو ډلو کښې
تقسيم کړل او هغوئ سحر وختی د دشمن په خېمو باندې تېز
ورغلل او په عمونيانو باندې يې حمله وکړه. تر غرمې پورې
يې ټول وژلی وُو. ژوندی پاتې کسان خوارۀ وارۀ شول، هر يو
سړی په خپله مخه منډې وهلې. ۱۲ بيا خلقو سموئيل ته
ووئيل، "هغه خلق چرته دی چې کومو وئيل چې ساؤل به
زمونږ بادشاه نۀ وی؟ هغوئ مونږ ته حواله کړه او مونږ به يې
ووژنو." ۱۳ خو ساؤل ورته ووئيل، "نن به هيڅ څوک هم نۀ
شی وژلے، ځکه چې نن هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ بنی
اِسرائيليان بچ کړی وُو." ۱۴ او سموئيل هغوئ ته وفرمائيل،
"راځئ چې يو ځل بيا ټول جِلجال ته لاړ شُو او ساؤل دوباره
خپل بادشاه جوړ کړُو." ۱۵ نو هغوئ ټول جِلجال ته لاړل او
هلته يې په مقدس ځائ کښې د ساؤل د بادشاهۍ اِعلان
وکړو. هغوئ د سلامتۍ نذرانې پېش کړې او ساؤل او د بنی
اِسرائيلو ټولو خلقو يوه لويه خوشحالی وکړه.

د سموئيل خلقو ته تقرير کول

۱۲ ۱ بيا سموئيل ټولو بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، "تاسو
چې ما ته څۀ وئيلی وُو نو ما هغه کړی دی. ما يو بادشاه

درکړے دے چې په تاسو بادشاهي وکړی، ۲ او اوس هغه
ستاسو د لاربښودنې دپاره تاسو سره دے. زۀ بوډا او
سپين ږيرے يم او تاسو ته پته ده چې زما زامن تاسو سره
دی. زۀ د ځوانئ نه تر اوسه پورې ستاسو مشر وم. ۳ زۀ
ستاسو په وړاندې يم. کۀ ما څۀ غلط کار کړے وی، اوس
اوس د مالِک خُدائ او د هغه بادشاه په مخکښې په ما اِلزام
ولګوئ کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. ما د چا
غوَيے يا د چا خر بوتلے دے څۀ؟ ولې ما څوک دوکه کړے
دے يا مې په چا ظلم کړے دے څۀ؟ ما د چا نه رشوت
اخستے دے څۀ؟ کۀ ما دا يو کار هم کړے وی، نو ما چې
څۀ هم اخستی وی هغه به واپس ورکړم.“ ۴ خلقو جواب
ورکړو، ”نه، تا مونږ له نۀ دوکه راکړې ده او نۀ دې په مونږ
ظلم کړے دے، تا د هيچا نه هيڅ هم نۀ دی اخستی.“ ۵
سموئيل ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ او هغۀ
چې کوم بادشاه خوښ کړے دے نن د دې خبرې ګواهان
دی چې زۀ بيخی بې‌ګناه يم.“ هغوئ ورته وفرمائيل، ”آو،
مالِک خُدائ ګواه دے.“ ۶ سموئيل وفرمائيل، ”مالِک
خُدائ هغه څوک دے چا چې موسیٰ او هارون خوښ کړل
او ستاسو پلار نيکۀ يې د مِصر نه راوويستل. ۷ اوس چې
چرته يئ نو هم هلته ودريږئ او زۀ به د مالِک خُدائ په
مخکښې تاسو ودروم چې هغه تول لوئ لوئ کارونه در په ياد
کړم چې مالِک خُدائ ستاسو او ستاسو د پلار نيکۀ د بچ
کولو دپاره کړی دی. ۸ کله چې يعقوب او د هغۀ خاندان
مِصر ته لاړل، نو ستاسو پلار نيکۀ د مدد دپاره فرياد وکړو او
هغۀ موسیٰ او هارون راوليږل او هغوئ ستاسو پلار نيکۀ د
مِصر نه راوويستل او په دې مُلک کښې يې ديره کړل. ۹

خو خلقو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک هېر کړو، نو هغهٔ
هغوئ سِسيرا ته حواله کړل څوک چې د حصور د ښار د
لښکر مشر وو او فلستيانو او د موآب بادشاه ته يې حواله
کړل، چې هغوئ ستاسو د پلار نيکهٔ خِلاف وجنګېږى او
شکست ورکړى. ۱۰ بيا هغوئ مالِک خُدائ ته وئيل چې،
مونږ ګناه کړې ده ځکه مونږ ستا نه واوړېدو او د بعل او
عستارات د بُتانو عبادت مو وکړو. مونږ د خپلو دشمنانو نه
بچ کړه او مونږ به ستا عبادت کوُو. ۱۱ مالِک خُدائ
جدعون، برق او اِفتاح راولېږل او په آخر کښې يې زهٔ
راولېږلم. مونږ هر يو تاسو د ګېرچاپېره دشمنانو نه بچ کړئ
او تاسو په خېر سره ژوند تېرولو. ۱۲ خو کله چې تاسو
وليدل چې د عمون بادشاه ناحس په تاسو حمله کوى، نو
تاسو مالِک خُدائ رد کړو اګر چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک ستاسو بادشاه وو خو تاسو بيا هم ما ته ووئيل
چې مونږ يو بادشاه غواړُو چې په مونږ بادشاهى کوى. ۱۳
نو اوس هغه بادشاه دا دے چې تاسو خوښ کړے دے،
تاسو هغه غوښتے وو او مالِک خُدائ تاسو له درکړو. ۱۴
کهٔ تاسو د مالِک خُدائ نه يرېږئ، د هغهٔ خِدمت او تابعدارى
کوئ او د هغهٔ د حُکم نه سرکشى مهٔ کوئ او کهٔ تاسو او هغه
بادشاه چې په تاسو بادشاهى کوى د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک تابعدارى کوئ نو ستاسو هر کار به سم وى. ۱۵
خو کهٔ تاسو مالِک خُدائ ته غوږ نهٔ نيسئ او د هغهٔ د
حُکمونو نافرمانى کوئ، نو هغه به ستاسو او ستاسو د بادشاه
خِلاف شى. ۱۶ نو بيا دلته ودرېږئ او تاسو به په خپلو
سترګو هغه لوئ لوئ کارونه ووينئ چې مالِک خُدائ يې
کوى. ۱۷ تاسو ته پته ده چې دا د غنمو د لَو وخت دے چې

دا د باران موسم نهٔ وی خو زهٔ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم
او هغه به تندر او باران راولیږی. کله چې داسې وشی نو
تاسو ته به پته ولګی چې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف یوه لویه
ګناه کړې ده کله چې تاسو د هغهٔ نه یو بادشاه وغوښتو.“
۱۸ نو سموئیل سوال وکړو او هم په هغه ورځ مالِک خُدائ
تندر او باران راولیږلو. نو ټول خلق د مالِک خُدائ او
سموئیل نه ویرېدل، ۱۹ او هغوئ سموئیل ته ووئیل، ”مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک ته زمونږ دپاره سوال وکړه، نو داسې
به مونږ نهٔ مړهٔ کیږُو. اوس مونږ ته دا پته لګېدلې ده چې د
نورو ټولو ګناهونو نه علاوه مونږ دا ګناه هم کړې ده چې یو
بادشاه مو غوښتے دے.“ ۲۰ سموئیل ورته وفرمائیل، ”مهٔ
یریږئ، اګر چې تاسو داسې بد عمل کړے هم دے خو د
مالِک خُدائ نه مهٔ اوړئ او د خپل ټول زړهٔ سره د هغهٔ
خِدمت کوئ. ۲۱ د بېکاره بُتانو عبادت دپاره واپس مهٔ
ورګرځئ، هغه بُتان نهٔ ستاسو مدد کولے شی او نهٔ مو بچ
کولے شی، ځکه چې دا بېکاره دی. ۲۲ مالِک خُدائ به د
خپل نوم د خاطره تاسو نهٔ پرېږدی، ځکه چې د هغهٔ دا
خوښه ده چې تاسو خپل خلق جوړ کړی. ۲۳ باقی پاتې
شوه زما خبره، نو مالِک خُدائ دې ونهٔ کړی چې د هغهٔ
خِلاف داسې ګناه وکړم چې هغهٔ ته ستاسو دپاره سوال نهٔ
کوم. او زهٔ به تاسو ته هغه لار ښایم چې کومه ښهٔ او صحیح
وی. ۲۴ د مالِک خُدائ نه یره په کار ده او د زړهٔ د اخلاصه
په وفادارۍ سره د هغهٔ خِدمت کوئ. هغه لوئ لوئ کارونه
راپه یاد کړئ چې هغهٔ ستاسو دپاره کړی دی. ۲۵ خو کهٔ
تاسو بیا هم خپله بدعملی کوئ نو تاسو او ستاسو بادشاه به
تباه شئ.“

د فلستيانو خِلاف جنګ

۱۳ ۱ ساؤل د دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ
شو او هغۀ دوه څلوېښت کاله په بنى اِسرائيلو بادشاهى
وکړه. ۲ ساؤل درې زره سړى خوښ کړل، دوه زره يې د
ځان سره په مِکماس کښې او د غرونو مُلک بيت‌ايل کښې
وساتل او زر سړى يې د خپل زوئ يونتن سره جبعې ته
ولېږل چې د بنيامين د قبيلې علاقه ده. باقى پاتې سړى ساؤل
کورونو ته ولېږل. ۳ يونتن په فلستيانو حمله وکړه او په
جبعه کښې يې د هغوئ قلعه تباه کړه او ټول فلستيان د دې نه
خبر شول. بيا ساؤل پېغام وړُونکى ولېږل چې عبرانيان د
جنګ دپاره راوغواړى او په ټول مُلک کښې يې د خبردارى
دپاره بيګلې وغږولې. ۴ نو ټول بنى اِسرائيليان خبر شول
چې ساؤل فلستيے مشر وژلے دے او دا چې فلستيان
ستاسو نه نور نفرت هم کوى. نو خلق راغونډ شول او په
جِلجال کښې د ساؤل سره شول. ۵ فلستيان د بنى
اِسرائيلو خِلاف د جنګ دپاره راغونډ شول، د هغوئ سره
دېرش زره جنګى ګاډۍ وې، شپږ زره په آسونو سوارۀ کسان
او دومره ډېر فوجيان ورسره وُو لکه چې په سمندر کښې
شومره شګې دى. هغوئ د بيت‌آون نمرخاتۀ طرف ته مِکماس
ته لاړل او هلته يې خېمې ولګولې. ۶ کله چې بنى اِسرائيلو
وليدل چې حالات نازک دى او د هغوئ لښکر د سختۍ سره
مخ دے، نو هغوئ د ګټو په غارونو او سورو کښې، ونو بوټو
او په کُوهو کښې پټ شول، ۷ هغه نور د جاد او جِلعاد
علاقې ته د اُردن سيند نه پورې وتل. ساؤل تر اوسه پورې په
جِلجال کښې وو او د هغۀ سره چې کوم خلق وُو هغوئ د

يرې نه ريږديدل. ٨ هغهٔ اووهٔ ورځې د سموئيل اِنتظار
وکړو، لکه څنګه چې سموئيل ورته فرمائيلى وُو، خو سموئيل
بيا هم جِلجال ته رانهٔ غلو. نو خلقو د ساؤل په پريښودو
شروع وکړه، ٩ نو هغهٔ ورته ووئيل، "ما له سوزيدونکې
نذرانې او د سلامتى نذرانې راوړئ." او هغهٔ په خپله يوه
سوزيدونکې نذرانه پيش کړه، ١٠ او چې څنګه يې نذرانه
ختمه کړه، نو سموئيل راورسيدو. ساؤل هغهٔ سره مِلاويدو او
سترى مشى له ورَغلو، ١١ خو سموئيل وفرمائيل، "تا څهٔ
کړى دى؟" ساؤل جواب ورکړو، "خلق زما نه تلل، خو چې
تا څنګه فرمائيلى وُو نو تهٔ په مقرر وخت رانهٔ غلې، د دې نه
علاوه، فلستيان په مِکماس کښې د جنګ دپاره راغونديږى.
١٢ نو زما خيال دا وو چې فلستيان دلته په ما باندې په
جِلجال کښې حمله کوى، خو ما مالِک خُدائ ته سوال نهٔ وو
کړے او زهٔ مجبور وم چې نذرانه پيش کړم." ١٣ سموئيل
ورته په جواب کښې وفرمائيل، "داسې کول بېوقوفى وه. تا د
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکم نهٔ دے منلے. کهٔ تا
منلے وے نو هغهٔ به تهٔ او ستا اولاد بادشاهان جوړ کړى وئ
چې هميشه دپاره په بنى اِسرائيلو حکومت وکړئ. ١٤ خو
اوس به ستا بادشاهى ختمه شى. ځکه چې تا د هغهٔ نافرمانى
کړې ده، مالِک خُدائ يو داسې سړے لټولے دے چې د هغهٔ
خوښ وو او هغه يې د خپلو خلقو بادشاه مقرر کړے دے."
١٥ سموئيل د جِلجال نه روان شو او په خپله مخه لاړو. پاتې
خلق په ساؤل پسې لاړل چې د فوجيانو سره شامل شى،
هغوئ د جِلجال نه د بنيامين په علاقه کښې جبعې ته لاړل.
ساؤل د خپل لښکر معائنه وکړه چې تقريباً شپږ سوه سړى
پاتې وُو. ١٦ ساؤل، د هغهٔ زوئ يونتن او د دوئ سړو د

بنیامین په علاقه جبعه کښې خېمې ولګولې، د فلستیانو خېمې
په مِکماس کښې وې. ۱۷ فلستی فوجیان په درېو ډلو کښې
د حملې دپاره د خپلو خېمو نه ووتل، یوه قبیله د سعال په
علاقه کښې عفره ته لاړه، ۱۸ بله ډله بیت‌حورون طرف ته
لاړه او هغه بله یوه د حد پولې ته لاړه چې د کوم ځائ نه د
صبوئیم وادی او بیابان ښکارېدو. ۱۹ (په بنی اِسرائیلو کښې
لوهار نۀ وو ځکه چې د فلستیانو اراده دا وه چې عبرانیان
تُورې او نېزې جوړې نۀ کړی. ۲۰ بنی اِسرائیلیان به د خپلو
یوو، ګینتو، تبرُونو او لورونو تېرولو دپاره فلستیانو له تلل،
۲۱ د تبرُونو او لورونو د تېرۀ کولو او د غوَیی د سامان
مرمت کولو مزدوری یوه وړه سیکه وه او دوه سیکې د یوې
او ګینتۍ تېرۀ کولو دپاره وې.) ۲۲ نو د جنګ په هغه ورځ
باندې د ساؤل او د هغۀ زوئ یونتن نه بغېر د یو بنی اِسرائیلی
فوجی سره هم تُوره یا نېزه نۀ وه. ۲۳ فلستیانو د فوجیانو
یوه ډله ولېږله چې د مِکماس د درې حِفاظت وکړی.

د یونتن خطرناک کار

۱۴ ۱ یوه ورځ یونتن هغه زلمی ته ووئیل کوم چې د هغۀ
وسله وړله، ”راځه چې هغه طرف ته لاړ شُو چرته چې د
فلستیانو قلعه ده.“ خو یونتن خپل پلار ساؤل خبر نۀ کړو،
۲ ساؤل په مجرون کښې د انار د ونې لاندې ناست وو، دا
جبعې ته نزدې وه او تقریباً شپږ سوه سړی د هغۀ سره وُو.
۳ د ساؤل په سرو کښې اخیاه اِمام هم وو کوم چې پېش
بند ګرځولو، اخیاه د یکبود د ورور اخیطوب زوئ وو، چې
دے د فینحاس زوئ او د عیلی نمسے وو، چې په سیلا کښې
د مالِک خُدائ اِمام وو. خو هیچا ته پته ونۀ لګېده چې یونتن

تلے دے. ۴ د مِکماس په دره کښې، چې د کومې نه يونتن
تېرېدو چې فلستيانو قلعې ته ورسيږی، هلته دوه لوئې کَمَرې
وې، چې د درې په دواړو طرفونو باندې يو يو وو. د يو کَمَر
نوم بوصيص وو او د بل سنه وو. ۵ يو د درې په شمال
طرف باندې وو، چې مخ يې مِکماس ته وو او بل په جنوبی
طرف باندې وو چې مخ يې جبعې ته وو. ۶ يونتن هغه
وسله وړُونکی زلمی ته ووئيل، "راځه چې د هغه ناسنته خلقو
قلعې ته ورواوړُو. کېدے شی چې مالِک خُدائ زمونږ مدد
وکړی، مالِک خُدائ د ډېرو يا د لږو خلقو په ذريعه هم
خلاصون ورکولے شی او داسې يو څيز هم نشته چې هغه
رايسار کړی." ۷ زلمی ورته ووئيل، "تهٔ چې څهٔ هم کول
غواړې، نو په هر کار کښې زهٔ درسره يم." ۸ يونتن ورته
ووئيل، "ټيک ده. مونږ به هغه بل طرف ته واوړُو او پرېږده
چې فلستيان مونږ ووينی. ۹ کهٔ هغوئ مونږ ته ووائی چې
تر هغې پورې هلته ايسار شئ چې مونږ درورسيږو، نو بيا چې
مونږ چرته يُو هلته به اِنتظار وکړُو. ۱۰ خو کهٔ هغوئ مونږ
ته ووائی چې راشئ، نو مونږ به ورشُو، ځکه چې دا به د هغه
فتحې نښه وی چې مالِک خُدائ مونږ له په هغوئ باندې
راکړې ده." ۱۱ نو هغوئ فلستيان پرېښودل چې هغوئ
وګوری او فلستيانو ووئيل، "ګورئ، څهٔ عبرانيان د هغه
غارونو نه راروان دی چې په کومو کښې پټ وُو." ۱۲ بيا
هغوئ يونتن او هغه زلمی ته د کيمپ نه چغې وهلې چې، "بره
راوخيژئ، مونږ به تاسو ته چل وښايُو." يونتن زلمی ته
ووئيل، "ما پسې راځه. مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له په دوئ
باندې فتح ورکړې ده." ۱۳ يونتن د خپلو لاسونو او پښو په
ذريعه د درې نه وختلو او هغه زلمے ورپسې وو. يونتن په

فلستيانو حمله وکړه او هغوئ يې ووژل او زلمی هم د هغوئ څۀ کسان ووژل. ۱۴ په اوله حمله کښې يونتن او هغه زلمی په يو جريب ځائ کښې تقريباً شل سړی ووژل. ۱۵ نو په هغه ټوله علاقه کښې فلستيان سخت ويرېدل، حمله کوونکی او په خېمو کښې فوجيان د يرې نه ورېږدېدل، زمکه وخوځېدله او هلته يوه لويه وارخطائی وه.

د فلستيانو شکست

۱۶ د جبعې د بنيامين په علاقه کښې د ساؤل د محافظانو سړو وليدل چې فلستيانو په پرېشانئ کښې په هر طرف باندې منډې وهلې. ۱۷ نو ساؤل خپلو سړو ته ووئيل، "فوجيان وشمېرئ او دا پته ولګوئ چې څوک نشته." نو هغوئ شمېر وکړو او پته ورته ولګېده چې يونتن او هغه زلمے نۀ وو چې کوم زلمی به وسله وړله. ۱۸ ساؤل اخياه اِمام ته ووئيل، "پېش بند دلته راوړه." په دې ورځ اخياه پېش بند د بنی اِسرائيلو په وړاندې اغوستے وو. ۱۹ کله چې ساؤل اِمام ته خبرې کولې نو د فلستيانو په قلعه کښې وارخطائی نوره هم زياتېده، نو ساؤل هغۀ ته ووئيل، "مالِک خُدائ سره د مشورې دپاره وخت نشته." ۲۰ بيا هغه او د هغۀ سړی د فلستيانو خِلاف جنګ له روان شول، فلستيان دومره په پرېشانئ کښې وُو چې د يو بل خِلاف جنګېدل. ۲۱ څۀ عبرانيان کوم چې د فلستيانو په لښکر کښې شامل شوی وُو نو هغوئ بيا راواپس شول او د ساؤل، يونتن او د بنی اِسرائيلو سره شامل شول. ۲۲ هغه نور چې د اِفرائيم په غرونو کښې پټ وُو، هغوئ واورېدل چې فلستيان وتښتېدل، نو هغوئ هم د بنی اِسرائيلو سره په جنګ کښې ملګری شول

او په فلستيانو پسې روان شول، ۲۳ د بيتآون نه اخوا پورې
ورسره جنګېدل. مالِک خُدائ په هغه ورځ بنی اِسرائيليان بچ
کړل.

د جنګ نه پس واقعات

۲۴ بنی اِسرائيليان په هغه ورځ د لوږې نه کمزوری شوی
ؤو، ځکه چې ساؤل قسم سره دا حُکم کړے وو، ”په هغه
کس دې لعنت وی چې څوک نن د ماښام نه مخکښې څۀ
وخوری چې تر کومې ما د خپلو دشمنانو نه بدل نۀ وی
اخستے.“ نو ټوله ورځ د لښکر يو کس هم څۀ ونۀ خوړل.
۲۵ ټول لښکر ځنګل ته دننه شو او په زمکه باندې په هر
ځائ کښې د شاتو ګبينونه ؤو. ۲۶ کله چې هغوئ ځنګل ته
وردننه شول، هغوئ وليدل چې شات رابهېدل، خو هيچا هم
ونۀ خوړل ځکه چې هغوئ ټول د ساؤل د لعنت نه يرېدل.
۲۷ خو يونتن خبر نۀ وو چې د هغۀ پلار د خلقو نه قسم
اخستے دے، نو هغۀ چې کومه امسا ګرځوله هغه يې
وروړله، د دې سر يې د شاتو په ګبين کښې ډُوب کړو او لږ
يې وخوړل. او هغه سمدستی تازه دم شو. ۲۸ خو يو سړی
ووئيل، ”مونږ ټول د لوږې نه کمزوری يُو، خو ستا پلار زمونږ
نه قسم اخستے دے هغۀ وئيلی دی چې نن څوک هم څۀ
وخوری نو په هغۀ دې لعنت وی.“ ۲۹ يونتن ورته په جواب
کښې ووئيل، ”زما پلار زمونږ د خلقو سره څۀ بد کار کړے
دے. ګورئ، ما لږ شات وخوړل او څومره تازه دم شوم.
۳۰ نن به دا څومره ښۀ وه چې زمونږ خلقو هغه خوراک
خوړلے وے چې دشمنانو نه يې د شکست په وخت
واخستو. تاسو سوچ وکړئ چې هغوئ به نور څومره فلستيان

وژلی وے.“ ۳۱ په هغه ورځ بنی اِسرائیلو د مِکماس نه تر
ایالون پورې فلستیان ووژل او لښکر ډېر سخت ستړے وو،
۳۲ نو هغوئ هغه څیزونو له تېز لاړل چې د دشمن نه یې
اخستی وُو، څاروی او د څاروو بچی یې راونیول، هم په هغه
ځائ یې حلال کړل او هغه غوښه یې وخوړه چې وینه لا په
کښې وه. ۳۳ ساؤل ته ووئیلے شول، ”گورئ، خلق د مالِک
خُدائ خِلاف گناه کوی چې هغه غوښه خوری چې وینه لا په
کښې ده.“ ساؤل چغه کړه، ”تاسو غدار یئ. دلته یو غټ
کاڼے ما له راورغړوئ.“ ۳۴ بیا هغۀ یو بل حُکم ورکړو،
”خلقو له ورشئ او ټولو ته ووایئ چې خپل څاروی او گډې
دلته راولی. هغوئ به یې حلال کړی او دلته به یې وخوری،
هغوئ دې د مالِک خُدائ خِلاف داسې گناه نۀ کوی چې هغه
غوښه وخوری چې وینه لا په کښې وی.“ نو په هغه شپه
هغوئ ټولو خپل څاروی راوستل او هلته یې حلال کړل. ۳۵
ساؤل مالِک خُدائ ته یوه قربانگاه جوړه کړه، دا وړومبۍ
قربانگاه وه چې هغۀ جوړه کړه. ۳۶ ساؤل خپلو سړو ته
ووئیل، ”راځئ چې لاندې لاړ شُو او په فلستیانو باندې د شپې
حمله وکړُو، د سحر پورې به یې لوټ کړُو او یو کس به هم
ژوندے پرې نۀ ږدو.“ هغوئ ورته ووئیل، ”څۀ چې تا ته ښۀ
ښکاری نو هم هغسې وکړه.“ خو اِمام ووئیل، ”راځئ چې اول
د خُدائ پاک نه تپوس وکړُو.“ ۳۷ نو ساؤل د خُدائ پاک نه
تپوس وکړو، ”په فلستیانو حمله وکړم څۀ؟ تۀ به مونږ له فتح
راکړې؟“ خو خُدائ پاک په هغه ورځ جواب ورنۀ کړو. ۳۸
بیا ساؤل د خلقو مشرانو ته ووئیل، ”دلته راشئ او دا معلومه
کړئ چې نن دا گناه څنگه شوې ده. ۳۹ زۀ په ژوندی مالِک
خُدائ قسم خورم، څوک چې بنی اِسرائیلو له فتح ورکوی،

چې ګناه ګار به ووژلے شی، کۀ هغه زما زوئ يونتن هم
وی.“ خو هيچا هيڅ هم ونۀ وئيل. ۴۰ نو ساؤل هغوئ ته
ووئيل، ”تاسو ټول هلته ودرېږئ، زۀ او يونتن به دلته
ودرېږو.“ هغوئ جواب ورکړو، ”څۀ چې درته ښۀ ښکاری نو
هم هغه وکړه.“ ۴۱ ساؤل مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک ته ووئيل، ”مالِکه خُدايه، تا نن ما له جواب ولې رانۀ
کړو؟ مالِکه خُدايه، اے د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، د دې پاکو
کاڼو په ذريعه ما له جواب راکړه. کۀ غلطی زما يا د يونتن
وی نو د اُوريم په ذريعه جواب راکړه، خو کۀ دا ستا د خلقو
بنی اِسرائيلو غلطی وی نو د تميم په ذريعه جواب راکړه.“ نو
جواب يې يونتن او ساؤل وُو او خلق خلاص شول. ۴۲ نو
ساؤل خلقو ته وفرمائيل، ”زما او زما د زوئ يونتن دپاره پچه
واچوئ.“ او پچه د يونتن په نوم راووتله. ۴۳ نو ساؤل د
يونتن نه تپوس وکړو، ”تا څۀ کړی دی؟“ يونتن ورته
وفرمائيل، ”زما سره چې کومه امسا وه د هغې سره مې لږ
شان شات خوړلی دی نو زۀ د دې په وجه د مرګ حقدار
يم؟“ ۴۴ ساؤل هغۀ ته وفرمائيل، ”کۀ تۀ ونۀ وژلے شوې نو
خُدائ پاک دې ما ووژنی.“ ۴۵ خو خلقو ساؤل ته ووئيل،
”يونتن به وژلے شی څۀ، چا چې د بنی اِسرائيلو دپاره لويه
فتح موندلې ده؟ نه، مونږ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورو
چې هغه به د هغۀ يو وېښتۀ هم په زمکه باندې ونۀ غورزوی.
هغۀ چې نن څۀ کړی دی هغه يې د خُدائ پاک په مدد سره
کړی دی.“ نو خلقو يونتن د مرګ نه بچ کړو. ۴۶ د هغې نه
پس، ساؤل په فلستيانو پسې نور لا نۀ ړو او هغوئ خپلې
علاقې ته لاړل.

د ساؤل بادشاهی او خاندان

۴۷ کله چې ساؤل د بنی اِسرائیلو بادشاه شو، نو هغهٔ د
خپلو ټولو دشمنانو سره په هر ځائ کښې جنګ کولو یعنې د
موآب خلقو، عمونیانو، ادومیانو، د ضوباه بادشاهانو او
فلستیانو سره. هغهٔ چې چرته هم جنګ کولو نو هغه
کامیابیدو. ۴۸ هغهٔ په بهادرۍ سره جنګ وکړو او
عمالیقیانو له یې هم شکست ورکړو. هغهٔ بنی اِسرائیلیان د
دشمن د ټولو حملو نه بچ کول. ۴۹ یونتن، اِسوی او
مُلکی‌شوَع د ساؤل زامن وُو. د هغهٔ د مشرې لور میرب او د
کشرې میکل نوم وو. ۵۰ د هغهٔ ښځه اخینوعم د اخیمعض
لور وه، د هغهٔ د لښکر مشر د هغهٔ د ترهٔ نیر زوئ ابنیر وو.
۵۱ د ساؤل پلار قیس او د ابنیر پلار نیر د ابی‌ایل زامن وُو.
۵۲ چې تر کومې پورې هغه ژوندے وو، نو هغهٔ به د
فلستیانو خِلاف ډېر سخت جنګونه کول. نو چې کله هم هغهٔ
ته یو سړے مِلاویدو چې مضبوط یا تکړه وو، نو هغهٔ به هغه
په خپل لښکر کښې شاملولو.

د عمالیقیانو خِلاف جنګ

۱۵ ۱ سموئیل ساؤل ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ زهٔ
رالیږلے یم چې تا د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ
کړم. نو د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونیسه. ۲ دا هغه څهٔ
دی چې ربُ الافواج یې فرمائی، چې زهٔ به عمالیقیانو له سزا
ورکړم ځکه چې بنی اِسرائیلیان چې کله د مِصر نه راتلل نو
هغوئ ورته لاره نیولې وه. ۳ اوس لاړ شهٔ او په عمالیقیانو
حمله وکړهٔ او د هغوئ هر څهٔ بیخی تباه کړهٔ. یو څیز هم مهٔ

پرېږدئ، سړی، ښځې، ماشومان او هغه ماشومان چې تے
روی ووژنئ، څاروی، ګډې، اوښان او خرۀ هر څۀ ووژنئ.“
۴ بيا ساؤل خپل لښکر راغونډ کړو او په طلائم کښې يې
وشمېرلو. دوه لاکه بنی اِسرائيل فوجيان وُو او لس زره د
يهوداه قبيلې فوجيان وُو. ۵ بيا هغه او د هغۀ سړی
عماليقی ښار ته لاړل او په يو وادۍ کښې يې ورته لاره ونيوله.
۶ هغۀ قينيانو له خبردارے ولېږلو چې، ”د عماليقيانو نه
لاړ شئ نو چې داسې زۀ تاسو د هغوئ سره نۀ تباه کوم، ځکه
چې تاسو په هغه وخت کښې په ټولو بنی اِسرائيلو باندې
مِهربانه شوئ کله چې هغوئ د مِصر نه راوتل.“ نو قينيان د
عماليقيانو نه لاړل. ۷ ساؤل عماليقيانو له شکست ورکړو،
د مِصر نمرخاتۀ طرف ته، د حويله نه تر شور پورې ورسره
وجنګېدل، ۸ هغۀ د عماليقيانو بادشاه اجاج ژوندے ونيولو
او ټول خلق يې ووژل. ۹ خو ساؤل او د هغۀ سړو د اجاج
ژوند بچ کړو او ښې ګډې، څاروی او څورب سخی او
ګډُوری يې ونۀ وژل او داسې نور ښۀ څيزونه يې هم تباه نۀ
کړل، هغوئ صِرف هغه څيزونه تباه کړل چې کمزوری او
بېکاره وُو.

ساؤل بادشاه نامنظوره کېدل

۱۰ بيا د مالِک خُدائ پېغام سموئيل ته راغلو، ۱۱ ”زۀ
پښېمانه يم چې ما ساؤل بادشاه جوړ کړو، هغه زما نه
اوړېدلے دے او زما حُکمونه يې نۀ دی منلی.“ سموئيل خفه
وو او ټوله شپه يې مالِک خُدائ ته سوال زاری کوله. ۱۲ په
ورپسې سحر وختی هغه د ساؤل لټولو له لاړو. هغه خبر شو
چې ساؤل د کرمل ښار ته تلے وو، چرته چې هغۀ د ځان

دپاره یادګاری ستنه جوړه کړه او بیا جِلجال ته لاړو. ۱۳
سموئیل ساؤل له لاړو، ساؤل ورته په خیر راغلے ووئیل او
وِرته یې ووئیل، "سموئیله، مالِک خُدائ دې تا له برکت
درکړی. ما د مالِک خُدائ حُکم منلے دے." ۱۴ سموئیل
ترې نه تپوس وکړو، "نو زۀ ولې د څاروو او ګډو رمباړی
اورم؟" ۱۵ ساؤل جواب ورکړو، "زما سړو دا د عمالیقیانو
نه اخستی دی. هغوئ ښې ګډې او څاروی ساتلی دی چې
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته یې د نذرانې په توګه پېش
کړی. او باقی ټول مو بېخی تباه کړی دی." ۱۶ سموئیل
حُکم وکړو، "غلی شئ او غوږ ونیسئ نو زۀ به تاسو ته ووایم
چې تېره شپه ما ته مالِک خُدائ څۀ فرمائیلی دی." ساؤل
ورته ووئیل، "ما ته ووایه." ۱۷ سموئیل جواب ورکړو، "اګر
چې تا په خپله هم یو څل خپل ځان وړوکے ګڼلو، خو اوس
تۀ د بنی اِسرائیلو د قبیلو مشر یې. مالِک خُدائ تۀ د بنی
اِسرائیلو د بادشاه په توګه مقرر کړې یې، ۱۸ او هغۀ تۀ د
دې حُکم سره دې مقصد دپاره لېږلے وې چې د عمالیقیانو
ګناه ګار خلق تباه کړې. هغۀ تا ته ووئیل چې تر هغې پورې
ورسره جنګ وکړه چې ټول ووژنې. ۱۹ نو بیا تا د هغۀ
فرمانبرداری ولې ونۀ وکړه؟ تا په مالِ غنیمت نیولو کښې
تېزی ولې وکړه؟ او د مالِک خُدائ په نظر کښې داسې بد
عمل دې ولې وکړو؟" ۲۰ ساؤل جواب ورکړو، "خو ما د
مالِک خُدائ فرمانبرداری کړې ده. زۀ لاړم لکه څنګه چې
هغۀ راته فرمائیلی وُو، اجاج بادشاه مې واپس راوستلو او ټول
عمالیقیان مې ووژل. ۲۱ خو زما سړو چې کومې ښې ګډې
او څاروی نیولی وُو هغه یې ونۀ وژل، په ځائ د دې یې هغه
دلته جِلجال ته راوستل چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک

ته يې د نذرانې په توګه پېش کړی.“ ٢٢ سموئيل ورته
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ په سوزېدونکو نذرانو او قربانو
باندې زيات خوشحالېږی او يا کۀ د هغۀ په خبره منلو باندې
خوشحالېږی؟ بېشکه، تابعداری د قربانۍ نه بهتره ده او د
هغۀ په خبره عمل کول د ګډانو د وازګې د نذرانې نه بهتر دی.
٢٣ د هغۀ خِلاف سرکشی د تور جادو په شان خراب کار
دے او غرور د بُت پرستۍ هومره ګناه لری. تا د هغۀ حُکم
نامنظوره کړو نو ځکه هغۀ تۀ د بادشاه په توګه نامنظوره
کړې يې.“ ٢٤ ساؤل جواب ورکړو، ”آو، ما ګناه کړې ده.
ما د مالِک خُدائ د حُکم او ستا د لاربښودنو نافرمانی کړې
ده. زۀ د خپلو سړو نه يرېدم او چې هغوئ څۀ غوښتل نو ما
يې خبره منله. ٢٥ خو اوس زۀ تا ته سوال کوم چې زما
ګناه وبخښه او واپس زما سره لاړ شه، نو چې داسې زۀ د
مالِک خُدائ عبادت وکړم.“ ٢٦ سموئيل جواب ورکړو،
”زۀ به تا سره واپس نۀ ځم. تا د مالِک خُدائ حُکم نامنظوره
کړے دے او تۀ هغۀ په بنی اِسرائيلو د بادشاه په توګه
نامنظوره کړے يې.“ ٢٧ نو سموئيل د تلو دپاره راوګرځېدو،
خو ساؤل هغه د چُوغې نه ونيولو او چُوغه وشلېده. ٢٨
سموئيل هغۀ ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ نن ستا نه د بنی
اِسرائيلو بادشاهی لرې کړې ده او هغه چا له يې ورکړې ده
چې هغه ستا نه ښۀ دے. ٢٩ د بنی اِسرائيلو خُدائ تعالىٰ نۀ
دروغ وائی او نۀ خپله فيصله بدلوی. هغه د انسان په شان نۀ
دے، هغه خپله فيصله نۀ بدلوی.“ ٣٠ ساؤل جواب ورکړو،
”ما ګناه کړې ده. خو کم از کم زما د خپلو خلقو د مشرانو
او بنی اِسرائيلو په مخکښې زما عزت وکړه. ما سره واپس
لاړ شه نو چې زۀ د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک عبادت

وکړم.“ ۳۱ نو سموئيل د هغهٔ سره واپس لاړو او ساؤل د
مالِک خُدائ عبادت وکړو. ۳۲ سموئيل حُکم وکړو، ”د
عماليقيانو بادشاه اجاج ما له دلته راولئ.“ اجاج هغهٔ له ښهٔ
زړَور راغلو، خيال يې دا وو چې بچ به شى. ۳۳ سموئيل
ورته وفرمائيل، ”څنګه چې ستا تُورې ډيرې ميندې بےاولاده
کړې دى، نو اوس به ستا مور هم بےاولاده شى.“ او هغهٔ
اجاج په جِلجال کښې د مالِک خُدائ قربانګاه په مخکښې
ټوټې ټوټې کړو. ۳۴ بيا سموئيل راما ته لاړو او ساؤل
بادشاه په جبعه کښې خپل کور ته لاړو. ۳۵ چې ترڅو پورې
سموئيل ژوندے وو، نو هغهٔ بيا هيڅکله ساؤل ونهٔ ليدو، خو
سموئيل وربانديِ غمژن وو. مالِک خُدائ په دې پښېمانه وو
چې ساؤل يې په بنى اِسرائيلو باندې بادشاه جوړ کړے وو.

حضرت داؤد د بادشاه په توګه مقرر کېدل

۱۶ ۱ بيا مالِک خُدائ سموئيل ته وفرمائيل، ”تهٔ به تر
کومې پورې په ساؤل پسې خفګان کوې؟ هغه ما په بنى
اِسرائيلو باندې د بادشاهۍ دپاره نامنظوره کړے دے. نو د
زيتُونو لږ تيل واخله او بيتلحم ته لاړ شه هغه سړى له چې
نوم يې يَسى دے، ځکه چې ما د هغهٔ د زامنو نه يو کس
خوښ کړے دے چې بادشاه شى.“ ۲ سموئيل ترې نه
تپوس وکړو، ”دا زهٔ څنګه وکړم؟ کهٔ ساؤل د دې نه خبر شى
نو هغه به ما ووژنى.“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”تهٔ د ځان
سره يوه سخۍ بوځه او هلته ووايه چې تهٔ هلته ځکه يې چې
مالِک خُدائ ته يوه قربانى پيش کړې. ۳ يَسى قربانۍ له
راوغواړه او زهٔ به تا ته ووايم چې څهٔ به کوې. زهٔ چې کوم

سړے درته ښایم نو د نښې په طور به ته د هغهٔ سر په تېلو
غوړ کړې چې بادشاه جوړ شی.“ ۴ سموئیل هم هغه شان
وکړل چې څهٔ ورته مالِک خُدائ فرمائیلی وُو او بیت‌لحم ته
لاړو، هلته د ښار مشران په یره یره کښې د هغهٔ سره مِلاوېدو
دپاره راغلل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”د امن په نیت راغلے
یې کهٔ نه؟“ ۵ هغهٔ ورته وفرمائیل، ”آو، د امن په نیت
راغلم، زهٔ راغلم چې مالِک خُدائ ته یوه قربانی پېش کړم.
ځان پاک کړئ او ما سره لاړ شئ.“ هغهٔ یَسی او د هغهٔ زامنو
ته هم وفرمائیل چې ځان پاک کړئ او هغوئ یې قربانۍ له
راوغوښتل. ۶ کله چې هغوئ ورسېدل، سموئیل د یَسی
زوئ اِلیاب ولیدو او خپل ځان سره یې ووئیل، ”دا سړے
کوم چې دلته د مالِک خُدائ په حضور کښې ولاړ دے دا
بې‌شکه هم هغه دے چې کوم مالِک خُدائ خوښ کړے
دے.“ ۷ خو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، ”هغه ما
نامنظوره کړے دے نو ته دې ته مهٔ ګوره چې هغه څومره
لوړ دے او مهٔ یې ظاهر ته ګوره. ځکه چې مالِک خُدائ د
انسان په شان چا ته نهٔ ګوری. انسان ظاهر ته ګوری او
مالِک خُدائ زړهٔ ته ګوری.“ ۸ یَسی خپل زوئ ابینداب
راوغوښتو او سموئیل له یې راوستلو. خو سموئیل ورته
وفرمائیل، ”نه، مالِک خُدائ دا هم نهٔ دے خوښ کړے.“ ۹
یَسی بیا سِمعه راوستلو. نو سموئیل وفرمائیل، ”مالِک خُدائ
دے هم نهٔ دے خوښ کړے.“ ۱۰ داسې یَسی اووهٔ زامن
سموئیل له راوستل. او سموئیل هغهٔ ته وفرمائیل، ”نه، مالِک
خُدائ دا یو هم نهٔ دے خوښ کړے.“ ۱۱ هغهٔ ترې نه بیا
تپوس وکړو، ”ستا نور زامن شته څهٔ؟“ یَسی ورته ووئیل، ”د
ټولو نه کشر پاتې دے، خو هغه بهر د ګډو خیال ساتی.“

سموئيل ورته وفرمائيل، ”هغه راوغواړه چې دلته راشي. مونږ
به تر هغې قرباني نه پېش کوُو چې هغه راغلے نهٔ وی.“ ١٢
نو يَسی هغه راوغوښتو. هغه يو ښائسته او سور سپين زلمے
وو او ښائسته سترګې يې لرلې. مالِک خُدائ سموئيل ته
وفرمائيل، ”هم دغه يو دے، سر يې په تېلو غوړ کړه.“ ١٣
سموئيل د زيتُونو هغه تېل واخستل چې د ګډ په ښکر کښې
وُو او د داؤد سر يې د هغهٔ د ورونړو په مخکښې غوړ کړو. د
مالِک خُدائ روح ناڅاپه د طاقت سره په داؤد نازل شو او د
هغې ورځې نه د هغهٔ سره شو. بيا سموئيل واپس راما ته
لاړو.

حضرت داؤد د ساؤل په دربار کښې

١٤ د مالِک خُدائ روح د ساؤل نه لاړو او د مالِک خُدائ
رالېږلے شوی پېری هغه ونيولو. ١٥ د هغهٔ نوکرانو هغهٔ ته
ووئيل، ”مونږ ته پته ده چې تهٔ د مالِک خُدائ رالېږلے شوی
پېری نيولے يې. ١٦ نو صاحِبه، مونږ له حُکم راکړه چې
مونږ داسې سړے ولټوُو چې هغه رباب غږولے شی. بيا چې
کله هغه پېری په تا راشی، نو هغه سړے به بينجو وغږوی او
تهٔ به ټيک شې.“ ١٧ ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو، ”ما له يو
داسې سړے ولټوئ چې هغه بينجو ښهٔ غږولے شی او ما له
يې راولئ.“ ١٨ يو نوکر يې ووئيل، ”د بيت‌لحم د ښار، د يَسی
يو زوئ دے هغه په موسيقئ کښې ښهٔ ماهِر دے. هغه تکړه
او ښائسته سړے دے، هغه يو ښهٔ فوجی او تقرير کوونکے
دے. مالِک خُدائ د هغهٔ مل دے.“ ١٩ نو ساؤل يَسی ته
پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”ما له ستا زوئ داؤد
راولېږه، کوم چې د ګډو خيال ساتی.“ ٢٠ يَسی، ساؤل ته د

چېلۍ د يو بچی سره خپل زوئ داؤد ولېږلو، چې ورسره په
روټۍ بار کړے خر او يوه د ميو ډکه مشکيزه هم وه. ۲۱
داؤد ساؤل له راغلو او د هغۀ خِدمت يې شروع کړو. د ساؤل
هغه ډېر خوښ شو او هغه يې خپل د وسلې وړونکے سړے
جوړ کړو. ۲۲ بيا ساؤل يَسی ته يو پېغام ولېږلو، "داؤد زما
ډېر خوښ دے. هغه پرېږده چې زما خِدمت کوی." ۲۳ د
هغې وخت نه واخله چې کله به هم د خُدائ پاک رالېږلے
شوے پېرے په ساؤل راتلو، نو داؤد به د هغۀ رباب واخستو
او ووېه يې غږولو او ساؤل به لږ شان ښۀ شو او ورو ورو به
نور هم ښۀ کېدو او پېرے به د هغۀ نه لاړو.

د حضرت داؤد جوليت وژل

۱۷ ۱ فلستيان د يهوداه په ښار شوکه کښې د جنګ
دپاره راغونډ شول، هغوئ د شوکه او عزيقه په مينځ کښې په
يو ځائ کښې کېمپ ولګولو چې نوم يې اِفسدميم وو. ۲
ساؤل او د بنی اِسرائيلو لښکر د ايله وادۍ سره راغونډ شُو او
د فلستيانو خِلاف يې صفونه جوړ کړل. ۳ فلستيان په يو
غر باندې ودرېدل او بنی اِسرائيليان په بل غر باندې ورته
مخامخ ودرېدل، چې د دوئ په مينځ کښې وادی وه. ۴ بيا
د فلستيانو د خېمو نه يو تکړه سړے راووتلو، هغه سړے د
جات وو او نوم يې جوليت وو. هغه د درېو ګزو نه لوړ وو.
۵ د هغۀ په سر د زېړو جنګی ټوپۍ وه او د زېړو فوجی
زغره يې اغوستې وه چې درې کم شپېتۀ کيلو وه. ۶ د هغۀ
پټُونونه هم د زېړو په زغره باندې پټ وُو او د زېړو نېزه د هغۀ
په اوږه باندې ځوړنده وه. ۷ د هغۀ نېزه د کوټې د تير

هومره لویه وه. او د دې د اوسپنې سر تقريباً اووۀ کلو وو. د
هغۀ ډال به هغه فوجی وړلو چې د هغۀ نه مخکښې به روان
وو. ۸ جوليت ودرېدو او د بنی اِسرائيلو لښکر ته يې چغه
وکړه چې، ”تاسو هلته څۀ کوئ، د جنګ دپاره مو صفونه
ولې جوړ کړی دی؟ زۀ فلستيے نۀ يم او تاسو د ساؤل
نوکران نۀ يئ؟ يو سړے خوښ کړئ چې دلته راشی او زما
سره جنګ وکړی. ۹ کۀ هغه زما سره جنګ کولے شی او
ما ووژنی، نو مونږ به ستاسو غلامان يُو، خو کۀ زۀ يې وګټم
او هغه ووژنم، نو تاسو به زمونږ غلامان يئ. ۱۰ زۀ وايم چې
نن د بنی اِسرائيلو په لښکر کښې داسې څوک شته چې زما
سره جنګ وکړی ما له داسې سړے راکړئ چې مونږ دواړه
جنګ وکړُو.“ ۱۱ کله چې ساؤل او د هغۀ سړو دا واورېدل،
نو هغوئ ژړونه بائيلل او سخت وېرېدل.

د حضرت داؤد ساؤل سره مِلاوېدل

۱۲ نو داؤد د يَسی زوئ وو، چې هغه په يهوداه کښې د
بيت‌لحم افراتے وو. د يَسی اتۀ زامن وُو او په هغه وخت
کښې چې ساؤل بادشاه وو، هغه يو بوډا سړے وو. ۱۳ د
هغۀ درې مشران زامن د ساؤل سره جنګ له تلی وُو. د ټولو
مشر اِلياب وو، ورپسې ابيناداب وو او درېم سِمعه وو. ۱۴
داؤد يې د ټولو کشر زوئ وو، خو هغه درې مشران ورونه يې
د ساؤل سره کيمپ کښې پاتې کېدل، ۱۵ داؤد به وخت په
وخت بيت‌لحم ته تلو راتلو، چې د خپل پلار د ګډو خيال
وساتی. ۱۶ جوليت څلوېښت ورځې هر سحر او ماښام بنی
اِسرائيلو ته وئيل چې ما سره جنګ وکړئ. ۱۷ يوه ورځ
يَسی داؤد ته ووئيل، ”دا لس کلو وريتې دانې او لس روټۍ

واخله او زر زر يې کېمپ ته خپلو وروڼو له يوسه. ١٨ او دا
لس پنير مشر آفسر له يوسه. دا معلوم کړه چې ستا وروڼه
څنګه دی او چې داسې څۀ نښه راوړې چې د هغې نه دا
ښکاره شی چې تا هغوئ وليدل او هغوئ ښۀ دی. ١٩ ساؤل
بادشاه، ستا وروڼه او نور ټول بنی اِسرائيليان د ايله په وادۍ
کښې دی او د فلستيانو سره جنګ کوی.“ ٢٠ داؤد په
وړېسې سحر وختی پاڅېدو، بل څوک يې د ګډو ذمه وار
پرېښودو، خوراک يې واخستلو او چې څنګه ورته يَسی وئيلی
وُو نو هم هغسې لاړو. هغه هم په هغه وخت کېمپ ته ورسېدو
چې بنی اِسرائيليان د جنګ دپاره صفونو جوړولو له روان
وُو او د جنګ چغې يې وهلې. ٢١ فلستی او بنی اِسرائيلی
لښکرو يو بل ته مخامخ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. ٢٢
داؤد خوراک د سامان وړُونکی ذمه وار کس سره پرېښودو،
د جنګ مېدان ته يې منډه کړه، خپلو وروڼو له ورَغلو او
سلام يې ورياندې واچولو. ٢٣ کله چې هغۀ د هغوئ سره
خبرې کولې، نو هغه فلستيے پهلوان جوليت چې د جات وو،
د فلستی لښکر نه راووتلو او د مخکښې په شان يې خپله
جنګی چغه يې ووهله او دا چغه داؤد واورېدله. ٢٤ کله چې
بنی اِسرائيلو جوليت وليدو، نو هغوئ د يرې نه منډه کړه.
٢٥ هغوئ يو بل ته ووئيل، ”هغۀ ته ګورئ. هغۀ ته غوږ
ونيسئ چې هغه وائی چې زما سره جنګ وکړئ. ساؤل
بادشاه دا وعده کړې ده چې څوک دے ووژنی نو هغۀ له به
يو لوئ اِنعام ورکړی، بادشاه به هغه کس له خپله لور هم
ورکوی او د هغۀ خاندان به د محصُول ورکولو نه آزاده وی.“
٢٦ داؤد د هغه سړو نه تپوس وکړو چې کوم د هغۀ سره
نزدې وُو، ”هغه سړی ته به څۀ مِلاو شی چې څوک دا

فلستيے ووژنی او بنی اِسرائيليان د دې بې‌عزتۍ نه خلاص
کړی؟ ځکه چې دا ناسنته فلستيے څوک دے چې د ژوندی
خُدائ پاک لښکر ته وائی چې زما سره جنګ وکړئ؟“ ۲۷
نو هغوئ ورته ووئيل چې څوک جوليت ووژنی نو د هغهٔ
دپاره به دا اِنعام وی. ۲۸ د داؤد مشر ورور اِلياب د داؤد
خبرې واورېدلې چې د سړو سره يې کولې. هغه داؤد ته
سخت غصه شو او ورته يې ووئيل، ”تهٔ دلته څهٔ کوې؟ ستا د
ګډو خيال څوک ساتی چې کومې په بيابان کښې دی؟ ما ته
پته ده چې تهٔ څومره مغروره يې او ستا په زړهٔ کښې څومره
فساد دے. تهٔ صِرف د جنګ ليدو له راغلے يې.“ ۲۹ داؤد
تپوس وکړو، ”نو اوس ما څهٔ غلطی وکړه؟ زهٔ يو تپوس هم نهٔ
شم کولے څهٔ؟“ ۳۰ هغه د هغهٔ نه يو بل سړی ته راوګرځېدو
او هم دغه تپوس يې ترې نه وکړو او چې هر ځل يې کولو، نو
هم دغه جواب ورته مِلاوېدو. ۳۱ کله چې هغه خبرې
واورېدلے شوې چې کومې داؤد کړې وې، نو هغه سړو دا
خبرې د ساؤل په مخکښې هم وکړې، نو داؤد يې راوغوښتلو.
۳۲ داؤد ساؤل ته وفرمائيل، ”هيڅ څوک هم دې د هغه
فلستی په وجه زړهٔ نهٔ غورزوی، ستا خِدمت کوونکے به لاړ
شی او د دې فلستی سره به جنګ وکړی.“ ۳۳ ساؤل داؤد
ته ووئيل، ”تهٔ به د هغهٔ سره څنګه وجنګېږې؟ ځکه چې تهٔ
هلک يې او هغه د ټول عُمر فوجی دے.“ ۳۴ خو داؤد ساؤل
ته وفرمائيل، ”ستا خِدمت کوونکے د خپل پلار د ګډو خيال
ساتی. کله هم چې يو زمرے يا مېلو د رَمې نه يو ګډُورے
وتښتوی، ۳۵ نو زهٔ ورپسې ځم، حمله پرې کوم او د هغهٔ د
خولې نه يې بچ کوم او کهٔ هغه ځناور په ما باندې حمله کوی
نو د ژامنې نه يې ونيسم، وې وهم او وې وژنم. ۳۶ ستا

خِدمت کوونکی ازمرى او مېلوګان دواړه وژلى دى او زۀ به
د دې ناسنته فلستى سره هم دغه شان وکړم، کوم چې د
ژوندى خُدائ پاک د لښکر مخالفت کړے دے. ۳۷ مالِک
خُدائ زۀ د ازمرى د پنجې نه او د مېلو د پنجې نه بچ کړے
يم، او هغه به مې د دې فلستى د لاس نه هم بچ کړى.“ نو
ساؤل داؤد ته ووئيل، ”ځه، مالِک خُدائ دې مل شه.“ ۳۸
بيا ساؤل داؤد له خپل جنګى لِباس ورکړو، د زېړو جنګى
ټوپۍ کومه يې چې د داؤد په سر کېښوده او يوه زغره يې هم
ورکړه. ۳۹ داؤد د ساؤل تُوره په خپلې زغرې پورې وتړله او
د روانېدو کوشش يې وکړو، خو هغه نۀ شو تلے، ځکه چې
هغۀ دا څيزونه نۀ اغوستل. هغۀ ساؤل ته وفرمائيل، ”د دې
څيزونو سره زۀ جنګ نۀ شم کولے. زۀ د دې سره عادت نۀ
يم.“ نو هغه يې لرې کړل. ۴۰ هغۀ په لاس کښې خپله امسا
واخستله او بيا د ولې پينځۀ هوار کاڼى يې خوښ کړل او په
خپله بوجۍ کښې يې واچول. لينده يې په لاس کښې وه او هغه
فلستى له ورَغلو.

د حضرت داؤد جوليت له شکست ورکول

۴۱ هغه فلستے د داؤد طرف ته روان شو، د هغۀ ډال
وړونکے د هغۀ نه مخکښې روان وو. هغه نور هم ورنزدې
کېدو، ۴۲ او کله چې هغه داؤد له ښۀ ورنزدې شو، نو هغۀ
پورې ورله خندا ورغله ځکه چې هغه سور سپين او ښائسته
هلک وو. ۴۳ هغۀ داؤد ته ووئيل، ”زۀ سپے يم څۀ، چې تۀ
په ما پسې د امسا سره راغلې؟“ او هغۀ داؤد باندې د خپلو
معبودانو لعنت وئيلو. ۴۴ هغۀ داؤد ته ووئيل، ”راشه. چې زۀ
ستا غوښه مارغانو او ځنګلى ځناورو له ورکړم چې وې

خوری.“ ۴۵ داؤد جواب ورکړو، ”ته ما له د تُورې، نېزې او
وړې نېزې سره راروان يې، خو زۀ ستا خِلاف د ربُ الافواج
د نوم سره درځم، چې د بنی اِسرائيلو د لښکر خُدائ پاک
دے، چې تا د هغۀ مخالفت کړے دے. ۴۶ دا هغه ورځ ده
چې مالِک خُدائ به دې ما له په لاس کښې راکړی، زۀ به تا
له شکست درکړم او سر به درنه وغورزوم. او زۀ به د فلستی
فوجيانو لاشونه مارغانو او ځناورو ته واچوم چې وې
خوری. نو چې ټولې دُنيا ته پته ولګی چې د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک شته، ۴۷ او دلته به هر چا ته پته ولګی چې
مالِک خُدائ ته د خپلو خلقو بچ کولو دپاره د تُورو او وړو
نېزو ضرورت نشته. ځکه چې دا د مالِک خُدائ جنګ دے
او هغه به تاسو ټول مونږ ته حواله کړی.“ ۴۸ جوليت د داؤد
طرف ته يو ځل بيا روان شو او داؤد زر زر د فلستيانو د
جنګ صفونو ته ورمنډه کړه چې د هغۀ سره مِلاو شی. ۴۹
هغۀ خپلې بوجۍ ته لاس وردننه کړو او يو کاڼے يې ترې نه
راوويستو، په لينده يې جوليت په سر باندې وويشتو. کاڼے د
هغۀ په تندی کښې وردننه شو او هغه پړمخې په زمکه
راپرېوتو. ۵۰ نو داسې داؤد بغېر د تُورې نه، د يوې لينديې او
يو کاڼی سره جوليت له شکست ورکړو او وې وژلو. ۵۱
داؤد هغۀ له ورمنډه کړه، دپاسه پرې ودرېدو، د جوليت تُوره
يې د کاش نه راوُويسته، سر يې ترې نه پرې کړو او هغه يې
مړ کړو. کله چې فلستيانو وليدل چې د هغوئ پهلوان مړ شو،
نو هغوئ منډه کړه. ۵۲ د اِسرائيل او يهوداه سړو چغې
وهلې او په هغوئ پسې يې منډې وهلې، د جات او عقرون د
دروازو پورې ورپسې وُو. فلستی زخميان تر جات او عقرون
پورې په هغه لاره غورزېدل چې کومه شعريم ته ځی. ۵۳

کله چې بنی اِسرائیل په فلستیانو پسې نور نۀ تلل او ترې نه
راواپس شول، نو د هغوئ خېمې يې لوټ کړې. ۵۴ داؤد د
جولیت سر واخستو او یروشلم ته يې یوړو، خو هغۀ د
جولیت وسله په خپله خېمه کښې کېښوده.

د داؤد ساؤل ته پېش کېدل

۵۵ کله چې ساؤل ولیدل چې داؤد د جولیت سره جنګ له
روان دے، نو هغۀ د ابنیر نه تپوس وکړو، چې کوم يې د خپل
لښکر مشر وو، "ابنیره، دا د چا زوئ دے؟" ابنیر ورته
ووئیل، "بادشاه سلامت، ما ته هيڅ پته نشته." ۵۶ نو ساؤل
حُکم ورکړو، "لاړ شه او معلوم يې کړه." ۵۷ کله چې داؤد د
جولیت وژلو نه پس خېمو ته راواپس شو، نو ابنیر هغه ساؤل
له بوتلو. داؤد د جولیت سر په لاس کښې روان کړے وو.
۵۸ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، "زلمیه، تۀ د چا زوئ يې؟"
داؤد ورته وفرمائیل، "زۀ د بیت‌لحم نه ستا د خِدمت کوونکی
یَسی زوئ یم."

د حضرت داؤد او یونتن دوستی

۱۸ ۱ کله چې داؤد خبرې ختمې کړې نو هغه د بادشاه
زوئ یونتن سره مِلاو شو. هغه د داؤد خوږ دوست جوړ شو
او د هغۀ سره يې د خپل ځان په شان مینه کوله. ۲ ساؤل
هم د هغه ورځې نه داؤد ځان سره وساتلو او هغه يې د پلار
کور ته نۀ پرېښودو. ۳ یونتن داؤد له د دوستۍ پوخ لاس
ورکړو ځکه چې د هغۀ سره يې د خپل ځان په شان مینه
لرله. ۴ هغۀ چې کومه چُوغه اغوستله هغه يې وویستله او

داؤد له يې ورکړه، خپله زغره، تُوره، لينده او خپله پټۍ يې هم ورکړه. ۵ ساؤل به چې داؤد په هر کار پسې هم وليږلو، نو هغه به يې په ښۀ طريقه سر ته رسولو. نو ساؤل هغه په خپل لښکر کښې آفسر جوړ کړو. په دې باندې د ساؤل ټول آفسران او سړی خوشحاله شول.

د ساؤل حضرت داؤد سره کينه پېدا کېدل

۶ کله چې داؤد د جوليت د وژلو نه پس واپس راتلو او فوجيان کورونو ته واپس راروان وُو، نو د بنى اِسرائيلو هر ښار نه د ساؤل بادشاه سره مِلاوېدو دپاره ښځې بهر راووتلې. هغوئ د خوشحالۍ سندرې وئيلې، ګډېدې او بينجو او تمبل يې غږول. ۷ په سندرو کښې ښځو وئيل، "ساؤل زرګونه وژلی دی، خو داؤد يو په لس د هغې نه زيات وژلی دی." ۸ ساؤل په دې خفه شو او سخت غصه شو. هغۀ ووئيل، "هغوئ د داؤد دپاره د لسو زرګونو دعویٰ کړې ده، خو زما دپاره صِرف د زرګونو دعویٰ، هغوئ به بيا داؤد بادشاه کړی." ۹ نو د هغه ورځې نه هغۀ داؤد ته د شک په نظر کتل شروع کړل. ۱۰ په ورپسې ورځ د خُدائ پاک د طرف نه يو پېری ساؤل ناڅاپه ونيولو، نو هغۀ په خپل کور کښې د ليونی په شان چغې وهلې. داؤد بينجو غږوله لکه چې هغۀ به هره ورځ غږوله او ساؤل نېزه په لاس کښې نيولې وه. ۱۱ ساؤل د ځان سره ووئيل، "زۀ به هغه د دېوال سره ونښلوم او هغۀ دوه ځلې نېزه ورګزار کړه، خو داؤد هر ځل ځان بچ کولو." ۱۲ ساؤل د داؤد نه يرېدو ځکه چې هغه مالِک خُدائ پرېښے وو او د داؤد مل وو. ۱۳ نو ساؤل هغه د ځان نه لرې کړو او د زرو سړو مشر يې جوړ کړو. داؤد په

جنګ کښې د سرو مشرى کوله ۱۴ او هغه په هر کار کښې
کاميابېدو، ځکه چې مالِک خُدائ د هغهٔ مل وو. ۱۵ ساؤل د
داؤد کاميابى وليده او نور هم ترې وېرېدو. ۱۶ خو په
اِسرائيل او يهوداه کښې هر يو کس د داؤد سره مينه کوله
ځکه چې هغه يو ښهٔ مشر وو.

د حضرت داؤد د ساؤل لور وادهٔ کول

۱۷ بيا ساؤل داؤد ته ووئيل، "دا زما مشره لور ميرب ده. دا
به زهٔ تا ته په دې شرط وادهٔ کړم چې تهٔ به د يو تکړه او
وفادار فوجى په شان زما خِدمت کوې او د مالِک خُدائ
جنګونه به کوې." د ساؤل خيال دا وو چې داؤد به پخپله لاس
نهٔ وژنى بلکې په فلستيانو باندې به يې ووژنى. ۱۸ داؤد ورته
وفرمائيل، "زهٔ څوک يم او زما د خاندان څهٔ حيثيت دے چې
زهٔ د بادشاه زوم جوړ شم؟" ۱۹ خو چې کله هغه وخت
راغلو چې ميرب داؤد له ورکړى، نو هغه يې يو بل محولاتى
سړى له ورکړه چې نوم يې عدرىاېل وو. ۲۰ خو د ساؤل
لور ميکل په داؤد مئينه شوه او کله چې ساؤل ترې نه خبر
شو نو هغه خوشحاله شو. ۲۱ هغهٔ د ځان سره ووئيل، "زهٔ
به ميکل داؤد له ورکړم، زهٔ هغهٔ له دا د دې دپاره ورکوم چې
د هغهٔ دپاره يو دام جوړ شى او فلستيان يې ووژنى." نو ساؤل
په دويم ځل داؤد ته ووئيل، "تهٔ به زما زوم شې." ۲۲ هغهٔ
خپلو آفسرانو ته حُکم وکړو چې د داؤد سره په پرده کښې
خبرې وکړى او ورته ووائى، "بادشاه ستا نه خوشحاله دے
او د هغهٔ ټول آفسران تا خوښوى، دا ستا دپاره يو ښهٔ وخت
دے چې د هغهٔ لور وادهٔ کړې." ۲۳ نو هغوئ داؤد ته ووئيل
او هغهٔ جواب ورکړو، "د بادشاه زوم جوړېدل دا يوه لويه د

عزت خبره ده، دا زما په شان غريب او کمزورى کس دپاره
ډېره لويه خبره ده.“ ۲۴ چې داؤد څۀ فرمائيلى وُو آفسرانو
هغه ساؤل ته ووئيل، ۲۵ او ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو چې
داؤد ته ووايئ، ”بادشاه ستا نه د ناوې دا قيمت غواړى چې
تۀ صِرف د سلو وژلو شوو فلستيانو سرو د سنتېدو څرمن
راوړې، دا به د هغۀ د دشمنانو نه بدل اخستل وى.“ (نو دا د
ساؤل منصوبه وه چې فلستيان داؤد ووژنى.) ۲۶ د ساؤل
آفسرانو داؤد ته هغه څۀ ووئيل چې څۀ ساؤل فرمائيلى وُو او
داؤد په دې خوشحاله وو چې د بادشاه زوم به جوړ شى. د
وادۀ د ورځې مقررېدو نه مخکښې، ۲۷ داؤد او د هغۀ سړى
لاړل او دوه سوه فلستيان يې ووژل. هغۀ د هغوئ د سنتېدو
څرمن راوړه او ټول په شمېر کښې پوره وُو، د دې دپاره چې
زوم يې جوړ شى. نو ساؤل خپله لور داؤد له ورکړه چې وادۀ
يې کړى. ۲۸ ساؤل ته صفا پته ولګېده چې مالِک خُدائ د
داؤد مل دے او دا چې د هغۀ لور ميکل هم ورسره مينه
کوى. ۲۹ نو هغه د داؤد نه نور هم ويرېدو او چې ترڅو
پورې ژوندے وو نو هغه يې دشمن وو. ۳۰ د فلستيانو
لښکرې به راتلې او جنګ به يې کولو او داؤد به د ساؤل د
نورو آفسرانو نه په جنګ کښې زيات کامياب وو. نو په دې
وجه داؤد ښۀ مشهور شو.

د ساؤل د داؤد د قتلولو کوشش کول

۱۹ ۱ بيا ساؤل خپل زوئ يونتن او خپلو ټولو درباريانو
ته ووئيل چې ما د داؤد د قتلولو منصوبه جوړه کړې ده خو
يونتن د داؤد نه ډېر خوشحاله وو، ۲ نو يونتن داؤد ته

ووئيل، ”زما پلار تا قتل کول غواړی. نو مِهربانی وکړه چې
سبا سحر د ځان حِفاظت وکړه، په يو محفوظ ځائ کښې
پټ شه او هلته ايسار شه. ٣ چې په کوم پټی کښې تهٔ پټ
يې نو زهٔ به هلته لاړ شم او د خپل پلار سره به ودرېږم او زهٔ
به د هغهٔ سره ستا په حقله خبره وکړم. کهٔ ما ته د څهٔ پته
ولګی نو زهٔ به تا خبر کړم.“ ٤ يونتن ساؤل ته د داؤد
صِفت وکړو او ورته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت دې د خپل
خِدمت کوونکی داؤد خِلاف غلط کار نهٔ کوی. هغهٔ تا ته هيڅ
نقصان نهٔ دے رسولے. هغهٔ چې ستا څهٔ مدد هم کولے شو
نو هغهٔ هغه تل کړے دے. ٥ کله چې هغهٔ جوليت وژلو نو
هغهٔ خپل ژوند په خطره کښې واچولو او مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو دپاره يوه لويه فتح ومونده. کله چې تا هغه فتح
وليده نو تهٔ خوشحاله شوې. نو بيا تهٔ ولې د يو بې‌ګناه سړی
سره بد کوې او بغير د څهٔ وجې داؤد وژنې؟“ ٦ نو ساؤل د
يونتن خبره ومنله او د ژوندی مالِک خُدائ په نوم يې قسم
وکړو چې داؤد به نهٔ وژنی. ٧ نو يونتن داؤد راوغوښتو او
هر څهٔ يې ورته ووئيل، بيا يې هغه ساؤل له بوتلو او داؤد د
مخکښې په شان په دربار کښې خِدمت کولو. ٨ د فلستيانو
سره بيا جنګ شروع شو. داؤد په هغوئ باندې د دومره لوئ
طاقت سره حمله وکړه چې هغوئ وتښتېدل. ٩ يوه ورځ د
مالِک خُدائ رالېږلے شوی پېری ساؤل ونيولو. هغه په خپل
کور کښې ناست وو او نېزه يې په لاس کښې وه او داؤد هلته
خپله بينجو غږوله. ١٠ ساؤل کوشش وکړو چې داؤد د
نېزې په سر باندې د دېوال سره ونښلوی، خو داؤد د هغه
ځائ نه ټوپ کړل او نېزه په دېوال کښې ونښتله. په هغه شپه
داؤد منډه کړه او وتښتېدو. ١١ بيا ساؤل يو څو سړی ولېږل

چې د داؤد کور ولټوی او په ورپسې سحر يې ووژنی. د داؤد
ښځې ميکل هغهٔ له خبردارے ورکړو او ورته يې ووئيل، ”کهٔ
تهٔ نن شپه لا نهٔ ړې نو سبا به مړ يې.“ ١٢ هغې د يوې کړکۍ
نه هغه کوز کړو او هغه په منډه منډه وتښتېدو. ١٣ بيا هغې د
کور هغه بُت واخستو، په کټ کښې يې واچولو، د دې په سر
يې د چېلو وړۍ واچولې او په يوه کپړه باندې يې پټ کړو.
١٤ کله چې د ساؤل سړی د داؤد په بوتلو پسې راغلل، نو
ميکل هغوئ ته ووئيل چې هغه بيمار دے. ١٥ خو ساؤل
هغوئ ورولېږل چې داؤد راولی. هغهٔ هغوئ له حُکم ورکړو
چې، ”هغه په خپل کټ کښې دلته راوړئ، چې وې وژنم.“
١٦ هغوئ دننه لاړل او په کټ کښې يې هغه د کور والا بُت
وليدو چې په سر باندې يې د چېلو وړۍ وې. ١٧ ساؤل د
ميکل نه تپوس وکړو، ”تا زما سره داسې دوکه ولې وکړه او
زما دشمن سره دې په تښتېدو کښې مدد ولې وکړو؟“ هغې
ورته په جواب کښې ووئيل، ”هغهٔ ما ته ووئيل چې کهٔ په
تښتېدو کښې مې د هغهٔ مدد ونهٔ کړو نو هغه به مې ووژنی.“
١٨ نو داؤد وتښتېدو او په راما کښې سموئيل له لاړو او هغه
هر څهٔ يې ورته وفرمائيل چې ساؤل ورسره کړی وُو. بيا هغه
د سموئيل سره نَيوت ته لاړو او دواړه هلته ايسار شول. ١٩
ساؤل خبر شو چې داؤد په راما کښې په نَيوت کښې دے،
٢٠ نو هغهٔ يو څو سړی ورولېږل چې وې نيسی. نو هغوئ
وليدل چې د پېغمبرانو يوې قبيلې پېغام ورکولو چې د خپل
مشر سموئيل سره ولاړ وُو. بيا د خُدائ پاک روح د ساؤل
سړی ونيول او هغوئ هم پېغام ورکول شروع کړل. ٢١ کله
چې ساؤل د دې نه خبر شو، نو هغهٔ نور پېغام وړُونکی
ورولېږل او هغوئ هم پېشګوئي ورکوله. هغهٔ په دريم ځل
پېغام وړُونکی ولېږل او بيا د هغوئ سره هم هغه شان وشول.

۲۲ بیا هغه په خپله راما ته روان شو. کله چې هغه په سیکو
کښې لوئ کوهی ته راغلو او هغهٔ تپوس وکړو چې سموئیل او
داؤد چرته دی نو ورته ووئیلے شول چې هغوئ په نَیوت
کښې دی. ۲۳ چې کله هغه هلته روان وو، نو د خُدائ پاک
روح هغه هم ونیولو او هغهٔ تر نَیوت پورې په ټوله لار کښې
پېشګوئي ورکوله. ۲۴ هغهٔ خپلې جامې وویستلې او د
سموئیل په مخکښې يې پېشګوئي ورکول شروع کړل او په
هغه ټوله ورځ او ټوله شپه بربنډ پروت وو. (نو دا ځکه دا متل
شروع شو، ”ساؤل پېغمبر جوړ شوے دے څهٔ؟“)

د یونتن د حضرت داؤد سره مدد کول

۲۰ ۱ بیا داؤد په راما کښې د نَیوت نه وتښتېدو او
یونتن له لاړو. داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”ما څهٔ کړی دی، ما
څهٔ جرم کړے دے؟ ما ستا پلار سره څهٔ بد کړی دی چې
هغه ما وژنی؟“ ۲ یونتن ورته ووئیل، ”خُدائ دې نهٔ کړی
چې تهٔ مړ شې. زما پلار چې څهٔ هم کوی نو هغه ما ته وائی،
هغه وړه او غټه یوه خبره هم زما نه نهٔ پټوی. داسې نهٔ شی
کېدے چې هغه تا ووژنی.“ ۳ خو داؤد ورته وفرمائیل،
”ستا پلار ته پته ده چې زهٔ ستا ښومره خوښ یم او هغهٔ دا
فېصله کړې ده چې هغه څهٔ کول غواړی نو د هغې نه به دې
نهٔ خبروی، ځکه چې تهٔ به سخت خفه شې. زهٔ په ژوندی
مالِک خُدائ تا ته قسم کوم چې زهٔ مرګِ حال یم.“ ۴
یونتن ورته ووئیل، ”تهٔ چې څهٔ هم غواړې نو زهٔ به يې کوم.“
۵ داؤد ورته وفرمائیل، ”سبا د نوې میاشتې اختر دے او
ما له په کار دی چې د بادشاه سره روټۍ وخورم. خو کهٔ ستا

خوښه وی، نو زۀ به سبا نه بل سبا ماښام پورې په پټو کښې
پټ شم. ۶ خو کۀ ستا پلار ته پته ولګی چې زۀ موجود نۀ
یم، نو هغۀ ته ووایه چې ما ستا نه اجازت وغوښتو چې زر زر
په بیت‌لحم کښې کور ته لاړ شم، ځکه چې زما د ټولې خاندان
دپاره دا د کلنی قربانۍ وخت دے. ۷ کۀ هغه ووائی چې
ټیک ده، نو زۀ به بچ شم، خو کۀ هغه غصه شی، نو تا ته به
پته ولګی چې هغه ما ته د نقصان رسولو اراده لری. ۸
مِهربانی وکړه او دا نیکی ما سره وکړه او چې تا د مالِک
خُدائ په نوم ما سره کوم تړون کړے دے نو هغه پوره کړه.
خو کۀ زۀ ګناهګار یم، نو ما په خپله ووژنه. ما ستا پلار له
ولې بوځې چې ومې وژنی؟" ۹ یونتن ورته ووئیل، "داسې
خیال مۀ کوه، کۀ په رښتیا سره ما ته دا پته وې چې زما پلار
تا ته د نقصان رسولو اراده لری، نو ما به تا ته نۀ وئیل څۀ؟"
۱۰ نو داؤد ترې نه تپوس وکړو، "تا له چې پلار په غصه
کښې جواب درکړی نو ما ته به څنګه پته ولګی؟" ۱۱ یونتن
ورته ووئیل، "راځه چې پټو ته لاړ شُو." نو هغوئ لاړل، ۱۲
او یونتن داؤد ته ووئیل، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک دې زمونږ ګواه وی چې سبا یا بل سبا دا وخت به زۀ د
خپل پلار نه تپوس وکړم. کۀ د هغۀ اراده ستا دپاره ښۀ وی
نو زۀ به تا خبر کړم. ۱۳ خو کۀ هغه تا ته د نقصان رسولو
اراده لری، نو مالِک خُدائ دې ما ووژنی کۀ ما تۀ خبر نۀ
کړې او بچ مې نۀ کړې. مالِک خُدائ دې ستا مل وی لکه
څنګه چې هغه زما د پلار مل وو. ۱۴ او کۀ زۀ ژوندے پاتې
شوم، نو مِهربانی وکړه او خپله مقدسه وعده پوره کړه او
زما وفادار اوسه، خو کۀ زۀ مړ شوم، ۱۵ نو زما د خاندان
سره هم د همیشه دپاره وفادار اوسه. او چې کله مالِک خُدائ

ستا ټول دشمنان د زمکې د مخ نه ورک کړی، ۱۶ نو زمونږ
د يو بل سره وعده دې بيا هم نۀ ماتيږی. کۀ دا ماته شی، نو
مالِک خُدائ به تا له سزا درکړی.“ ۱۷ يونتن د داؤد نه يو
ځل بيا وعده واخستله چې د هغۀ سره به مينه کوې، ځکه
چې يونتن د داؤد سره د خپل ځان په شان مينه کوله. ۱۸
بيا يونتن هغۀ ته ووئيل، ”سبا د نوې مياشتې اختر دے، کۀ تۀ
د روټۍ په دسترخوان باندې نۀ يې نو پته به ولګی. ۱۹ سبا نه
بل سبا هغه ځائ ته لاړ شه چرته چې تۀ مخکښې پټ شوے
وې او د ګټ سره اِنتظار وکړه. ۲۰ بيا به زۀ هغه ګټ په
دريو غشو باندې وولم چې دا ګنې نښه ده. ۲۱ بيا به زۀ خپل
نوکر ته ووايم چې لاړ شه او غشی وګوره. او کۀ زۀ هغۀ ته
ووايم چې ګوره، غشی ستا دې طرف ته دی، راوايخله، نو د
دې مطلب به دا وی چې تۀ بچ يې او بهر راشه. زۀ په ژوندی
مالِک خُدائ قسم خورم چې تا ته به هيڅ خطره نۀ وی. ۲۲
خو کۀ زۀ هغۀ ته ووايم چې وړاندې لاړ شه غشی ستا نه
مخکښې دی، نو مطلب به دا وی چې ځان وباسه، ځکه چې
مالِک خُدائ تا ليږی. ۲۳ د هغې دپاره چې مونږ د يو بل
سره وعده کړې ده، نو مالِک خُدائ دې وکړی چې دا وعده
مونږ د همېشه دپاره پوره کړُو.“ ۲۴ نو داؤد په پټو کښې پټ
شو. او د نوې مياشتې په اختر باندې ساؤل بادشاه روټۍ له
راغلو. ۲۵ او د ديوال سره په خپل ځائ باندې کښېناستو.
ابنير ورسره کښېناستو او يونتن ورته مخامخ کښېناستو. او د
داؤد ځائ خالی وو، ۲۶ خو ساؤل په هغه ورځ باندې هيڅ
هم ونۀ وئيل، ځکه چې د هغۀ خيال دا وو چې هغه د څۀ وجې
نه پليت شوے دے او هغه بېشکه ناپاک دے. ۲۷ په بله
ورځ، د نوې مياشتې اختر پسې ورځ باندې، د داؤد ځائ بيا

هم خالي وو او ساؤل د يونتن نه تپوس وکړو، ”داؤد ولې نۀ
پرون روټئ له راغلے وو او نۀ نن راغلو؟“ ۲۸ يونتن جواب
ورکړو، ”هغۀ ما ته سوال وکړو چې هغه پرېږدم چې بيت‌لحم
ته لاړ شی. ۲۹ هغۀ ووئيل چې مِهربانی وکړه او ما پرېږده
چې لاړ شم ځکه چې زمونږ خاندان په ښار کښې قربانی
کوی او ورور مې حُکم راکړو چې هلته موجود شه. کۀ تۀ زما
نه خوشحال يې نو ما پرېږده چې زما خپلوان وګورم. نو دا
وجه ده چې هغه ستا په دسترخوان باندې په خپل ځائ باندې
نشته.“ ۳۰ ساؤل يونتن ته سخت غصه وو او ورته يې
ووئيل، ”تۀ د يوې سرکشې او بې‌وفا ښځې زوئ يې. اوس ما
ته دا پته ده چې تۀ د داؤد ملګرتيا کوې او د خپلې مور او د
خپل ځان بې‌عزتی کوې. ۳۱ تا ته دا پته نۀ لګی څۀ چې تر
کومې پورې داؤد ژوندے وی، نو تۀ به هيڅکله د دې مُلک
بادشاه نۀ شې؟ اوس لاړ شه او هغه دلته راوله، هغه به خامخا
وژلے شی.“ ۳۲ يونتن جواب ورکړو، ”هغه به ولې مری؟
هغۀ څۀ کړی دی؟“ ۳۳ او په دې ساؤل خپله نيزه په يونتن
ورګزار کړه چې وې وژنی او يونتن ته پته ولګېده چې پلار يې
په رښتيا سره د داؤد د وژلو اراده لری. ۳۴ نو يونتن په
غصه کښې د دسترخوان نه پاڅېدو او په هغه ورځ يې هيڅ هم
ونۀ خوړل چې د نوې مياشتې د اختر دوېمه ورځ وه. هغه ډېر
زيات خفه وو ځکه چې د هغۀ پلار ساؤل د داؤد بې‌عزتی
کړې وه. ۳۵ په وريسې سحر يونتن پټو ته لاړو چې د داؤد
سره مِلاو شی، لکه چې څنګه هغوئ دا وخت مقرر کړے
وو. او د ځان سره يې يو هلک هم بوتلو ۳۶ او هغۀ ته يې
ووئيل، ”منډه کړه او چې زۀ کوم غشی ولم نو هغه لټوه.“
هلک منډه کړه او يونتن د هغۀ نه مخکښې يو غشے ووېشتو.

۳۷ کله چې هلک هغه ځائ ته ورسېدو چرته چې غشے
غورزېدلے وو، نو یونتن ورته آواز وکړو، ”غشے نور هم
مخکښې دے، ۳۸ دلته مۀ ایسارېږه، زر زر لاړ شه.“ نو
هلک غشے راواخستلو او خپل نېک ته راواپس شو، ۳۹ او
د دې پته ورته نۀ وه چې د دې مطلب څۀ دے، صِرف یونتن
او داؤد ته پته وه. ۴۰ یونتن خپله وسله هلک له ورکړه او
ورته یې ووئیل چې دا ښار ته واپس یوسه. ۴۱ کله چې هلک
لاړو، نو داؤد د ګټ د شا نه راپاڅېدو، هغه پړمخې په زمکه
پرېوتو او درې ځل ورته د عزت نه ټيټ شو. کله چې هغوئ
یو بل ښکلول نو هغۀ او یونتن دواړو ژړل، د داؤد خفګان د
یونتن نه هم زیات وو. ۴۲ بیا یونتن داؤد ته ووئیل، ”په خېر
سره لاړ شه، مالِک خُدائ دې وکړی چې زما او ستا او زما
او ستا د اولاد تر مینځه هغه مقدسه وعده قائمه وی چې مونږ
د یو بل سره کړې ده.“ بیا داؤد لاړو او یونتن ښار ته واپس
شو.

د حضرت داؤد ساؤل نه تښتېدل

۲۱ ۱ داؤد په نوب کښې اخیمُلک اِمام له لاړو.
اخیمُلک ورله مِلاوېدو دپاره د یرې نه په رپږدېدو راووتلو او
تپوس یې ترې نه وکړو، ”تۀ یواځې ولې یې او چې یو کس هم
درسره نشته؟“ ۲ داؤد جواب ورکړو، ”زۀ د بادشاه د یو
کار دپاره دلته راغلے یم، هغۀ ما ته وئیلی دی چې هیچا ته
پته ونۀ لګی چې زۀ هغۀ د څۀ دپاره رالېږلے یم. ما خپلو
فوجیانو ته وئیلی دی چې په یو بل ځائ کښې زما سره مِلاو
شی. ۳ تا سره د خوراک څۀ شته؟ ما له پینځۀ روټۍ راکړه

یا کۀ نور څۀ درسره وی نو راپې کړه." ۴ اِمام ورته ووئيل،
"زما سره صِرف مقدسه روټۍ ده، عامه روټۍ راسره نشته،
کۀ ستا سړو په دې نزدې وخت کښې ځان د ښځو نه ساتلے
وی نو تاسو دا خوړے شئ." ۵ داؤد جواب ورکړو،
"بېشکه، دوئ ځان ساتلے دے، زما سړی همېشه خپل
ځانونه پاک ساتی تر دې پورې کۀ هغوئ په يو عام کار پسې
هم ځی، او نن مونږ خومره په خاص کار پسې راوتلی يُو."
۶ نو اِمام داؤد له مقدسه روټۍ ورکړه، ځکه چې د هغۀ
سره صِرف هم هغه روټۍ وه چې کومه مالِک خُدائ ته پېش
کړے شوې وه، کومه چې د مقدس مېز نه لرې کړے شوې
وه او د هغې په ځائ تازه روټۍ اېښے شوې وه. ۷ نو د
ساؤل مشر شپون دوئيګ ادومے په هغه ورځ د مالِک خُدائ
په حضور کښې د عبادت دپاره ايسار وو. ۸ داؤد اخيمُلک
ته وفرمائيل، "تا سره نېزه يا تُوره شته؟ د بادشاه د حُکم په
وجه زۀ دومره په تېزئ لاړم چې ما ته دومره وخت هم مِلاو
نۀ شو چې زۀ خپله تُوره يا بل څۀ راواخلم." ۹ اخيمُلک
ورته ووئيل، "زما سره د فلستی جوليت تُوره ده، کوم چې تا
د ايله په مېدان کښې وژلے وو، د دې پېش بند نه وروستو په
کپړه کښې تاو ده. کۀ تۀ غواړې نو راوايخله، صِرف هم دغه
يوه وسله شته." داؤد ورته وفرمائيل، "راپې کړه. د دې نه ښۀ
وسله نشته." ۱۰ نو داؤد هلته نه لاړو او د ساؤل نه وتښتېدو
او د جات بادشاه اکيس له لاړو. ۱۱ د بادشاه آفسرانو
اکيس ته ووئيل، "دا هغه داؤد نۀ دے څۀ، کوم چې د خپل
مُلک بادشاه دے؟ دا هغه سړے دے چې کله ښځې ګډېدې
نو په سندرو کښې يې وئيل چې ساؤل زرګونه وژلی دی، خو
داؤد يو په لس د هغې نه زيات وژلی دی." ۱۲ د هغوئ

خبرو په داؤد باندې ډېر زيات اثر وکړو او هغه د جات اکيس بادشاه نه ډېر زيات ويرېدو. ۱۳ نو چې کله هغوئ هلته وُو، داؤد به خپل چال چلن بدلولو او چې کله به هغوئ ورته کتل نو د ځان نه به يې ليونے جوړولو، هغۀ به د ښار په دروازو کرښې وهلې او په ږيره به يې لاړې بهېدلې. ۱۴ نو اکيس خپلو آفسرانو ته ووئيل، "ګورئ، هغه سړے ليونے دے. دا مو ما له ولې راوستلو؟ ۱۵ مونږ سره د ليونو کمے نشته نو بيا زۀ ولې دے په خپل کور کښې پرېږدم؟"

د اِمامانو قتلِ عام

۲۲ ۱ داؤد د جات ښار نه وتښتېدو او د عدولام ښار ته نزدې يو غار ته لاړو. کله چې د هغۀ وروڼه او نور خاندان خبر شو چې هغه هلته دے، نو هغوئ ورسره مِلاو شول. ۲ کوم خلق چې په تکليف کښې وُو، قرضدارى وُو يا خفه وُو نو هغوئ ورغلل، دا تقريباً ټول څلور سوه سړى وُو او هغه د هغوئ مشر شو. ۳ داؤد د هغه ځائ نه په موآب کښې مصفاه ته لاړو او د موآب بادشاه ته يې ووئيل، "بادشاه سلامت زما مور او پلار پرېږده چې راشى او تا سره تر هغې پورې ايسار وى چې ما ته پته ولګى چې خُدائ پاک به زما دپاره څۀ کوى." ۴ نو داؤد خپل مور پلار د موآب بادشاه سره پرېښودل او چې کله داؤد په محفوظ ځائ کښې پټ وو نو هغوئ هلته ايسار وُو. ۵ بيا جاد پيغمبر داؤد له راغلو او ورته يې وفرمائيل، "دلته مۀ ايسارېږه، او سمدستى د يهوداه مُلک ته لاړ شه." نو داؤد روان شو او د حارت ځنګل ته لاړو. ۶ يوه ورځ ساؤل په جبعه کښې په غرۀ باندې د غز د

ونې لاندې ناست وو، نېزه يې په لاس کښې وه او خپل ټول
آفسران ترې نه ګېرچاپېره ولاړ وُو. هغه خبر شو چې داؤد او
د هغهٔ سړی پېدا شوی دی، ٧ نو هغهٔ خپلو آفسرانو ته
ووئيل، ”د بنيامين سړو غوږ ونيسئ. ستاسو خيال دا دے څهٔ
چې داؤد به تاسو ټولو له پټی او د انګورو باغونه درکړی؟ او
د خپل لښکر آفسران به مو جوړ کړی؟ ٨ هم دغه وجه ده
څهٔ چې تاسو زما خِلاف منصوبه جوړَوئ؟ ستاسو نه يو
کس هم ما ته ونهٔ وئيل چې زما خپل زوئ د داؤد سره اِتحاد
کړے دے. هيچا سره زما فکر نشته او نهٔ ما ته وائی چې زما
خپل سړے يعنې داؤد په دې منصوبه کښې لګيا دے چې زما
د وژلو موقع لټوی او زما خپل زوئ د هغهٔ ډاړګيرنه کوی.“
٩ دوئيګ ادومے هلته د ساؤل آفسرانو سره ولاړ وو او
وې وئيل، ”کله چې داؤد په نوب کښې د اخيطوب زوئ
اخيمُلک له تلو نو هغه ما وليدو. ١٠ اخيمُلک د مالِک
خُدائ نه تپوس وکړو چې داؤد څهٔ وکړی او بيا هغهٔ داؤد له
خوراک او د جوليت فلستی تُوره ورکړه.“ ١١ نو ساؤل
بادشاه اخيمُلک اِمام او د هغهٔ ټول خپلوان راوغوښتل، کوم
چې په نوب کښې اِمامان وُو او هغوئ ورله راغلل. ١٢
ساؤل اخيمُلک ته ووئيل، ”اخيمُلکه، خبره واوره.“ نو هغهٔ
ورته وفرمائيل، ”بادشاه سلامت وايه.“ ١٣ ساؤل ترې نه
تپوس وکړو، ”تهٔ او د يَسی زوئ زما خِلاف ولې منصوبه
جوړَوئ؟ تاسو هغهٔ له خوراک او تُوره ولې ورکړه او د هغهٔ
دپاره مو د خُدائ پاک سره مشوره ولې وکړه؟ نو هغهٔ زما
خِلاف سرکشی وکړه او هغهٔ زما خِلاف نن لاره نيولې ده.“
١٤ اخيمُلک ورته وفرمائيل، ”ستا په ټولو نوکرانو کښې د
داؤد په شان وفادار څوک دے؟ هغه د بادشاه زوم دے، ستا

د ټولو محافظانو فوجيانو مشر دے او ستا په دربار کښې ډېر
زيات عزتمند دے. ۱۵ آو، ما څو ځلې د هغهٔ دپاره د خُدائ
پاک سره مشوره کړې ده، نو بادشاه سلامت، تهٔ د دې خبرې
اِلزام په ما او زما په خاندان مهٔ لګوه. زهٔ ستا خِلاف د يوې
منصوبې نه هم نهٔ وم خبر. د دې خبرې نه، زهٔ بېخي خبر نهٔ
يم.“ ۱۶ بادشاه ورته ووئيل، ”اخيمُلکه، تهٔ او ستا ټول
خپلوان به وژلے شئ.“ ۱۷ د هغهٔ سره نزدې چې کوم د هغهٔ
محافظان ولاړ وُو نو هغوئ ته يې ووئيل، ”د مالِک خُدائ
اِمامان ووژنئ. هغوئ د داؤد سره سازش وکړو او ما ته يې
ونهٔ وئيل چې هغه تښتېدلے دے، اګر چې دې ټولو ته پته ده.“
خو د هغهٔ حِفاظت کوونکو د مالِک خُدائ د اِمامانو د وژلو
دپاره په هغوئ باندې لاس اوچتولو نه اِنکار وکړو. ۱۸ نو
ساؤل دوئيګ ته ووئيل، ”تهٔ هغوئ ووژنه.“ او دوئيګ هغوئ
ټول ووژل. په هغه ورځ باندې هغهٔ پينځهٔ اتيا اِمامان ووژل
کوم چې د پيش بند د وړلو حقدار وُو. ۱۹ ساؤل دا حُکم هم
وکړو چې د اِمامانو د ښار نوب ټول اوسېدونکی دې ووژلے
شی، ښځې او سړی، ماشومان او تی رودونکی ماشومان،
څاروی، خرهٔ او ګډې، هر څهٔ ووژلے شول. ۲۰ خو د
اخيمُلک يو زوئ ابياتار وتښتېدو، لاړو او د داؤد سره مِلاو
شو. ۲۱ هغهٔ داؤد ته ووئيل، چې ساؤل د مالِک خُدائ
اِمامان څنګه ووژل. ۲۲ داؤد هغهٔ ته وفرمائيل، ”کله چې ما
دوئيګ په هغه ورځ هلته وليدو، ما ته پته وه چې هغه به
خامخا ساؤل ته ووائی. نو په دې وجه زهٔ ستا د ټولو خپلوانو
د مرګ ذمه وار يم. ۲۳ ما سره ايسار شه او يرېږه مه.
ساؤل مونږ دواړه وژل غواړی، خو تهٔ به ما سره په امن کښې
يې.“

د حضرت داؤد قعیله ښار بچ کول

۲۳ ۱ یوه ورځ داؤد واورېدل چې فلستیان د قعیله په
ښار باندې حمله کوی او د درمند نه رېبلے شوے فصل
پټوی. ۲ نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "زهٔ لاړ شم
څهٔ چې په دې فلستیانو باندې حمله وکړم؟" مالِک خُدائ
ورته وفرمائیل، "آو، په هغوئ حمله وکړه او قعیله بچ کړه."
۳ خو د داؤد سړو هغهٔ ته وفرمائیل، "کهٔ مونږ دلته په
یهوداه کښې یرېږو، نو دا به زمونږ دپاره نوره هم سخته شی
چې قعیله ته لاړ شُو او د فلستیانو په لښکر باندې حمله
وکړُو." ۴ نو داؤد د مالِک خُدائ سره بیا خبره وکړه او
مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، "قعیله ته ورشه، ځکه چې زهٔ به
تا له په فلستیانو باندې فتح درکوم." ۵ نو داؤد او د هغهٔ
سړی قعیله ته لاړل او په فلستیانو یې حمله وکړه، هغوئ ډېر
زیات کسان ووژل او د هغوئ څاروی یې بوتلل. نو داسې
داؤد هغه ښار بچ کړو. ۶ کله چې د اخیمُلک زوئ ابیاتار
وتښتېدو او په قعیله کښې د داؤد سره مِلاو شو، نو هغهٔ د
ځان سره پیش بند یوړو. ۷ ساؤل خبر شو چې داؤد قعیلې
ته تلے دے، نو ساؤل ووئیل، "خُدائ پاک هغه ما له په لاس
کښې راکړے دے. داؤد ځان په خپله ګېر کړو چې هغه یو
داسې ښار ته لاړو چې پخې دروازې لری او تالا کیږی." ۸
نو ساؤل خپل لښکر د جنګ دپاره راوغوښتو، چې قعیلې ته
لاړ شی او داؤد او د هغهٔ لښکر ګېر کړی. ۹ کله چې داؤد
خبر شو چې ساؤل وربانډې د حملې کولو منصوبه جوړوی،
نو هغهٔ ابیاتار اِمام ته وفرمائیل، "پیش بند دلته راوړه." ۱۰
بیا داؤد وفرمائیل، "مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه،

ما دا اورېدلی دی چې ساؤل زما يعنې ستا د خِدمت کوونکی په وجه قعيلې ته د راتلو او د دې د ورانېدو منصوبه جوړوی.
١١ د قعيلې اوسېدونکی به ما ساؤل له په لاس کښې ورکړی شۀ؟ ساؤل به په رښتيا راشی شۀ لکه چې ما اورېدلی دی؟ مالِکه خُدايه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زۀ تا ته سوال کوم او ما له جواب راکړه.“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو، ساؤل به راځی.“ ١٢ داؤد بيا تپوس وکړو، ”د قعيلې اوسېدونکی به ما او زما سړی ساؤل له په لاس کښې ورکوی شۀ؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو، هغوئ به تاسو ورته حواله کوی.“ ١٣ نو داؤد او د هغۀ سړی چې تقريباً ټول شپږ سوه وُو د قعيلې نه سمدستی لاړل او د يو ځائ نه بل ځائ ته تلل. کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد د قعيلې نه تښتېدلے دے، نو هغۀ خپله منصوبه پرېښوده.

حضرت داؤد د غرونو په مُلک کښې

١٤ داؤد د زيف سره نزدې په صحرا کښې، د غرونو په مُلک کښې په محفوظ ځائ کښې ايسار شو. ساؤل به هر وخت هغه لټولو، خو خُدائ پاک داؤد هغۀ له په لاس نۀ ورکولو. ١٥ کله چې داؤد د زيفه سره نزدې په صحرا کښې، په حورِش کښې وو نو پته ورته ولګېده چې ساؤل د هغۀ په مرګ پسې راوتلے دے. ١٦ يونتن هغۀ له هلته ورَغلو او داؤد يې زړَور کړو چې خُدائ پاک ستا مل دے، ١٧ او ورته يې ووئيل، ”مۀ يرېږه، زما پلار ساؤل تا ته نقصان نۀ شی دررسولے. هغۀ ته ښه پته ده چې تۀ به د بنی اِسرائيلو بادشاه يې او زۀ به په تا پسې دوېم کس يم.“ ١٨ هغوئ دواړو د يو بل سره د مالِک خُدائ په نوم باندې تړون

وکړو. داؤد په حورِش کښې ایسار شو او یونتن خپل کور ته
لاړو. ۱۹ د زیف څۀ خلق په جبعه کښې ساؤل له لاړل او
ورته یې ووئیل، ”داؤد زمونږ په علاقه حورِش کښې د حکیله
په غرۀ باندې پټ دے، چې دا د یشیمون صحرا جنوبی
حِصه ده. ۲۰ بادشاه سلامت، مونږ ته پته ده چې تۀ هغه
نیول غواړې، نو زمونږ علاقې ته راشه او مونږ به یې ونیسو او
تا ته به یې حواله کړُو.“ ۲۱ ساؤل ورته ووئیل، ”مالِک
خُدائ دې تاسو له برکت درکړی ځکه چې تاسو په ما ډېر
مِهربانه يئ. ۲۲ لاړ شئ او یو ځل یې بیا وګورئ، دا خبره
صفا کړئ چې هغه چرته دے او هغه هلته چا لیدلے دے. ما
اورېدلی دی چې هغه ډېر چالاک دے. ۲۳ بلکل هم هغه
ځایونه ولټوئ چرته چې هغه پټ دے او خامخا سیدها ما له
واپس خبر راوړئ. بیا به زۀ ستاسو سره لاړ شم او کۀ هغه تر
اوسه پورې په هغه علاقه کښې وی، نو هغه به زۀ رانیسم، تر
دې پورې چې د یهوداه ټول مُلک به ورپسې لټوم.“ ۲۴ نو
هغوئ روان شول او د ساؤل نه مخکښې زیف ته واپس
راورسېدل. داؤد او د هغۀ سړی د معون په صحرا کښې وُو،
چې د یشیمون صحرا په جنوبی حِصه کښې خُشک مېدان
دے. ۲۵ ساؤل او د هغۀ سړی د داؤد لټولو دپاره روان
شول، خو هغه د دې نه خبر شو او د معون په صحرا کښې د
ګټو یو غر ته لاړل او هلته ایسار شو. کله چې ساؤل د دې نه
خبر شو نو هغه په داؤد پسې لاړو. ۲۶ ساؤل او د هغۀ سړی
د غرۀ په یو طرف باندې وُو او داؤد او د هغۀ سړی د غرۀ په
بل طرف باندې وُو. داؤد تېزی کوله چې د ساؤل نه لرې شی،
خو ساؤل دومره ورنزدې شو چې داؤد او د هغۀ لښکر یې
نیولے هم شول. ۲۷ نو هم په هغه وخت یو پیغام وړونکے

راورسېدو او ساؤل ته يې ووئيل، ”فوراً راواپس شه. فلستيان په مُلک حمله کوی.“ ۲۸ نو ساؤل په داؤد پسې نور لا نۀ ړو او د فلستيانو سره جنګ کولو دپاره لاړو. نو دا ځکه د هغه ځائ نوم د تښتېدو ګټ شو. ۲۹ داؤد روان شو او د عين‌جدی علاقې ته لاړو، هلته په محفوظ ځايونو کښې اوسېدو.

حضرت داؤد د ساؤل ژوند بچ کول

۲۴ ۱ کله چې ساؤل د فلستيانو سره جنګ کولو نه راواپس شو، نو هغه خبر شو چې داؤد د عين‌جدی په صحرا کښې دے. ۲ ساؤل د بنی اِسرائيلو نه درې زره تکړه فوجيان ځان سره کړل او د ځنګلی چېلۍ ګټو نمرخاتۀ طرف ته په داؤد او د هغۀ په سړو پسې روان شو. ۳ هغه د لارې په غاړه د ګډو شپول سره نزدې يو غار ته راغلو او اودس يې مات کړو. داسې هم په هغه غار کښې وشول چې په کوم غار کښې داؤد او د هغۀ سړی شاته حِصه کښې پټ وُو. ۴ د داؤد سړو غلی شان هغۀ ته وفرمائيل، ”دا ستا دپاره يوه موقع ده. مالِک خُدائ تا ته فرمائيلی دی چې هغه به تا له ستا دشمن په لاس کښې درکړی او چې بيا دې څۀ خوښه وی نو هغه ورسره کولے شې.“ داؤد غلے لاړو او د ساؤل د چُوغې نه يې يوه ټُکړه پرې کړه خو ساؤل ته د دې پته ونۀ لګېده. ۵ خو خپل ضمير داؤد ملامته کړو ځکه چې هغۀ د ساؤل د چُوغې نه يوه ټُکړه پرې کړې وه، ۶ او هغۀ خپلو سړو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ دې ما د دې نه وساتی چې زۀ خپل نېک ته څۀ نقصان ورسوم، کوم چې مالِک خُدائ خوښ

کړے دے. زۀ خو به هغۀ ته نقصان نۀ رسوم، ځکه چې هغه
بادشاه دے او مالِک خُدائ هغه خوښ کړے دے.“ ۷ نو
داؤد خپل سړی دې ته راضی کړل چې هغوئ به په ساؤل
حمله نۀ کوی. ساؤل پاڅېدو، د غرۀ نه روان شو او په خپله
مخه لاړو. ۸ نو داؤد ورپسې لاړو او آواز يې ورته وکړو،
”بادشاه سلامت.“ ساؤل راوګرځېدو او داؤد د عزت نه زمکې
ته ټيټ شو ۹ او وې فرمائيل، ”تۀ هغه خلقو ته غوږ ولې
نيسې چې کوم وائی چې زۀ تا ته د نقصان رسولو کوشش
کوم؟ ۱۰ تا په خپله وليدل چې مالِک خُدائ تۀ اوس په
دې غار کښې ما له په لاس کښې راکړې. زما څۀ سړو ما ته
ووئيل چې زۀ تا ووژنم، خو ما درته د رحم په نظر وکتل او
ومې وئيل چې زۀ خو به تا ته نقصان نۀ رسوم، ځکه چې تۀ
هغه څوک يې چې مالِک خُدائ بادشاه خوښ کړے يې. ۱۱
وګوره زما پلاره، د خپلې چُوغې ټُکړه وګوره چې زما په لاس
کښې ده. ما تۀ وژلے شوې، خو صِرف ما دا ټُکړه پرې کړه.
په کار دی چې تۀ دا ومنې چې ما ستا خِلاف د بغاوت يا تا ته
د نقصان رسولو خيال هم نۀ دے کړے. او تۀ ما د وژلو
دپاره نيسې، اګر چې ما درسره هيڅ بد نۀ دی کړی. ۱۲
مالِک خُدائ دې اِنصاف وکړی چې په مونږ کښې څوک په
غلطه دے. زما خِلاف دې چې کوم کار کړے وی نو مالِک
خُدائ دې د هغې سزا درکړی، خو زۀ به تا ته هيڅ نقصان نۀ
رسوم. ۱۳ لکه د مشرانو د خولو خبره ده، ”د بدعملو هر
کار بد وی.“ خو زۀ به تا ته نقصان نۀ رسوم. ۱۴ ګوره، د
بنی اِسرائيلو بادشاه د چا د وژلو کوشش کوی؟ ګوره، هغه په
چا پسې شوے دے؟ په يو مړ سپی پسې، په يوې ورَږې پسې.
۱۵ مالِک خُدائ به اِنصاف وکړی او هغه به فيصله وکړی

چې په مونږ کښې څوک په غلطه دے. هغه دې مسئلې ته
وګورى، زما حِفاظت دې وکړى او ما دې ستا د لاس نه بچ
کړى.“ ۱۶ کله چې داؤد خبرې ختمې کړې، نو ساؤل
ووئيل، ”دا تهٔ يې داؤده، زما زويه؟“ او هغه په ژړا شو. ۱۷
بيا هغهٔ داؤد ته وفرمائيل، ”تهٔ په حقه يې او زهٔ په ناحقه يم. تهٔ
ما سره ډېر ښهٔ يې، اګر چې ما تا سره ډېر بد کړى دى. ۱۸
تا نن ما ته وښودل چې تهٔ ما سره څومره ښهٔ يې، ځکه چې تا
زهٔ ونهٔ وژلم، تر دې پورې چې مالِک خُدائ زهٔ تا له په لاس
کښې درکړم. ۱۹ يو سړے څو ځلې خپل دشمن نيسى او
بيا يې د نقصان رسولو نه بغېر پرېږدى؟ تا چې نن ما سره
څهٔ کړى دى مالِک خُدائ دې تا له د هغې اجر درکړى. ۲۰
نو زما يقين دے چې تهٔ به د اِسرائيل بادشاه يې او بادشاهى
به ستا د اختيار لاندې قائمه وى. ۲۱ خو تهٔ ما سره د مالِک
خُدائ په نوم لوظ وکړه چې تهٔ به زما اولاد ته هيڅ نقصان نهٔ
رسوې، نو داسې به زما او زما د خاندان نوم بيخى نهٔ
هېرېږى.“ ۲۲ نو داؤد د ساؤل سره هغه لوظ وکړو. نو
ساؤل واپس کور ته لاړو او داؤد او د هغهٔ سړى محفوظو
ځايونو ته لاړل.

د سموئيل مرګ

۲۵ ۱ نو سموئيل مړ شو او ټول بنى اِسرائيليان راغونډ
شول او په هغهٔ يې د غم ژړا وکړه. بيا هغوئ هغه په راما
کښې په خپل خاندانى قبر کښې ښخ کړو.

حضرت داؤد او ابيجيل

د هغې نه پس، داؤد د فاران صحرا ته لاړو. ۲-۳ د کالب
د قبيلې يو سړے وو چې نوم يې نابال وو، چې هغه د معون د
ښار وو او هغۀ د کرمل ښار سره نزدې خپله زمکه لرله. هغه
مالداره سړے وو، درې زره ګډې او زر چيلۍ يې وې. د هغۀ
ښځه ابيجيل ښائسته او هوښياره وه، خو هغه سخت او
شوم سړے وو. نابال په کرمل کښې د خپلو ګډو نه وړۍ
کلولې، ۴ او داؤد، څوک چې په صحرا کښې وو د دې نه
خبر شو چې نابال د خپلو ګډو نه وړۍ کلولې، ۵ نو هغۀ
لس زلمی د دې حُکم سره وليږل چې کرمل ته لاړ شئ، نابال
ولټوئ او زما سلام ورورسوئ. ۶ هغۀ ته ووايئ،
”خوشحاله او ژوندے اوسې، په تا او ستا په کور دې سلامتی
وی او په هغه هر څۀ دې سلامتی وی چې تۀ يې لرې. ۷
هغۀ اوريدلی دی چې تۀ د خپلو ګډو وړۍ کلوې او هغۀ
غوښتل چې تا ته دا پته ولګی چې کله ستا شپانۀ مونږ سره
وُو نو مونږ هغوئ ته څۀ نقصان نۀ دے رسولے. کله چې
هغوئ په کرمل کښې وُو نو هيڅکله د هغوئ يو څيز هم نۀ
دے پټ کړے شوے. ۸ تۀ د خپلو سړو نه تپوس وکړه او
هغوئ به تا ته هم دغه شان ووائی. نو تۀ به مونږ سره ښيګړه
وکړې څۀ، ځکه چې مونږ د اختر په ورځ راغلی يُو؟ تۀ مونږ
يعنې ستا خِدمت کوونکو او خپل دوست داؤد له څۀ راکړه.“
۹ د داؤد زلمی راورسيدل او د داؤد دا پيغام يې نابال له
ورکړو. او هغوئ هلته اِنتظار وکړو، ۱۰ او آخر نابال جواب
ورکړو چې، ”داؤد څوک دے؟ د يَسی زوئ څوک دے؟ نن
سبا ډير نوکران د خپلو نيکانو نه تښتی. ۱۱ زۀ روټۍ، اوبۀ

او هغه څناور ولې یوسم چې ما د خپلو نوکرانو دپاره حلال
کړی دی چې هغه سړو له یې ورکړم چې ما ته پته هم نشته
چې هغوئ د کوم ځائ نه راغلی دی.“ ۱۲ د داؤد سړی
واپس راغلل او چې نابال ته وئیلی وُو نو هغه یې ورته ووئیل.
۱۳ داؤد خپلو سړو ته وفرمائیل، ”هر یو سړے خپلې تُورې
وتړئ.“ هغهٔ حُکم ورکړو او هغوئ ټولو تُورې وتړلې. داؤد په
خپله هم تُوره وتړله او تقریباً د خپلو څلورو سوو سړو سره
لاړو، چې دوه سوه سړی یې وروستو د سامان سره
پرېښودل. ۱۴ د نابال یو نوکر د نابال ښځې ابیجیل ته
ووئیل، ”تهٔ خبر یې؟ داؤد د صحرا نه پېغام وړُونکی رالیږلی
دی چې زمونږ نیک ته سلام ووائی، خو هغهٔ یې بې‌عزتی
وکړه. ۱۵ خو هغوئ زمونږ سره ډېر ښهٔ وُو، هغوئ مونږ
کله هم نهٔ یُو تنګ کړی او مونږ به هر وخت د هغوئ سره په
پټو کښې وُو او زمونږ یو څیز هم نهٔ دے پټ کړے شوے.
۱۶ هغوئ شپه او ورځ زمونږ حِفاظت کولو او چې کله هم
مونږ د هغوئ سره وُو نو هغوئ زمونږ د رَمو حِفاظت کولو.
۱۷ دا زمونږ د نیک او د هغهٔ د مکمل خاندان دپاره د تباهۍ
سبب جوړېدے شی. هغه دومره بداخلاقه سړے دے چې د
هیچا خبره به هم نهٔ اوری.“ ۱۸ ابیجیل زر زر دوه سوه
روټۍ راټولې کړې، دوه د میو نه ډکې مشکیزې، پینځهٔ حلال
شوی ګډان او لس کلو وریتې دانې، سل د کشمشو موټۍ او
دوه سوه موټۍ د اوچو اینځرو یې واخستل او په خرونو یې
بار کړل. ۱۹ بیا هغې نوکرانو ته ووئیل، ”تاسو مخکښې ځئ
او زهٔ به په تاسو پسې درځم.“ خو هغې خپل خاوند ته هیڅ هم
ونهٔ وئیل. ۲۰ هغې خپل خر د غرهٔ په لمن کښې په تاو راتاو
لاره باندې روان کړے وو چې ناڅاپه هغه د داؤد او د هغهٔ د
سړو سره مِلاو شوه چې د هغې طرف ته راروان وُو. ۲۱

داؤد دا سوچ کولو چې، ”ما په دې صحرا کښې د دې کس د
جائيداد حِفاظت ولې وکړو؟ د هغهٔ يو څيز مې هم ورکېدلو ته
نهٔ دے پرېښے او چې ما د هغهٔ سره کوم مدد کړے دے نو
د هغې بدله داسې راکوی. ٢٢ خُدائ پاک دې ما ووژنی کهٔ
ما هغه ټول سړی د سحر نه مخکښې ونهٔ وژل.“ ٢٣ کله چې
ابیجیل داؤد وليدو، نو هغه زر زر راکوزه شوه او خپل ځان
يې په زمکه وغورزولو ٢٤ او د داؤد په پښو کښې پرېوته او
هغهٔ ته يې ووئيل، ”يواځې ما قصوروواره وګڼه، خپلې وينځې
له د خبرو کولو اجازت ورکړه او چې ستا وينځه څهٔ وئيل
غواړی نو صاحِبه، هغې ته غوږ ونيسه. ٢٥ صاحِبه، د دې
بېکاره سړی نابال خبره مهٔ اوره. هغه په رښتيا هم هغه شے
دے لکه چې څنګه يې نامه ده، کم عقل. صاحِبه، کله چې
ستا نوکران راورسېدل نو زهٔ هلته نهٔ وم. ٢٦ دا مالِک خُدائ
وو چې هغهٔ د بدل اخستلو نه او تهٔ يې د خپلو دشمنانو د
وژلو نه ساتلے يې. او اوس زهٔ تا ته په ژوندی مالِک خُدائ
قسم خورم چې ستا دشمنان او هر څوک چې تا ته نقصان
رسوی هغوئ له به د نابال په شان سزا ورکړے شی. ٢٧ نو
اوس، چې ستا وينځې کومه تُحفه تا له راوړې ده هغه قبوله
کړه او خپلو زلمو له يې ورکړه. ٢٨ صاحِبه، کهٔ ما څهٔ
قصور کړے وی نو ما معاف کړه. مالِک خُدائ به ستا او
ستا د بچو بادشاهی قائمه ساتی، ځکه چې زما نيک د مالِک
خُدائ دپاره جنګونه کوی، او چې تر کومې پورې تهٔ ژوندے
يې نو تهٔ دې بد عمل ونهٔ کړې. ٢٩ کهٔ څوک په تا باندې
حمله کوی او ستا د وژلو کوشش کوی، نو مالِک خُدائ ستا
خُدائ پاک به تا داسې بچ ساتی لکه چې څوک د قيمتی
خزانې حِفاظت کوی. او هغه به ستا دشمنان داسې

وغورزوی لکه چې څوک په لینده کښې کاڼے لړه کوی. ۳۰
او کله چې مالِک خُدائ هغه ټول ښۀ کارونه کړی وی لکه
څنګه یې چې تا سره وعده کړې ده او تۀ یې د بنی اِسرائیلو
مشر جوړ کړے یې، ۳۱ نو صاحِبه، تۀ به پښېمانه نۀ یې او
نۀ به په زړۀ کښې خفه یې، چې بغېر د څۀ وجې نه دې خلق
وژلی وی یا دې خپله بدله اخستې وی. او کله چې مالِک
خُدائ برکت درکړی، نو مِهربانی وکړه چې خپله خِدمت
کوونکې هېره نۀ کړې.“ ۳۲ داؤد ابیجیل ته وفرمائیل، ”د
مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک صِفت دې وی چې
هغۀ نن تۀ زما سره مِلاوېدو له راولېږلې. ۳۳ ستا د
هوښیارتوب دپاره دې د خُدائ پاک شُکر وی او د هغې دپاره
چې تا نن وکړل چې د وینې تویولو د جرم او د خپل بدل
اخستلو نه دې وساتلم. ۳۴ مالِک خُدائ زۀ تا ته د نقصان
رسولو نه ساتلے یم. خو زۀ د بنی اِسرائیلو په ژوندی خُدائ
پاک قسم خورم کۀ تۀ ما سره مِلاوېدو له زر زر نۀ وې
راغلې، نو د سحر پورې به د نابال ټول سړی مړۀ شوی وُو.“
۳۵ بیا داؤد هغه څۀ قبول کړل چې هغې راوړی وُو او هغې
ته یې وفرمائیل، ”په خېر سره واپس کور ته لاړه شه. ما ستا
خبره اورېدلې ده او ستا عرض مې منلے دے.“ ۳۶
ابیجیل واپس نابال له لاړه، هغه په کور کښې وو او داسې
روټۍ یې کړې وه چې د بادشاهانو سره سمون خوری. هغه په
نشه کښې وو او ښۀ په سور کښې وو، نو هغې تر سحره
پورې هغۀ ته هیڅ هم ونۀ وئیل. ۳۷ بیا کله چې د هغۀ نه نشه
لاړه، نو هغې ورته هر څۀ ووئیل. هغه فالج ووهلو او مکمل
شل شو. ۳۸ تقریباً لس ورځې وروستو مالِک خُدائ نابال
ووهلو او مړ شو. ۳۹ کله چې داؤد خبر شو چې نابال مړ

شو، نو هغهٔ وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی.
هغهٔ د نابال نه زما د بېعزتۍ بدله اخستې ده او زهٔ يعنې خپل
خِدمت کوونکے يې د غلط کار نه ساتلے يم. مالِک خُدائ
نابال له د هغهٔ د بدعملۍ سزا ورکړې ده.“ بيا داؤد ابىجيل له
خبر ورولېږلو چې زما سره وادهٔ وکړه. ۴۰ د هغهٔ نوکران په
کرمل کښې هغې له ورغلل او ورته يې ووئيل، ”داؤد مونږ
رالېږلی يُو چې تا بوځُو او د هغهٔ ښځه شې.“ ۴۱ ابىجيل سر
زمکې ته ټيټ کړو او وې وئيل، ”زهٔ د هغهٔ وينځه يم، زهٔ د
هغهٔ د نوکرانو د پښو وينځلو دپاره تياره يم.“ ۴۲ هغه زر زر
پاڅېده او په خر سوره شوه. پينځهٔ نوکرانې ورسره وې، هغه
د داؤد د نوکرانو سره لاړه او د هغهٔ ښځه شوه. ۴۳ داؤد د
يزرعيل اخينوعم هم وادهٔ کړې وه او دواړه يې ښځې شوې.
۴۴ په دې دوران کښې، د داؤد چې کومه ښځه وه او د
ساؤل لور وه، ساؤل هغه د داؤد نه خلاصه کړه او د ليس
زوئ فلطی له ورکړه. فلطی د جليم د ښار وو.

د حضرت داؤد د ساؤل ژوند بيا بچ کول

۲۶ ۱ بيا د زيف يو څو سړی په جبعه کښې ساؤل له
راغلل او ورته يې ووئيل چې، ”داؤد د يشيمون صحرا په غاړه
د حکيله په غرهٔ باندې پټ دے.“ ۲ نو ساؤل سمدستی د
درېو زرو ښو بنی اِسرائيلو فوجيانو سره د زيف صحرا ته
لاړو چې داؤد ولټوی، ۳ او د لارې په غاړه د حکيله په غرهٔ
باندې يې خېمې ولګولې. داؤد تر اوسه پورې په هغه صحرا
کښې وو او کله چې هغه خبر شو چې ساؤل د هغهٔ لټولو له
راغلے دے، ۴ هغهٔ جاسوسان ولېږل او دا يې معلوم کړل

چې ساؤل په رښتيا هلته دے. ۵ نو هغه راووتلو او هم هغه ځائ ته راغلو چرته چې د ساؤل او د ساؤل د لښکر مشر د نير زوئ ابنير ملاست وو. ساؤل په کېمپ کښې دننه څملاستو او د هغهٔ سړو ګېرچاپېره خېمې ولګولې. ۶ بيا داؤد د اخيمُلک حِتى او د يوآب ورور ابيشى (د دوئ مور ضروياه وه) نه تپوس وکړو، "په تاسو دواړو کښې به کوم يو ما سره د ساؤل کېمپ ته لاړ شى؟" ابيشى ورته په جواب کښې ووئيل، "زۀ به درسره لاړ شم." ۷ نو په هغه شپه داؤد او ابيشے د ساؤل خېمو ته ننوتل او وې ليدل چې ساؤل د کېمپ په مينځ کښې ملاست وو او د هغهٔ نېزه د هغهٔ د سر سره نزدې په زمکه کښې ښخه وه. ابنير او فوجيان د هغهٔ نه ګېرچاپېره ملاست وُو. ۸ ابيشى داؤد ته ووئيل چې، "خُدائ پاک تا له خپل دشمن نن په لاس کښې درکړے دے. اوس ما له اجازت راکړه چې هم د هغهٔ خپله نېزه ترې نه په بل مخ بوتو وياسم او صِرف په يو غرب سره به يې داسې کړم چې د زمکې نه به پاڅېدلے نهٔ شى، د دويم ځل وهلو حاجت به يې هم راته نهٔ پېښيږى." ۹ خو داؤد ورته وفرمائيل، "تهٔ هغه مهٔ وژنه. بېشکه مالِک خُدائ به هغه چا له سزا ورکوى چې څوک هم د هغهٔ خوښ کړے شوى بادشاه ته نقصان رسوى." ۱۰ داؤد وفرمائيل، "ما ته پته ده چې مالِک خُدائ به په خپله ساؤل مړ کوى، کهٔ هغه په خپل مرګ مړ شى او يا کهٔ په جنګ کښې مړ شى. ۱۱ مالِک خُدائ دې نهٔ کړى چې هغه چا له د نقصان رسولو کوشش وکړم څوک چې مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. راځئ چې د هغهٔ نېزه او د اوبو منګے راواخلو او لاړ شُو." ۱۲ نو داؤد نېزه او د اوبو منګے واخستلو چې د ساؤل د سر سره نزدې پراتهٔ

وو او هغه او ابيشے لاړل. هيچا دا ونۀ ليدل او نۀ ورته پته
ولګېده چې څۀ وشول او نۀ څوک پاڅېدل، هغوئ ټول په
خوږ خوب اودۀ وُو، ځکه چې مالِک خُدائ په هغه ټولو
باندې دروند خوب راالېږلے وو. ۱۳ بيا داؤد د وادۍ نه
واوړېدو او د بل غر سر ته لاړو، کوم ځائ چې لرې لرې وو او
د خطرې نه بهر وو، ۱۴ او د ساؤل فوجيانو او ابنير ته يې
چغه ووهله، "ابنيره، تۀ زما آواز اورې؟" ابنير تپوس وکړو،
"دا چغې څوک وهى چې بادشاه راپاڅوى؟" ۱۵ داؤد ورته
وفرمائيل، "ابنيره، په بنى اِسرائيلو کښې ستا په شان تکړه
سړے څوک شته؟ نو تۀ خپل نېک يعنې بادشاه ولې نۀ بچ
کوې؟ دا اوس اوس څوک خېمو ته لاړل چې ستا نېک
ووژنى. ۱۶ ابنيره، تۀ په خپله ذمه وارۍ کښې ناکام شوې.
زۀ په ژوندى مالِک خُدائ قسم خورم چې تاسو ټول د مرګ
لائق يئ، ځکه چې تاسو خپل نېک بچ نۀ کړو، کوم چې مالِک
خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. د بادشاه نېزه چرته ده؟ د
اوبو منګے چرته دے چې د هغۀ د سر سره وو؟" ۱۷ ساؤل
د داؤد آواز وپېژندو او تپوس يې ترې نه وکړو، "داؤده، دا تۀ
يې زما زويه؟" داؤد ورته وفرمائيل، "آو، بادشاه سلامت دا
زۀ يم." ۱۸ او هغۀ دا هم وفرمائيل، "زما نېک تر اوسه پورې
په خپل خِدمت کوونکى پسې ولې ګرځى؟ ما څۀ کړى دى؟
ما کوم جرم کړے دے؟ ۱۹ بادشاه سلامت، زۀ چې څۀ
وئيل غواړم نو هغه واوره. کۀ دا مالِک خُدائ وى چې تۀ يې
زما خِلاف کړې، نو يوه نذرانه چې هغۀ ته پېش شى نو کېدے
شى چې د هغۀ فېصله بدله شى، خو کۀ دا انسان کړى وى،
نو په هغوئ دې د مالِک خُدائ لعنت راشى. ځکه چې هغوئ
زۀ د مالِک خُدائ د مُلک نه وشړلم او راته يې ووئيل چې د

پردو معبودانو عبادت کوه. ۲۰ زما وينه دې د مالِک خُدائ
نه لرې په پردۍ خاوره نۀ توئيږى. د بنى اِسرائيلو بادشاه دې
صِرف د يوې ورَږې د لټولو دپاره ولې راشى، لکه څوک چې
په غرونو کښې د زرکې ښکار کوى؟“ ۲۱ ساؤل ورته ووئيل،
”ما ګناه کړې ده. زما زويه، داؤده. واپس راشه، زۀ به تا ته
نقصان نۀ دررسوم، ځکه چې تا نن زما ژوند بچ کړو. زۀ کم
عقل وم، ما يو بد عمل کړے دے.“ ۲۲ داؤد ورته وفرمائيل،
”بادشاه سلامت، ستا نيزه دا ده. ستا يو سړے دې راشى او
دا دې واخلى. ۲۳ مالِک خُدائ هغه چا له اجر ورکوى چې
څوک وفادار او رښتونى وى. نن هغۀ ما له تۀ په لاس کښې
راکړې، خو ما تا ته نقصان ونۀ رسولو، څوک چې مالِک
خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. ۲۴ لکه څنګه چې نن ما ستا
ژوند بچ کړے دے، نو مالِک خُدائ دې هم هغه شان زما
سره هم وکړى او چې د ټولو تکليفونو نه مې خلاص کړى.“
۲۵ ساؤل داؤد ته ووئيل، ”زما زويه، خُدائ پاک دې تا له
برکت درکړى. تۀ به په هر کار کښې کامياب يې.“ نو داؤد په
خپله مخه لاړو او ساؤل کور ته واپس شو.

د حضرت داؤد په فلستيانو کښې پناه اخستل

۲۷ ۱ خو داؤد د خپل ځان سره وفرمائيل، ”په نن سبا
کښې به ما ساؤل ووژنى. زما دپاره ښۀ خبره دا ده چې د
فلستى علاقې ته وتښتم. نو ساؤل به د بنى اِسرائيل په مُلک
کښې زما لټول پرېږدى او زۀ به بچ شم.“ ۲ نو داؤد او د
هغۀ شپږ سوه سړى د جات بادشاه د معوک زوئ اکيس
مُلک ته لاړل. ۳ داؤد او د هغۀ سړى سره د خپلو کورَنو

هلته په جات کښې ديره شول. د داؤد سره خپلې دوه ښځې
وې، د يزرعيل اخينوعم او د نابال کونډه ابي‌جيل چې د کرمل
وه. ۴ کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد جات ته تښتېدلے
دے، نو ساؤل د هغهٔ لټول پرېښودل. ۵ داؤد اکيس ته
وفرمائيل، ”که تهٔ زما سره ښېګړه کول غواړې نو ما له
اجازت راکړه چې په يو وړوکى ښار کښې اوسېږم. صاحِبه،
زما دپاره دا ضرورى نهٔ ده چې زهٔ تا سره په شاهى ښار
کښې اوسېږم.“ ۶ نو اکيس هغهٔ له د صِقلاج ښار ورکړو،
نو په دې وجه د صِقلاج ښار تر ننه پورې د يهوداه د
بادشاهانو دے. ۷ داؤد په فلستى مُلک کښې شپاړس
مياشتې اوسېدو. ۸ په هغه وخت کښې داؤد او د هغهٔ سړو
په جسوريانو، جرزيانو، عماليقيانو باندې حملې کولې، چې
هغوئ د ډېر وخت نه په هغه علاقه کښې اوسېدل. هغهٔ به تر
شور او لاندې مِصر پورې حملې کولې. ۹ ټول سړى او
ښځې به يې وژلې او د هغوئ ګډې، څاروى، خرهٔ، اوښان او
کپړې به يې ترې نه هم وړلې. بيا به واپس اکيس له راتلو. ۱۰
اکيس به د هغهٔ نه تپوس کولو، ”دا ځل تهٔ په کوم ځائ حملې
کولو له تلے وې؟“ نو داؤد به ورته فرمائيل چې زهٔ د يهوداه
جنوبى حِصې يا د يرحمئيل قبيلې علاقې ته، يا هغې علاقې ته
تلے وم چرته چې قينيان اوسېدل. ۱۱ داؤد به هر څوک نر
او ښځې وژل او هيڅ څوک به جات ته نهٔ شُو تلے چې هغه
يې خبر کړے وے چې هغهٔ او د هغهٔ سړو څهٔ کړى دى. کله
چې هغه په فلستى مُلک کښې اوسېدو نو داؤد به هر وخت هم
دغه شان کول. ۱۲ خو اکيس په داؤد اعتبار کولو او د خپل
ځان سره يې ووئيل، ”د هغهٔ خلق بنى اِسرائيليان د هغهٔ نه
دومره نفرت کوى چې هغه به ټول عُمر زما خِدمت کوى.“

۱ څهٔ موده وروستو، فلستيانو خپل فوجيان راغونډ کړل چې د بنى اِسرائيلو سره جنګ وکړى او اکيس داؤد ته ووئيل، ”تا ته دا پته ده چې تهٔ او ستا سړى به زما دپاره جنګېږئ.“ ۲ داؤد ورته وفرمائيل، ”دا رښتيا دى، زهٔ ستا خِدمت کوونکے يم او تهٔ به په خپله وګورې چې زهٔ څهٔ کوم.“ اکيس ورته ووئيل، ”ټيک ده. زهٔ به تا د ټول عُمر دپاره خپل حِفاظت کوونکے محافظ جوړ کړم.“

د ساؤل د جادوګرو سره مشوره کول

۳ نو سموئيل مړ شوے وو او ټولو بنى اِسرائيلو په هغهٔ ژړا کړې وه او د هغهٔ په خپل ښار راما کښې يې ښخ کړے وو. او ساؤل د اِسرائيل مُلک نه کوډګر او جادوګر شړلى وُو.
۴ فلستى فوجيان راغونډ شول او د شونيم ښار سره يې نزدې خېمې ولګولې، ساؤل بنى اِسرائيليان راغونډ کړل او د جِلبوعه په غرهٔ يې خېمې ولګولې. ۵ چې ساؤل د فلستيانو لښکر وليدو، نو هغه د يرې نه ولړزېدو، ۶ نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو چې څهٔ وکړم. خو مالِک خُدائ ېبخى جواب ورنهٔ کړو، نهٔ د خوبونو په ذريعه، نهٔ د اُوريم او تميم استعمالولو او نهٔ د پېغمبرانو په ذريعه. ۷ نو ساؤل خپلو آفسرانو له حُکم ورکړو، ”يوه کوډګره ښځه ولټوئ چې د مړو د روحونو سره مشورې کوى او زهٔ به ورشم او مشوره به ورسره وکړم.“ هغوئ جواب ورکړو، ”په عين دور کښې يوه داسې ښځه شته.“ ۸ نو ساؤل خپل ځان بدل کړو، هغهٔ د شاهى جامو په ځائ عامې جامې واغوستلې او د تيارې نه پس هغه د خپلو دوو سړو سره هغه ښځې له مِلاوېدو له لاړو. هغهٔ ورته ووئيل، ”زما دپاره د روحونو سره مشوره وکړه او

ما ته ووايه چې څۀ کيږى. د هغه سړى روح راوغواړه چې زۀ
يې نوم اخلم.“ ٩ ښځې جواب ورکړو، ”تا ته ښۀ پته ده
چې ساؤل څۀ کړى دى هغۀ څنګه کوډګر او جادوګر د مُلک
نه وشړل. نو بيا تۀ ولې زما د ګېرولو کوشش کوې او ما وژل
غواړې؟“ ١٠ بيا ساؤل قسم وخوړو او ورته يې ووئيل، ”زۀ
د ژوندى مالِک خُدائ په نوم دا لوظ کوم چې د داسې کولو
په وجه به تا ته سزا نۀ ملاويږى.“ ١١ ښځې ترې نه تپوس
وکړو، ”زۀ ستا دپاره د چا روح راوغواړم؟“ هغۀ جواب
ورکړو، ”د سموئيل.“ ١٢ کله چې ښځې سموئيل وليدو نو
هغې چغه کړه او ساؤل ته يې ووئيل، ”تا زۀ ولې دوکه کړم؟
تۀ ساؤل بادشاه يې.“ ١٣ بادشاه هغې ته ووئيل، ”مۀ يريږه،
تۀ څۀ ګورې؟“ هغې ورته په جواب کښې ووئيل، ”زۀ يو روح
وينم چې د زمکې نه راوځى.“ ١٤ هغۀ ترې نه تپوس وکړو،
”هغه د چا په شان دے؟“ هغې ورته ووئيل، ”يو بوډا سړے
راروان دے او چُوغه يې اغوستې ده.“ نو ساؤل ته پته ولګېده
چې دا سموئيل دے او هغه د عزت نه زمکې ته ټيټ شو. ١٥
سموئيل، ساؤل ته وفرمائيل، ”تا ما له تکليف ولې راکړو؟ تا
زۀ واپس ولې راوستلم؟“ ساؤل ورته ووئيل، ”زۀ په لوئ
تکليف کښې يم. فلستيان زما سره په جنګ دى او خُدائ
پاک زۀ پرېښے يم. هغۀ ما له نور جواب نۀ راکولو، نۀ د
پېغمبرانو په ذريعه او نۀ د خوبونو په ذريعه. نو ما تۀ
راوغوښتلې، دا د دې دپاره چې ما ته ووائې چې زۀ څۀ
وکړم.“ ١٦ سموئيل ورته وفرمائيل، ”چې مالِک خُدائ
پرېښے يې او هغه ستا دشمن شوے دے نو زۀ دې ولې
راوغوښتلم؟ ١٧ مالِک خُدائ تا سره هغه څۀ کړى دى چې
هغۀ زما په ذريعه تا ته فرمائيلى وُو. هغۀ ستا نه بادشاهى

اخستې ده او داؤد له يې ورکړې ده. ۱۸ تا د مالِک خُدائ د
حُکم نافرمانى کړې ده ځکه چې تا عماليقيان او د هغوئ هر
څۀ تباه نۀ کړل. نو نن دا ځکه مالِک خُدائ تا سره داسې
کوى. ۱۹ هغه به تا او بنى اِسرائيليان فلستيانو له په لاس
کښې ورکړى. سبا به تۀ او ستا زامن ما سره شريک شئ او
مالِک خُدائ به د بنى اِسرائيلو لښکر هم فلستيانو له په لاس
کښې ورکړى.“ ۲۰ ساؤل ناڅاپه راپرېوتو او په زمکه باندې
اوږد اوږد وغزېدو، چې سموئيل څۀ فرمائيلى وُو نو د هغې په
وجه وېرېدو. هغه کمزورے وو، ځکه چې هغۀ ټوله ورځ او
ټوله شپه هيڅ هم نۀ وُو خوړلى. ۲۱ هغه ښځه ساؤل له
ورغله او وې ليدل چې هغه يرېدلے وو، نو هغې ورته ووئيل،
”صاحِبه، تا چې څۀ وئيلى دى د هغې په وجه ما خپل ژوند په
خطره کښې واچولو. ۲۲ نو اوس ستا وار دے چې زما
خبرې ته غوږ ونيسې. زۀ به ستا دپاره لږ خوراک تيار کړم.
تۀ خامخا څۀ وخوره چې د سفر کولو جوګه شې.“ ۲۳
ساؤل اِنکار وکړو او وې وئيل چې هيڅ به هم نۀ خورم. خو د
هغۀ آفسرانو هم ورته ووئيل چې څۀ وخوره. آخر هغۀ د
هغوئ خبره ومنله او د زمکې نه پاڅېدو او په کټ کښې
کښېناستو. ۲۴ هغه ښځې زر يو سخے حلال کړو کوم چې
هغې ښۀ څورب کړے وو. بيا هغې لږ اوړۀ واخستل، تيار يې
کړل او پتيره روټۍ يې ترې نه پخه کړه. ۲۵ هغې خوراک د
ساؤل او د هغۀ د آفسرانو په وړاندې کېښودو او هغوئ
وخوړو. او هغوئ هم په هغه شپه لاړل.

د فلستيانو حضرت داؤد نامنظوره کول

٢٩

١ فلستیانو خپل ټول فوجیان افیق ته راغونډ کړل او
بنی اِسرائیلو په یزرعیل کښې د چینې سره خېمې ولګولې.
٢ پینځۀ فلستی بادشاهان د خپلو سوونو او زرګونو سړو د
ډلو سره لاړل، داؤد او د هغۀ سړی د اکیس بادشاه سره شا
ته روان وُو. ٣ فلستی مشرانو هغوئ ولیدل او تپوس ئې
وکړو، ”دا عبرانیان دلته څۀ کوی؟“ اکیس ورته ووئیل چې،
”دا داؤد دے چې د بنی اِسرائیلو د بادشاه ساؤل یو آفسر
دے. اوس هغه زما سره د ډېر وخت نه دے. د کومې ورځې
نه چې هغه ما له راغلے دے نو هغۀ داسې یو کار هم نۀ دے
کړے چې زۀ ئې یوه غلطی راوباسم.“ ٤ خو فلستی مشران
اکیس ته په غصه وُو او هغۀ ته ئې ووئیل، ”دا کس واپس هغه
ښار ته ولېږه کوم چې تا ورکړے دے. هغه مۀ پرېږده چې
مونږ سره جنګ له لاړ شی، کېدے شی چې هغه په جنګ
کښې زمونږ خِلاف شی. په دې کښې څۀ شک نشته چې هغه
به د خپل نیک خوشحالولو دپاره زمونږ د سړو سرونه قلم
کړی. ٥ آخر دا هم هغه داؤد دے، چې د هغۀ په حقله
ښځې په ګډېدو کښې سندره وئیلې چې ساؤل زرګونه وژلی
دی، خو داؤد یو په لس د هغې نه زیات وژلی دی.“ ٦
اکیس داؤد راوغوښتلو او ورته ئې ووئیل، ”زۀ په ژوندی
مالِک خُدائ قسم کوم چې تۀ زما وفادار ئې، او زۀ به
خوشحاله وم چې تۀ ما سره تلے وې او په دې جنګ کښې
دې زما ملګرتیا کړے وے. تۀ چې د کومې ورځې نه ما له
راغلے ئې ما په تا کښې هیڅ غلطی نۀ ده موندلې. خو هغه
نور بادشاهان تا نۀ منی. ٧ نو په خیر سره واپس کور ته
لاړ شه او داسې یو کار هم مۀ کوه چې هغوئ پرې خفه شی.“
٨ داؤد جواب ورکړو، ”صاحِبه، ما څۀ بد کړی دی؟ کۀ

داسې وی لکه چې تا ووئيل چې د کومې ورځې نه ما ستا خِدمت شروع کړے دے او تا په ما کښې هيڅ غلطی نۀ وی موندلې، نو ما له تا سره تلل ولې نۀ دی په کار، چې تۀ زما نېک او بادشاه يې، د دې دپاره چې زۀ ستا د دشمنانو سره جنګ وکړم؟“ ٩ اکيس ورته ووئيل، ”زۀ دا منم، زۀ تا د خُدائ پاک د فرښتې په شان وفادار ګڼم. خو هغه نورو بادشاهانو وئيلی دی چې تۀ زمونږ سره جنګ له نۀ شې تلے.
١٠ نو داؤده، تاسو ټول چا چې ساؤل پرېښے دے او ما له راغلی يئ، سبا سحر وختی پاځئ او چې څنګه رڼا شی نو لاړ شئ.“ ١١ نو داؤد او د هغۀ سړی په ورپسې ورځ سحر وختی روان شول چې فلستی مُلک ته واپس لاړ شی او فلستيان يزرعيل ته لاړل.

د عماليقيانو خِلاف جنګ

٣٠ ١ نو درېِ ورځې پس داؤد او د هغۀ سړی صِقلاج ته راورسېدل او پته ورته ولګېده چې عماليقيانو د يهوداه جنوبی علاقه نيولې ده او په صِقلاج يې حمله کړې ده. هغوئ ښار سوزولے وو ٢ او ټولې زنانه او ټول ماشومان نيولی وُو، هغوئ څوک وژلی نۀ وُو، خو چې کله تلل نو ټول يې د ځان سره بوتلل. ٣ کله چې داؤد او د هغۀ سړی راورسېدل، نو هغوئ ته پته ولګېده چې ښار سوزولے شوے وو او د هغوئ ښځې، زامن او لوڼه بوتلے شوی وُو. ٤ داؤد او د هغۀ سړو ژړا شروع کړه او تر هغې پورې يې نۀ بس کوله چې د هغوئ د ژړا زور ختم شو. ٥ د داؤد دوه ښځې، اخينوعم او ابیجيل هم بوتلے شوې وې. ٦ داؤد اوس په سخته

خطره کښې وو، ځکه چې د هغهٔ ټول سړی د خپلو بچو په
وجه سخت غصه وُو او هغوئ هغه سنګسارول غوښتل، خو
مالِک خُدائ د داؤد خُدائ پاک د هغهٔ ایمان مضبوط کړو.
۷ داؤد د اخیمُلک زوئ ابیاتار اِمام ته وفرمائیل، ”پېش بند
ما له راوړه.“ نو ابیاتار ورله پېش بند وروړو. ۸ داؤد د
مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”زهٔ د هغوئ په فوجیانو پسې لاړ
شم څهٔ؟ زهٔ به هغوئ ته وروسېږم؟“ نو هغهٔ جواب ورکړو،
”ورپسې لاړ شه، تهٔ به وروسېږې او قېدیان به ترې نه
خلاص کړې.“ ۹ نو داؤد او د هغهٔ شپږ سوه سړی روان
شول او چې هغوئ د بسور ولې ته ورسېدل، نو څهٔ هلته پاتې
شول. ۱۰ داؤد د څلورو سوو سړو سره په خپله مخه روان
وو، هغه نور دوه سوه سړی ډېر زیات ستړی وُو چې د ولې
نه نهٔ شُو اوړېدلے نو هغوئ وروستو پاتې شول. ۱۱ د داؤد
سړو په هغه مُلک کښې یو مِصرے زلمے ولیدو او داؤد له
یې راوستو. هغوئ ورله څهٔ خوراک او اوبهٔ ورکړې، ۱۲ څهٔ
اوچ اینځر او دوه موټی کشمش یې هم ورله ورکړل. کله چې
هغهٔ خوراک وکړو، نو هغه بیا تکړه شو، د هغهٔ سره پوره
درې ورځې د خوراک څښاک هیڅ هم نهٔ وُو. ۱۳ داؤد ترې
نه تپوس وکړو، ”ستا نېک څوک دے او تهٔ د کوم ځائ یې؟“
هغهٔ ورته ووئیل، ”زهٔ د مِصر یم او د یو عمالیقی غلام یم. زما
نېک زهٔ درې ورځې مخکښې د ځان نه شاته پرېښے یم ځکه
چې زهٔ بیمار وم. ۱۴ مونږ د یهوداه په جنوبی حِصه کښې د
چریتیانو علاقه او د کالب د قبیلې په علاقه باندې حمله کړې
وه او صِقلاج مو سوزولے وو.“ ۱۵ داؤد ترې نه تپوس
وکړو، ”تهٔ به ما د هغه لښکر پورې بوځې؟“ هغهٔ ورته ووئیل،
”کهٔ تهٔ ما سره د خُدائ پاک په نوم وعده وکړې چې تهٔ به ما

نهٔ وژنې او نهٔ به مې خپل نېک ته حواله کوې نو زهٔ به تا
بوځم.“ ۱۶ نو داؤد يې ورله بوتلو. هغه فوجيان په هر ځائ
کښې خوارهٔ وارهٔ وُو، خوراک څښاک يې کولو او د
بې‌شمېره مالِ غنيمت خوشحالی يې کوله، چې هغوئ د
فلستيانو او يهوداه په مُلک کښې نيولے وو. ۱۷ په ورپسې
ورځ سحر وختی داؤد په هغوئ حمله وکړه او تر ماښامه
پورې يې ورسره جنګ وکړو. د څلورو سوو زلمو نه بغېر
چې هغوئ په اوښانو سوارهٔ او لړې وُو، بل يو کس هم ونهٔ
تښتېدو. ۱۸ داؤد سره د خپلو دوو ښځو هغه هر يو کس او
هر يو څيز بچ کړو چې عماليقيانو وړی وُو، ۱۹ يو څيز هم
ورک نهٔ شو کهٔ هغه وړوکے وو يا غټ. داؤد ته د خپلو ټولو
سړو زامن او لونړه واپس مِلاو شول او هغه ټول مالِ غنيمت
هم، کوم چې عماليقيانو وړے وو. ۲۰ هغهٔ ټولې ګډې او
څاروی واپس واخستل، د هغهٔ سړو ټول څاروی د هغوئ په
مخکښې روان کړل او هغوئ او وئيل چې، ”دا د داؤد مالِ
غنيمت دے.“ ۲۱ نو داؤد هغه دوو سوو سړو له واپس لاړو
چې هغوئ ډېر کمزوری شوی وُو او د تلو نهٔ وُو او د بسور
ولې سره وروستو پاتې وُو. هغوئ د داؤد او د هغهٔ سړو سره
مِلاوېدو دپاره وړاندې راغلل، داؤد هغوئ له ورَغلو او هغوئ
ته يې تود هرکلے ووئيلو. ۲۲ خو څهٔ خرابو او بې‌کاره سړو
ووئيل کوم چې د داؤد سره تلی وُو، ”هغوئ مونږ سره لا نهٔ
ړل، نو مونږ به هغوئ له د مالِ غنيمت نه څهٔ نهٔ ورکوو.
هغوئ دې خپلې ښځې او بچی ځان سره کړی او په خپله
مخه دې ځی.“ ۲۳ خو داؤد ورته وفرمائيل، ”زما ورونړو،
مالِک خُدائ چې مونږ له څهٔ راکړی دی نو په هغې کښې
شومتوب مهٔ کوئ، هغهٔ زمونږ حِفاظت وکړو او په لښکر

باندې يې فتح راکړه. ۲۴ چې تاسو څۀ وايئ نو هغې ته هيڅ
څوک هم نۀ راضى کيږى. هر څۀ به داسې تقسيميږى، هر
څوک چې وروستو د سامان سره پاتې وى نو هغۀ ته به هم
دومره حِصه ملاويږى چې څومره هغه کسان اخلى چې
جنګ له تلى وى.“ ۲۵ داؤد دا قانون جوړ کړو او دا تر نن
ورځې پورې په بنى اِسرائيلو کښې منلے شى. ۲۶ کله چې
داؤد صِقلاج ته راواپس شو، نو هغۀ خپلو ملګرو له په مالِ
غنيمت کښې د دې پيغام سره برخه ولېږله چې هغوئ د
يهوداه مشران وُو، ”دا ستاسو دپاره په هغه مالِ غنيمت کښې
تُحفه ده چې مونږ د مالِک خُدائ د دشمنانو نه اخستے
دے.“ ۲۷ هغۀ دا تُحفه د بيت‌ايل خلقو، د يهوداه په جنوبى
حِصه کښې د راما خلقو له او د يتير په ښارونو کښې خلقو
له ولېږله، ۲۸ ورسره د عروعير، سِفموت، استموع، ۲۹
رَکل، د يرحمئيل او د قينى ښارونو له، ۳۰ او د حُرمه، د
بورعسان، او د عتاک د ښارونو خلقو له، ۳۱ او د حبرون.
هغۀ دا هغه ټولو ځايونو ته ولېږله چرته چې دے او د هغۀ
سړى ګرځېدلى وُو.

د ساؤل او د هغۀ د زامنو مرګ

۳۱ ۱ فلستيانو د جِلبوعه په غرۀ د بنى اِسرائيلو خِلاف
جنګ وکړو. د بنى اِسرائيلو فوجيان د فلستيانو نه وتښتېدل
او د بنى اِسرائيلو ډېر کسان مړۀ شول. ۲ خو فلستيان
ساؤل ته نزدې وروړسېدل او د ساؤل درې زامن يې ووژل،
يونتن، ابيناداب او مُلکى‌شوَع. ۳ د ساؤل نه ګېرچاپېره
جنګ ډېر سخت وو او هغه په خپله د دشمن په غشو باندې

لګېدلے وو او سخت زخمى وو. ۴ هغۀ وسله وړُونکى
زلمى ته ووئيل، ”خپله تُوره راوياسه او ما ووژنه، چې دا
ناسنته فلستيان ما په تُوره ونۀ وهى او په عذاب مې نۀ کړى.“
خو هغه زلمے د داسې کولو په وجه سخت يرېدو. نو ساؤل
خپله تُوره واخستله او خپل ځان يې پرې وروغورزولو. ۵
هغه زلمى ته پته ولګېده چې ساؤل مړ شو، نو هغۀ خپل ځان
په خپله تُوره وروغورزولو او د ساؤل په څنګ کښې مړ شو.
۶ نو داسې ساؤل، د هغۀ درې زامن او هغه زلمے مړ شو،
په هغه ورځ باندې د ساؤل ټول سړى مړۀ شول. ۷ کله چې
د يزرعيل او د اُردن د سيند نمرخاتۀ بل طرف ته بنى
اِسرائيليان خبر شول چې د بنى اِسرائيلو لښکر تښتېدلے دے
او ساؤل او د هغۀ زامن وژلے شوى دى، نو هغوئ خپل
ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلستيان راغلل او دا
ښارونه يې ونيول. ۸ په ورپسې ورځ باندې فلستيان د
لاشونو لوټ کولو دپاره لاړل او هغوئ د ساؤل او د هغۀ د
درېو زامنو لاشونه وليدل چې د جِلبوعه په غرۀ باندې پراتۀ
وُو. ۹ هغوئ د ساؤل سر پرې کړو او زغره يې ترې نه لرې
کړه او ټول فلستيان ته يې پېغام وړُونکى ولېږل چې خپلو
بُتخانو او د هغوئ خلقو ته دا زېرے ورسوى. ۱۰ بيا
هغوئ د هغۀ وسلې د عستارات په بُتخانه واچولې او هغوئ
د هغۀ لاش د بيت‌شان ښار په دېوال پورې په مېخونو ټک
وهلو. ۱۱ کله چې په جِلعاد کښې د يبيس خلق خبر شول
چې فلستيانو د ساؤل سره څۀ کړى دى، ۱۲ نو ښۀ بهادر
سړى ووتل او ټوله شپه يې بيت‌شان ته مزل وکړو. هغوئ د
ساؤل او د هغۀ د زامنو لاشونه د ښار دېوال نه راکوز کړل او
واپس يې يبيس ته يوړل او هلته يې وسوزول. ۱۳ بيا هغوئ

هڅوکی یوړل او په ښار کښې یې د غز د ونې لاندې ښخ کړل
او اووۀ ورځې هغوئ روژه ونیوله.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹